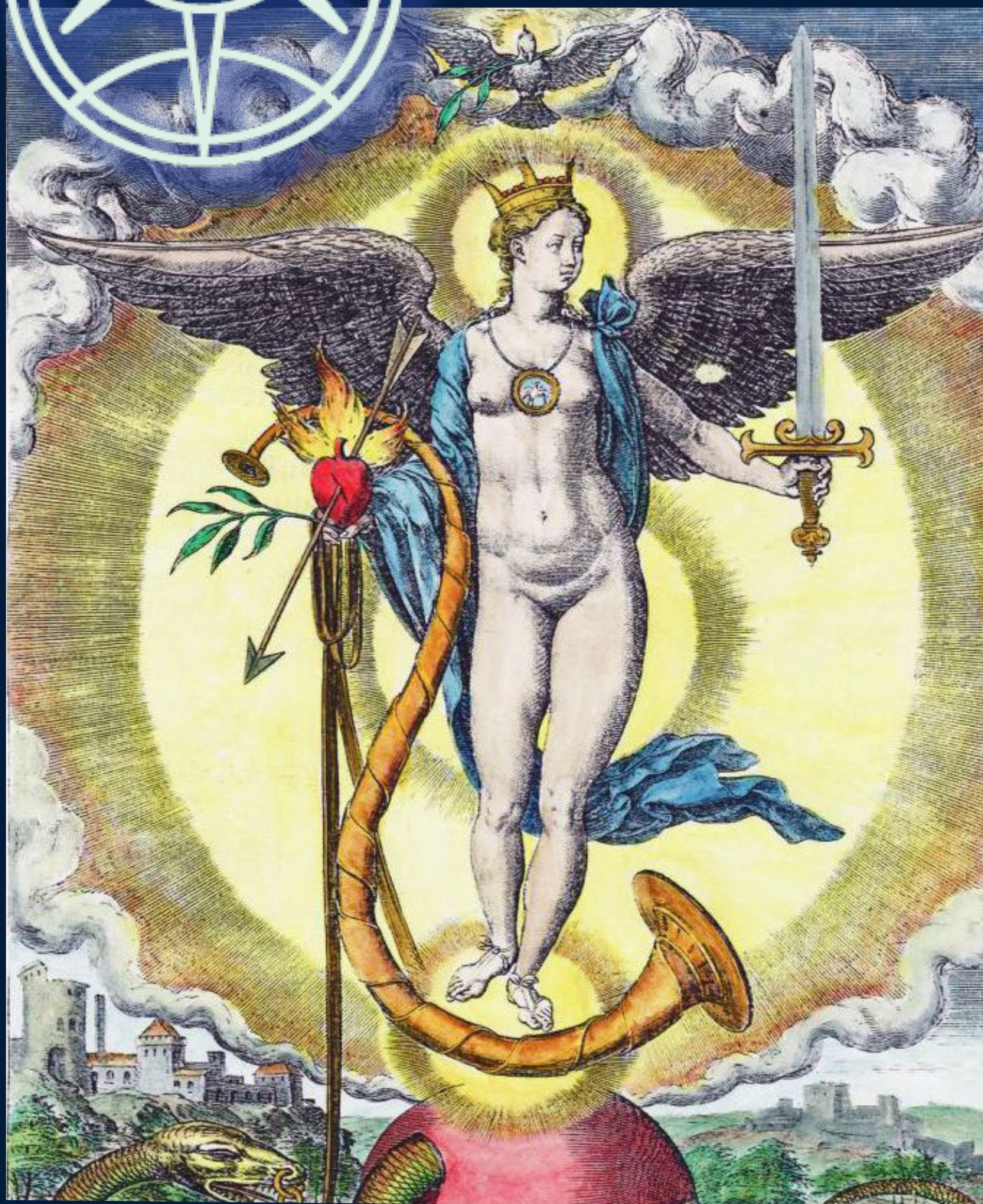

I.

ASTHERION

OKKULT MAGAZIN

2021. TÉL

TARTALOM

- 3 A mikrokozmosz csillaga
- 34 A füstnélküli tűz szférája
- 50 A Tetragrammaton és a kabbala misztikus összefüggései
- 73 Lunáris Invokáció

ASTHERION Okkult Magazin
megjelenik magyar nyelven negyedévente, online
www.astherion.hu
FŐSZERKESZTŐ:
Osara LaMort
Kapcsolat: astherionmagazin@gmail.com

Az Astherion magazin cikkei, valamint a saját készítésű illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak, engedély nélküli másolásuk és terjesztésük szigorúan tilos.

I. szám
2021. TÉL

A MIKROKOZMOSZ CSILLAGA

A pentagramma az egyik legősibb és legáltalánosabb körben használatos jelkép. Latin elnevezései *pentangulum* (ötszög), *signum Pythagoricum* (a pitagóreusok jele), *signum Hygeae* (Hügieia jele), vagy *signum salutatis* (az egészség jele). Maga a pentagram (*pentagrammon*) szó görög eredetű, a *pente* (öt) és a *gramme* (vonat) összetételéből származik. Népszerű, modern elnevezése, a pentalfa 17. századi nyelvújítás eredménye.

Népi elnevezései sokszor a boszorkánysággal való szoros kapcsolatára utalnak, ilyenek a "boszorkányszög", a "lidérc-láb", a "boszorkányláb". Angol nyelvterületen nevezik "druida kereszt"-nek (*Druid's Cross*), "varázslóláb"-nak (*Wizard's Foot*), "koboldok keresztjének" (*Goblins' Cross*), míg a németajkúak emlegetik *Trudenfuss* vagy *Alpfuss* néven is - a *trud* rontó, megnyomó boszorkányt, fojtogató démont jelent, az *alp* ördögfiókat, lidércet, hazajáró lelket, míg a *fuss* jelentése láb, nyilvánvalóan ez is a jelnek a lábnyomokkal való hasonlatosságára utal.

Legkorábbi írásos említése i.e. 5500 környékéről származó, mezopotámiai véseteken történt. A képen látható jelek közül a bal oldali kettő IV. Uruk uralma idejéből került elő, nagyjából i.e. 3500 környékéről; a középső Fara (Shuruppak) idejéből i.e. 2600 környékéről, a jobb oldali pedig körülbelül i.e. 2350 körül keletkezett Sargon uralkodása idején. III. Uruk idején (kb. i.e. 3100-2900) már sokkal gyakoribb az előfordulása, az ebből a korból fennmaradt, mintegy 250 agyagtáblából harminchármon szerepel. Időnként a városállamok kapuit jelző pilonokon is használták, mintegy pecsétként. Ez a szokás később átöröklődött a héber törzsekre is, kitűnő példa erre Jeruzsálem város pecsétje.

A sumér ékírásban a pentagram az "ub" szó logogramja volt, jelentése: sarok, szöglet, régió, irány; üreg, lyuk, vagy verem. A késő mezopotámiai ábrázolásokon már úgy jelenik meg, mint az égboltozat negyedeinek és az égtájaknak a jelképe, melyeket az isteniséggel, a hatalommal és a halhatatlansággal azonosítottak.

Az ősi, észak-indiai kultúrák leletein hasonlóképp megjelent ekkoriban az ötágú csillag ábrázolása, elsősorban karcolt vagy vésett edénydíszként. Később ezeken a területeken egészséget védelmező, betegséget és rontást távoltartó vagy elhárító, démonűző, rovarcsípés és kígyómarás elleni amulett formájában vált népszerű varázsjellé.

Egyiptomban főleg falfestményeken láthatjuk feltűnni az ötágú csillagokat, melyek leggyakrabban az éjszakai ágbolt úrnőjének, Nutnak a testét díszítik. Az ötszirmú rózsza Ízisz istennő egyik jelképe volt, ki a hellenizmus idején a misztériumok és a mágia általános tisztelt istennőjévé vált az ókori Mediterránium népei körében.

Az i.e. 5 században a görög pitagóreusok a pentagrammot a test és szellem harmóniájának szimbólumaként tisztelték. Pitagórasz, ki tanítványaival együtt kiemelkedő felfedezéseket tett a csillagászat, a matematika és a zeneelmélet terén, azt is felfedezte, hogy a szabályos ötágú csillag, a pentagram szárainak egyes szakaszai az arany-metszés szabályai szerint viszonyulnak egymáshoz. Épp emiatt a pentagram a tökéletesség jelképévé magasztosult. A magával a jelképpel kapcsolatos, pitagóreus filozófiát Szíroszi Ferekidész ismertette a *Pentemükhosz* című írásában, sajnos ebből mára csak töredékek maradtak fenn. A *pentemükhosz* szó jelentése "öt kamra" - feltehetőleg az öt háromszögre utal, melyet a pentagram csúcsai alkotnak. Egyúttal ez volt a neve egy Tartarosz-beli helynek is, ahová a mítosz szerint a kozmosz első csíráját kellett elhelyezni, hogy a rend alapú világegyetem létrejöjjön. Pitagórasz az ötöst az Ember számának tartotta, mivel szerinte mind a lélek, mind a test öt részre osztható fel.

Avázafestmények tanúbizonysága szerint görög harcosok előszeretettel díszítették pajzsukat a pentagram jelével, mely a többi, pajzsra festett motívummal együtt feltehetőleg tulajdonosa mágikus védelmét szolgálhatta. Gyakran találkozhatunk ábrájával ókori pénzérméken, így például a hellenizált Szíria uralkodójának, Antiokhosz Szótérnek az érméin is, ezért egy időben

"Antiokhosz jele" néven emlegették. Már szó volt róla korábban, hogy egyik ismert elnevezése az "egészség jele" volt; feltehetőleg betegségek ellen védelmező amulettként is használták, ebben a formában az ötszög csúcsaihoz az egészség istennője, Hügieia nevének öt betűje került. Ez az öt betű történetesen az öt elem kezdőbetűiből áll össze: *hydor* (víz), *gaia* (föld), *idea*, *heile* (hő, tűz) és *aer* (levegő). Későbbi, római ábrázolásokon felbukkant a latin *salus* (egészség) szó betűivel körbevéve is.

A pitagóreusok hagyatékának tulajdonítják ezt a gyűrűt is, melyet Krotona városában fedeztek fel, a hellenizált Itália területén (ahol a szekta tevékenységének fő színtere volt), és vélhetőleg i.e. 525 környékéről származik. Maga a gyűrű nem maradt fenn, de ezen egyetlen ábrázolása igen, melyen a pentagram köré mind a Hügieia, mind a Salus betűi felkerültek. A rajz eredetileg V. Catari 1647-ben kiadott könyvében szerepel, melynek címe *Imagini degli de antichi* (Az ókori istenek képei).

Az első néhány században, mikor a gnoszticizmus virágkorát élte, az ötös számot szentként tisztelték, az öt elemmel összeköttetésben, s a pentagram ennek szimbólumaként volt elsősorban ismert. A későbbi szekták, mint például a Balkánon tevékenykedő bogumilok ezután átvették és gyakorta használták sírköveiken, időnként pusztán ötujjú kéz formájában, utalásképp.

Az ötágú csillag az antikvitás Abrasax amulettein is megjelent, melyet átvett a gnosztikus, mágikus hagyomány. Abrasax vagy Abrasax gnosztikus istenség volt, melyet gyakorta azonosítottak a perzsa Mithrasszal is - mind-

kettejük nevének számértéke 365-öt ad ki, az év napjainak számát. A kétféle névváltozatot feltehetőleg annak köszönhetjük, hogy a görög írók, Hippolitosz, Epifaniasz, Didümosz és sokan mások Abrasax néven emlegetik; később azonban, feltehetőleg elírás révén Irenaeusz írásainak latin fordítói Abraxasként hivatkoznak rá, s e névváltozat szerepel a mágikus papiruszokon, sőt, a későbbi abraxasgemmák vésetein is. Abrasax alakjában fény és sötétség szintézise valósul meg, ezért az ortodox keresztények démonizálták, később pedig előszeretettel jelent meg a középkor eretnek szektáinak kedvelt istenségeként.

Agnosztikus amulettek Abrasaxot legtöbbször Aembertesttel, kakas- vagy oroszlánfejvel és kígyólábakkal ábrázolták. Kezében pajzsot és korbácsot tartott, a pajzsra gyakorta került rá az IAO vagy a IHVH istennév. Sokszor szekéren ült, melyet négy fehér ló húzott, feje felett pedig a Nap és a Hold ábrája szerepelt. A pentagram is gyakorta szerepelt az abraxasgemmán, a mellékelt ábrán látható, szintén gnosztikus amuletten pedig, mely Wallis Budge *Amulettek és talizmánok* című könyvében található, egy Ozirisz testtartásban álló istenség látható, feje körül hét csillaggal - feltehetőleg a hét bolygó jeleként -, Salamon pecsétjével és a földgolyóval. A szerző szerint az istenség a 365 eon megtestesítője, melyek mindegyikét magában hordozza. Ő Adam Kadmon, a kabbalisták primordiális embere, akit Isten a saját képmására teremtett.

A kabbalista hagyományban kevésbé jelentős a pentagram szerepe, de időnként előfordul használata. A pentagram öt csúcsa Mózes öt könyvét is jelentette. Különösen érdekes, a pentagrammal is kapcsolatba hozható talizmán a *mezuza*, egy dekoratív dobozban tárolt, speciális fajta pergamen a talmudi hagyományban, melyre a "Halljad Izrael" ima első két versszakát írják fel. A mezua dobozát a vallásos zsidók a olyan helységek ajtajára erősítik, melyekben enni vagy aludni szoktak ("És írd fel azokat [Isten ígét] a te házadnak ajtófeleire, és a te kapuidra." - Mózes ötödik könyve, 6:9). A pergament erre képzett írnok készíti el, ki mind a megfelelő, vallásos törvényekben járatos, mind a a tollfaragáshoz és betűvetéshez jól ért. A szöveget fekete tintával írják, speciális írótollal, melyet vagy madártollból, vagy ritkán nádból faragnak. A feltekert pergament tartalmazó tok alakjára vonatkozó, legfontosabb megkötés, hogy a felső egyharmadán legyen egy ablak, hogy a Saddaj istennév látható legyen, vagy ugyanitt legalább a Sin betűt fel kell tüntetni.

A legtöbbször a mezua egyetlen tekercsből áll, néha azonban további, bibliai idézetek is kerülnek rá, csakúgy, mint különböző isten- és angyalnevek, valamint mágikus pecsétek. A hagyomány szerint ezek tovább erősítik védelmező talizmán jellegét. A mellékelt ábrán egy olyan mezua látható, melyet Joshua Trachtenberg tett közzé, s melyet tíz pentagram is szerepel. A megfelelő imaszöveg 22 sorban helyezkedik el, összhangban a héber ábécé 22 betűjével. A tekercs bal oldalán a kétszer szereplő Jah istennév mellett fellelhetők Michael, Gabriel, Azriel, Tzadkiel, Sarphiel, Raphael és Anael angyalnevek, melyek a hét napjaihoz és a hét bolygóhoz kapcsolódhatnak. A talizmán alján három további angyalnév szerepel, Uriel, Jophiel és Chasdiel, így összesen tíz angyalnév került rá. A tíz pentagram feltehetőleg a Tízparancsolatot jelképezi, a tíz pentagram összesen ötven csúcsa pedig "A Megértés Ötven Kapuját" és "A Törvény adásának ötven napját", azaz a húsvét és pünkösd között eltelt időszakot. A tíz pentagram esetleg utalhat a kabbalista Életfa tíz szefirájára is.

יה	1. שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ואהבת את
יה	2. יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך והיו
מיכאל	3. הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם
יהוה	4. לבניך ודברת בם בשבתך בביתך וכלכתך בדרך
גבריאל	5. ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ירך והיו לטמפת
שמרך	6. בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: •
שמרך	7. והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
עזריאל	8. מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
יהוה	9. בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו
צדקיהל	10. יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי
צדקיהל	11. עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם
צלך	12. פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
צלך	13. והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את
שרפיהל	14. השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
על	15. ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם
רפאל	16. ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
יד	17. אתם לאות על ידכם והיו לטמפת בין עיניכם: ולמדתם
ענאל	18. אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך וכלכתך •
ימינך	19. בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ימינך	20. ובשעריך: למען ירכו ימיכם וימי בניכם על האדמה
ימינך	21. אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים ••
ימינך	22. על הארץ ••• אוריהל יופיהל חסדיאל

Arab és héber mágikus hagyományból kifejlődve a pentagram később Salamon pecsétje néven vált ismertté, majd idővel a mágia és a titkos tudományok legfontosabb szimbólumává nőtte ki magát. Salamon pecsétje névvel egy specifikus gyűrűt illettek, mellyel a legenda szerint Salamon hatalmat nyert a démonok, szellemek és dzsinnek felett, és képes volt megérteni az állatok nyelvét. A pecsét különösen a középkori arab szerzők körében vált népszerűvé, akik szerint a gyűrűbe maga Isten véste bele a mágikus szimbólumokat, majd adományozta azt Salamonnak. Egy legendában egy démon - a változatok szerint hol Asmodeus, hol Sakhr - megszerezte magának a gyűrűt és negyven napig uralkodott Salamon helyett, majd végül a tengerbe dobta a gyűrűt, ahol lenyelte egy hal, amit kifogott egy halász és felszolgált Salamonnak, így végül a varázstárgy visszajutott jogos tulajdonához.

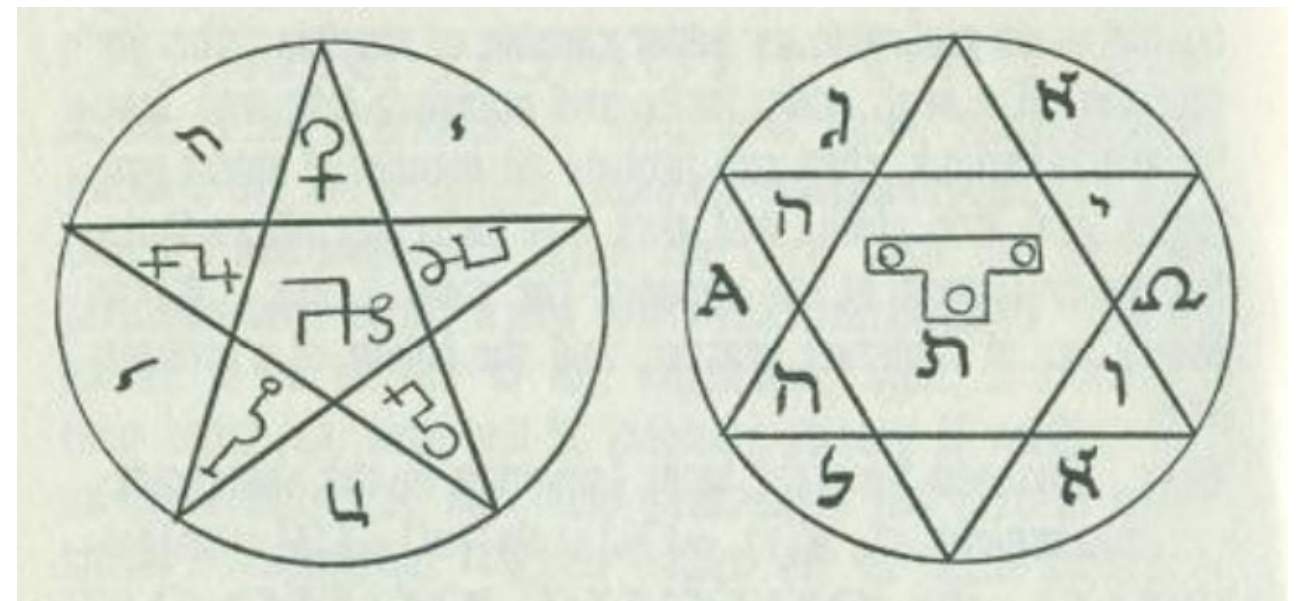

Salamon-gyűrű legenda keletkezésének idejét nehéz meghatározni; annyi bizonyos azonban, hogy az 1. században már beszéltek olyan varázsgyűrűről, mely irányítja a démonokat. Flavius Josephus írt egy Eleazar nevű emberről, aki Veszpaszianusz császár jelenlétében használt efféle tárgyat, de magának a Salamon névnek a gyűrűvel való összekötése a 2. századi, apokrif szövegben jelenik meg először, a *Salamon Testamentumában*. A talmudi törvények közül a *Gittin* (Válólevek, 68 a-b) szövege tartalmaz egy történetet Salamonról, Asmodai démonról és egy isteni névvel ellátott gyűrűről. A történet szerint Salamon a gyűrűt odaadta Benajahunak, Jehojada fiának, hogy fogja el vele Asmodai demont, mert segítsége szükséges volt a templom megépítéséhez. Asmodai azonban később átverte Salamont, megszerezte tőle a gyűrűt és lenyelte.

Korán Fenevadja (*Dabbat-al-Ard*, a Föld Fenevadja), ki eljön az utolsó napon, mikor a Nap nyugaton kel fel, mind Mózes botjával, mind Salamon pecsétjével rendelkezik, s ez utóbbit arra használja, hogy a hitetlenek orrát megbélyegezze vele. Az arab hagyományban azonban Salamon pecsétjének később nem a pentagramot, hanem a hexagramot tartották; a pentagram hagyomány a reneszánsz mágia elemeként bukkant fel újra.

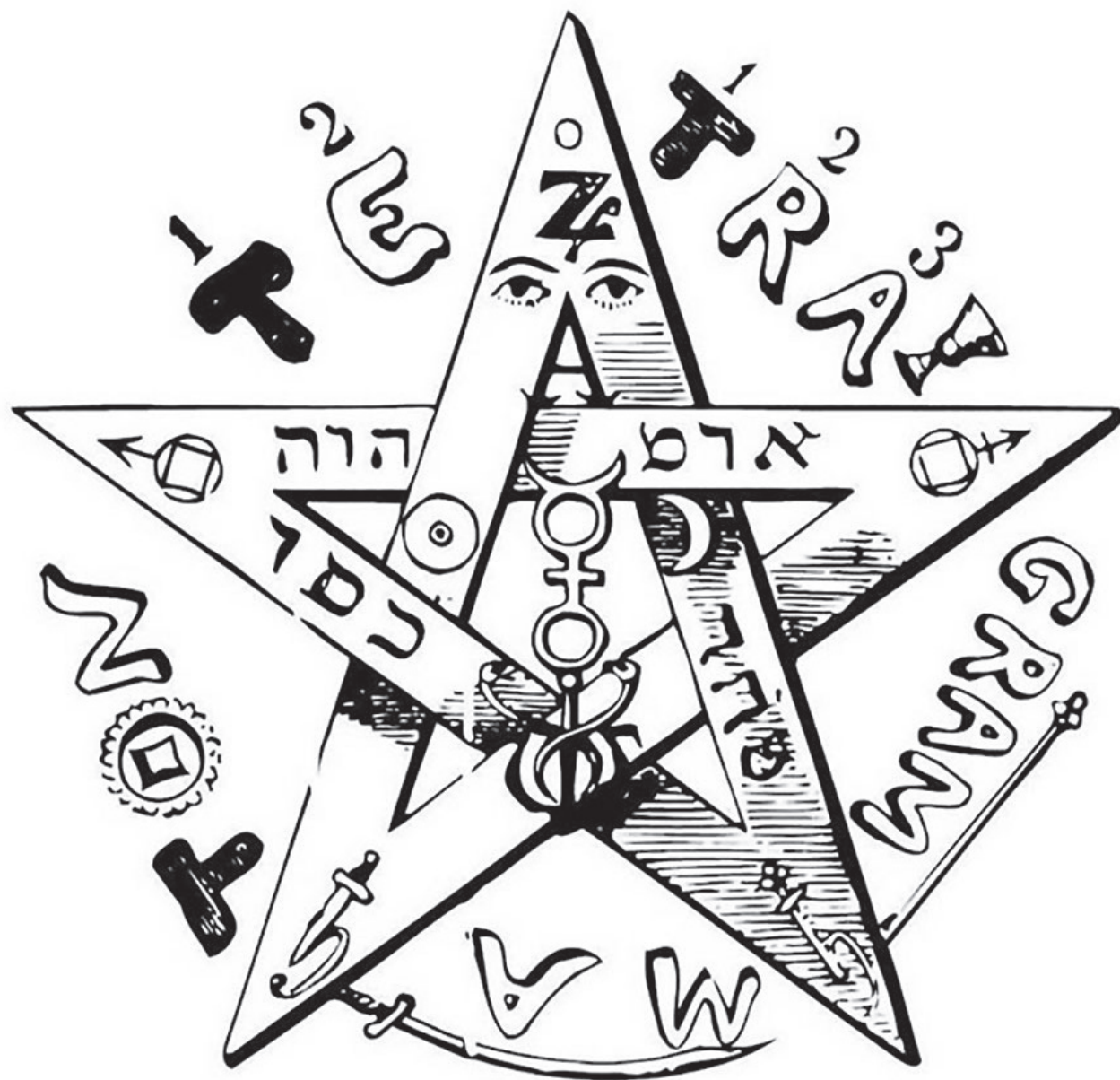
Salamonhoz köthető grimoire-hagyományban sokszor felbukkan a pentákulum, mint eszköz, melyet a szellemek uralására használtak. De bár neve utal az ötös számra, a legtöbbször még pentagram sem szerepelt rajta. A leginkább MacGregor Mathers fordításából ismert *Claviculae Salomonis* a pentákulumokat diagramokként értelmezi, melyeket szűz pergamenre vagy rézlemezre kellett rajzolni vagy vésni. Az idézések közben a mágus erre a pentákulumra helyezte a kezét; vagy pedig a felszentelt pentákulumot a nyakába akasztotta, és bal kezében tartotta, miközben a szöveget mondta. A pentákulumot Merkúr napján és órájában kellett elkészíteni, mikor a Hold levegő vagy föld jegyben áll. A rájuk festett jelek színe arany, élénkörös és azúrkék. A pentákulumok az egyes bolygókhoz voltak hozzárendelve; manapság leginkább bolygótalizmánoknak neveznénk őket. A Merkúr egyik pentákulumuma egyébként történetesen pentagramot ábrázol, mely köré a Jekahel és Agiel nevek héber betűi szerepelnek.

18. század végén született Francis Barrett angol okkultista, kinek főműve, *A Mágus* részben Cornelius Agrippa *De Occulta Philosophiá*jának, részben Peter De Abano *Heptameron*jának Robert Turner által fordított változatának részletes, kidolgozott bemutatása, megpróbálta egyértelműen elmagyarázni a pentákulum mibenlétét: "Mert ezen pentákulumok bizonyos szent jelek és betűk, melyek megoltalmaznak minket a gonosz erőktől és eseményektől, segítenek minket megkötni, megsemmisíteni és elűzni a gonosz szellemeket, bevonzni a jó szellemeket, és kibékíteni azokat velünk. Ezek a pentákulumok vagy a legfelsőbb rend jó szellemeinek betűit tartalmazzák, vagy szent levelek vagy jelenések szent képeit, találó és megfelelő versszakokkal, melyek vagy geometriai ábrákat formáznak Isten szent neveivel, sokuk menetének és módjának megfelelően, vagy pedig mindegyiket ezek közül, vagy sokuk keveredetten. A betűk, melyek hasznosak számunkra a pentákulumok meg-

alkotásához és elkészítéséhez, a jó szellemek betűi, nevezetesen az első és második rend jó szellemeié, néha a harmadik rendből valóké is. Ezeket a betűket különlegesen szentnek nevezzük.

Bármely efféle betű legyen is alkalmazva, dupla kört kell köré húznunk, melybe az angyal nevét kell írunk; és ha még valamely isteni nevet is hozzáadunk, mely egybevág a szellemmel és annak hivatalával, az még nagyobb erőfeszítés és hatékonyság lesz; és ha bármely szögletes ábrát húzunk köré, a szellem számértékeinek megfelelően, ahogyan az jogosan téve lesz.”

Barrett minden igyekezete kárba veszett azonban, mikor a 19. századi, igen nagy népszerűsége szert tevő és még nála is nagyobb hatást gyakoroló francia mágus, Eliphas Levi a *Dogme et Rituel de la Haute Magie* (A magas mágia dogmája és rituáléja) című könyvében következetesen összecsérélte a pentagramot és a pentákulumot. Levi ugyanis könyvében bemutatta a pentagram ábráját, majd a következőket írta róla: “A Pentagram jelét hétféle fémből kell elkészíteni, vagy legalábbis tiszta arannyal megfesteni fehér márványra. Élénkpirossal is megrajzolható szűz báránnyal, mely a sértetlenség és fény szimbóluma. A márványnak is szűznek kell lennie, azaz olyannak, melyet soha

sem használtak fel más célból; a báránnyal a Nap uralma alatt kell elkészíteni. A Pentagramot a négy elemmel kell felszentelni; a mágikus alakra ötször kell lehelni; szentelt vízzel meghinteni; öt illat füstjében megszáritani, melyek a tömjén, a mirrha, az aloe, a kén és a kánfor, melyekhez egy kis fehér gyantát és ámbrát is adhatunk. Az öt lehelletnek az öt génuszhoz kapcsolódó nevek kimondásával kell társulnia, akik Gabriel, Rafael, Anael, Szamael és Orifiel. Ezek után a Pentákulumot egymás után északra, délre, keletre, nyugatra, majd az asztronómiai kereszt közepére kell helyezni, és ugyanazon időben, egymás után kiejteni a Szent Tetragram mássalhangzóit, és azután suttogva az Alef és a titokzatos Tau áldott betűit, melyek az Azoth kabbalista nevében egyesülnek. A Pentagramot az illatok oltárára kell helyezni, az idézések háromlábú állványa alá...”

Akora keresztények a pentagram öt csúcsát Krisztus öt sebével azonosították. Később a keresztény kabbalisták a IHSVH (Jehosua - Jézus) nevének öt betűjével kapcsolták össze. Négy csúcs köthető a IHVH istennévhez, míg az ötödik, Shin, a tűz és a Szent Szellem; így a pentagram ebben a jelképrendszerben az isteni tűz alászállása a fizikai világba.

A pentagram számos, középkorban épült, keresztény templom is felbukkan, ezek közül talán a leghíresebb az 1220 és 1410 között épült amiensi katedrális északi rózsablaka. De csodálatos, szintén lefelé forduló pentagram is figyelemreméltó a 14. századi, hannoveri Marktkirche templomtornyán. A spanyolországi Cast-rojeris Burgos 13. századi San Juan templomát szépséges, pentagramot formázó ablak díszíti. Számos pentagram övezi Mária és a gyermek Jézus szobrát a 1150 körül emelt chartresi katedrálisban, a weingarteni bencés apátság 1225 körül festett Berthold-missziójának képén is feltűnik ugyanez a szimbólum. A portugáliai Tomar városában a Claustro de Lavagem kolostor jónéhány sírköve van pentagrammal díszítve, csakúgy, mint a bulgáriai Ravna monostorában. A 13. századi kőfaragó mester, Villard de Honnecourt vázlatkönyve szintén számos pentagram ábrát tartalmaz.

A hellén pajzsábrázolásokon előforduló pentagram a középkorban is visszaköszönt, a kelta-keresztény lovagi mitológia részeként, az Artúr király szolgálatában álló Gawain lovag pajzsára festve, mint ahogyan a *Sir Gawain és a zöld lovag* című, 14. századi angol eposzban olvasható:

„Most megmagyarázom, címer-mezőben
ötsarkú csillagot
Miért viselt Sir Gawain,
a mese hadd várjon.
Egyszer, ősidőkben, ez volt jelvénye
Salamon királynak,
Az igazságot ő evvel jelképezé.
Ezen az ábrán öt szöglet van,
ötszögű csillag,
Valamennyi vonala eléri,
s metszi valamennyi vonalát,
Végtelen vonal ez, önmagába visszatér;
hívják emiatt
Angol földön végtelen csomónak,
úgy hallottam.
Amiatt illett ez a jelvény Sir Gawainhez,
Mert hogy ötféle lovagi erényben
kiváló lovag volt
...
... mindezen ötszörös hősi erények Gawaint
úgy övezték,
Egyik a másikat hozta magával,
mintha ölelkezve,
Végtelen vonalban, végenincs-csomóban;
akár a csillag
Ötszörös, csúcsos, magába-öltött,
örökös vonalán,
Hol se vég, se kezdet, innen se,
onnan se, nézzed akárhogy,
Valahol kezdted, de seholse végzed,
örökös ötszög az.
Íme hát ezért volt címer-vörösre
rótarany zománccal,
Mint talizmán, mesteri módon
felírva-róva
Pompás pajzsán a ragyogó pentanguel,
tanult emberek így hívják.”
(Yiliaster Daleth fordítása)

A középkori Európában gyakorta festettek vagy karcoltak pentagramot házak küszöbére, hogy megvédelmezzék lakóit a rontástól és a démonok esetleges látogatásától. Egy ilyen, oltalmazó ötszög még ma is látható Budapesten, a VI. kerületi Dessewffy utca egyik, a 18. században épült házának bejáratánál. Az a hiedelem, hogy a pentagram fogva tartja a démonokat, Goethe *Fausztjában* is megjelenik, ahol Mefisztó ekképp panaszkodik:

“Megvallom hát, hogy illanhassak,
Akadályoz egy kicsi gát:
Küszöbön az a lidérccláb!”
(Jékely Zoltán fordítása)

A rózsakeresztesek és szabadkőművesek egyaránt beépítették a pentagrammát szimbólumrendszerekbe, melyet a felvilágosodás kora óta lángoló vagy ragyogó csillag néven is emlegettek, és a Nap, a teremő ősfény, a mindent átható őslényeg, az anyagot megtermékenyítő és megelevenítő életerő, a génusz és a gnózis, az isteni tudás jelképeként alkalmaztak. A szabadkőművesek pentagramjának közepén található G betű feltehetőleg e génusz és gnózis szimbóluma.

A E. Waite tíz különböző értelmezési módját is megadja a szabadkőműves pentagram szimbólumnak: (1) a Mágusok Csillaga, (2) az Isteni Jelenlét Dicsősége, (3) Isteni Gondviselés, (4) a Szépség szimbóluma, (5) Isten Fénye az úton, (6) az Igaz Kőműves Jele, (7) Isten Szent Nevének jelképe, s így Istennek magának is, (8) a Nap, mint a Természet Nagy Megvilágítója, (9) Anubisz Kutya-Csillaga, (10) a Természet, mint az Univerzális Szellem által életre keltett, illó lélek.

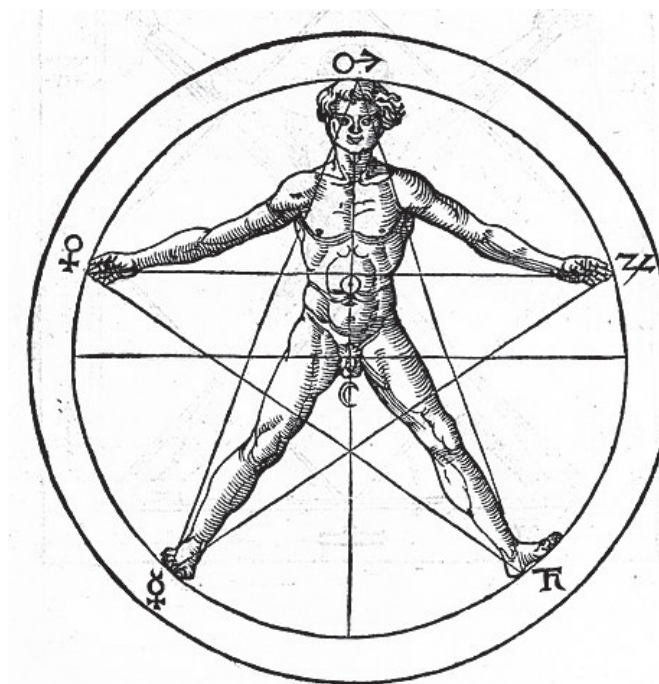
A pentagram öt csúcsa a szabadkőműves értelmezésben a Testvériség Öt Pontja is, melynél fogva a Mester Kőműves felemeltetik és elismertetik. Különösen érdekes a fentebb látható felsorolásban Anubisz Kutya-Csillaga - e megfeleltetés eredete az ősi Egyiptomban keresendő, ahol a pentagramot Szopdet istennővel hozták kapcsolatba, ki az éjjeli égen ragyogó legfényesebb csillag, a Szíriusz, a Canis Major csillagkép Kutya csillaga. A Szíriusz név a görög szeiriosz származéka, jelentése “égő, lángoló”, feltehetőleg ezért nevezték a szabadkőművesek a pentagramot Lángoló Csillagnak.

Albert Pike, a szabadkőművesek egy jeles képviselője ezeket írta a pentagramról: “a Csillag, mely a Mágusokat vezérelte, ugyanaz a Lángoló Csillag, a kép, melyet minden beavatásban megtalálhatunk. Az Alkimisták számára ez a Kvintesszencia jele; a Mágusoknak a Nagy Arkánumé; a Kabbalistáknak a Szent Pentagramé. Ennek a Pentagramnak a tanulmányozása mindenképp elvezeti a Mágust az Új Név megismeréséhez, mely minden más név fölé emelkedik, és minden, imádatra képes teremtményt arra készítet, hogy térdre boruljon.” Ez a új név a már korábban említett IShVH, mely az IHVH Shinel való kiegészülése, Jézus neve.

Az 1880-ban alapított, amerikai *Societas Rosicruciana in Civitatibus Foederatis* rózsakeresztes szervezet Zelator beavatási rituáléjában az oltár tetejére festett pentagramot használnak szimbólumként, a szövegben pedig a következőket mondják róla az avatandónak: „Az ötcsúcsú Csillag a boldogság öt csúcsára emlékeztet bennünket, melyek: Testvéreinkkel együtt haladni,

közbenjárni az érdekekben, szeretni őket, segíteni őket, és imádkozni értük,

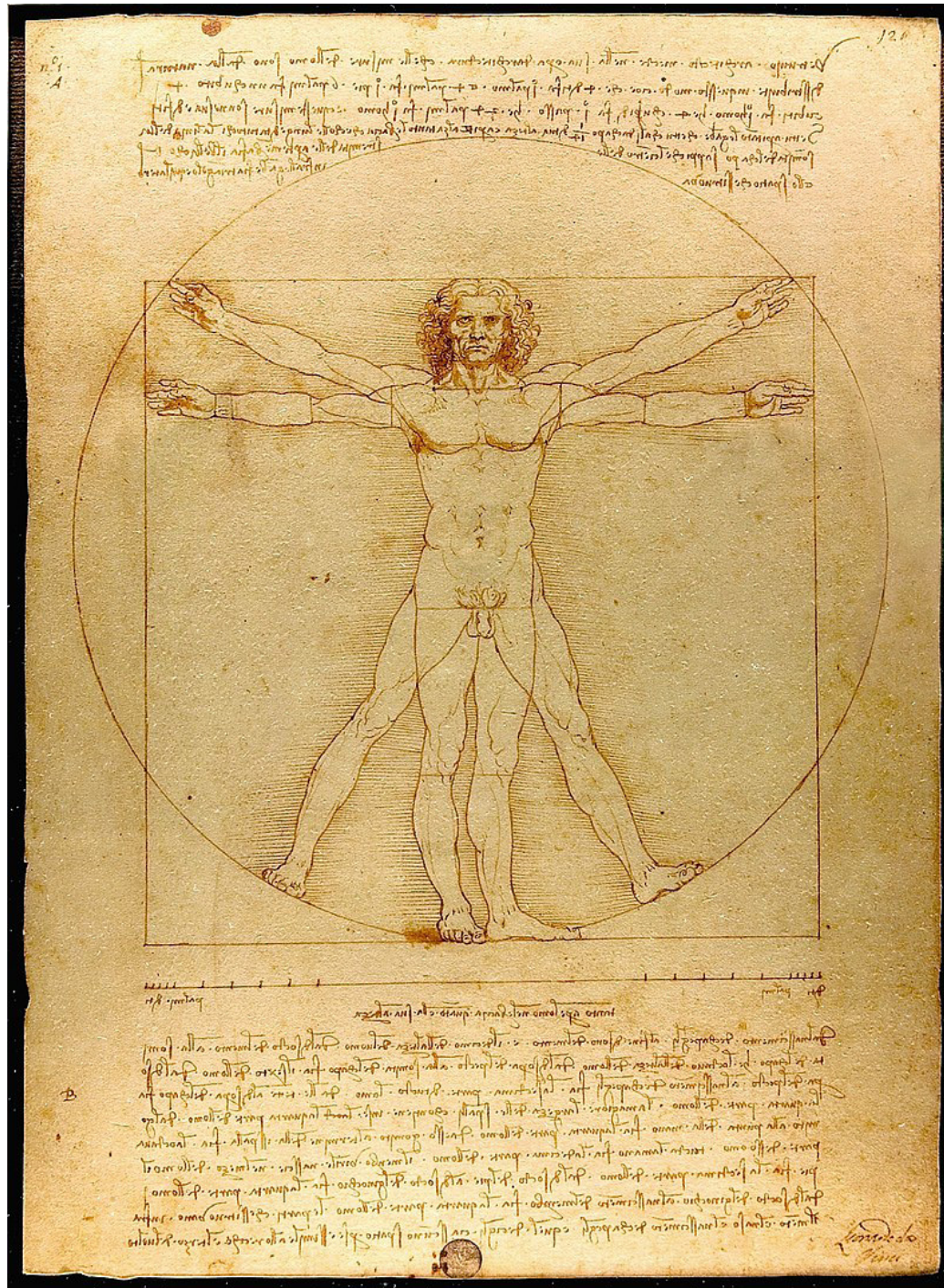
hogy szívben és elmében egyesüljünk velük.” A SRICF egész Első Rendje e szimbólum köré épül fel, melynek egyes avatási fokozatai a négy elemmel köthetőek össze, a Második Rendbe való avatás pedig az ötödik elem, a Szellem. A Második Rendbe lépés az Adeptusság kezdete, melyet a Lángoló Csillag felépítése előz meg az ember szívének legmélyén, s így megtestesítve a pentagram esszenciáját, maga válik a Filozófusok Kövének élő megszemélyesítésévé.

A reneszánsz mágusok a tökéletes, mikrokozmosz ember legfőbb szimbólumának tekintették a pentagramot. Talán legismertebb példája ennek a Cornelius Agrippa *De occulta philosophia* című művében megjelenő, s azóta is gyakorta felbukkanó ábrája (1531), a pentagramba rajzolt emberalak. Az elmélet eredete egészen Pitagoraszra vezethető vissza, ki, mint láthattuk, a kozmoszt és az emberi testet tökéletes egészként tekintette. S bár az okkult irodalomban Agrippa nyomán terjedt el ez a szimbolika, valójában a reneszánsz polihisztor tökéletes megtestesítője, Leonardo da Vinci nevéhez kötődik, aki megrajzolta a ma Vitruviánus Férfi (*L'uomo vitruviano*) néven ismert képet (eredeti címe *Le proporzioni*

dei corpo umano secondo Virtuvio - Virtuvsz szerint az emberi test részei), nagyjából 1490 környékén.

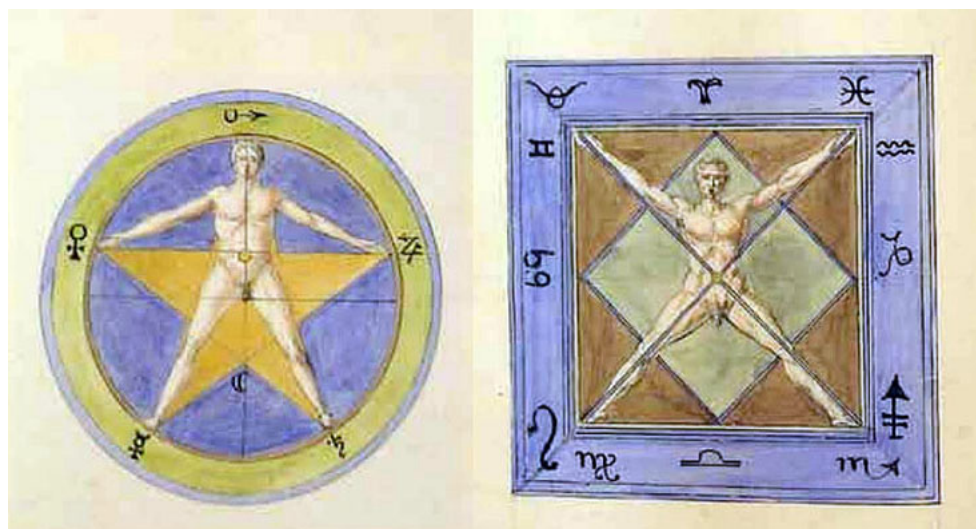
A tintával megrajzolt ábra egy férfit mutat kiterjesztett karokkal és szétvált lábakkal, testével mintegy pentagramot formázva, melyet egy kör és egy négyzet vesz körbe. A körön és a négyzeten található felirat a római Vitruviusz értekezéséből, a *De architectura*-ból származik, mely egyébként érdekes módon az egyetlen fennmaradt, ókori, építészeti témájú írás. Virtuvsz eredeti értekezésének illusztrált verzióját Cesare Cesariano adta ki 1521-ben, de ott a férfi összehúzott lábakkal szerepel az ábrán, és a méretezések is mások, mint amelyeket Leonardo megad a maga rajzán. Leonardo képe a pentagram alakú férfival egyértelműen a mikrokozmosz rajza (*cosmografia del minor mondo* - a kis világ kozmográfiája), mely az emberi test analógiáját mutatja a világegyetemmel.

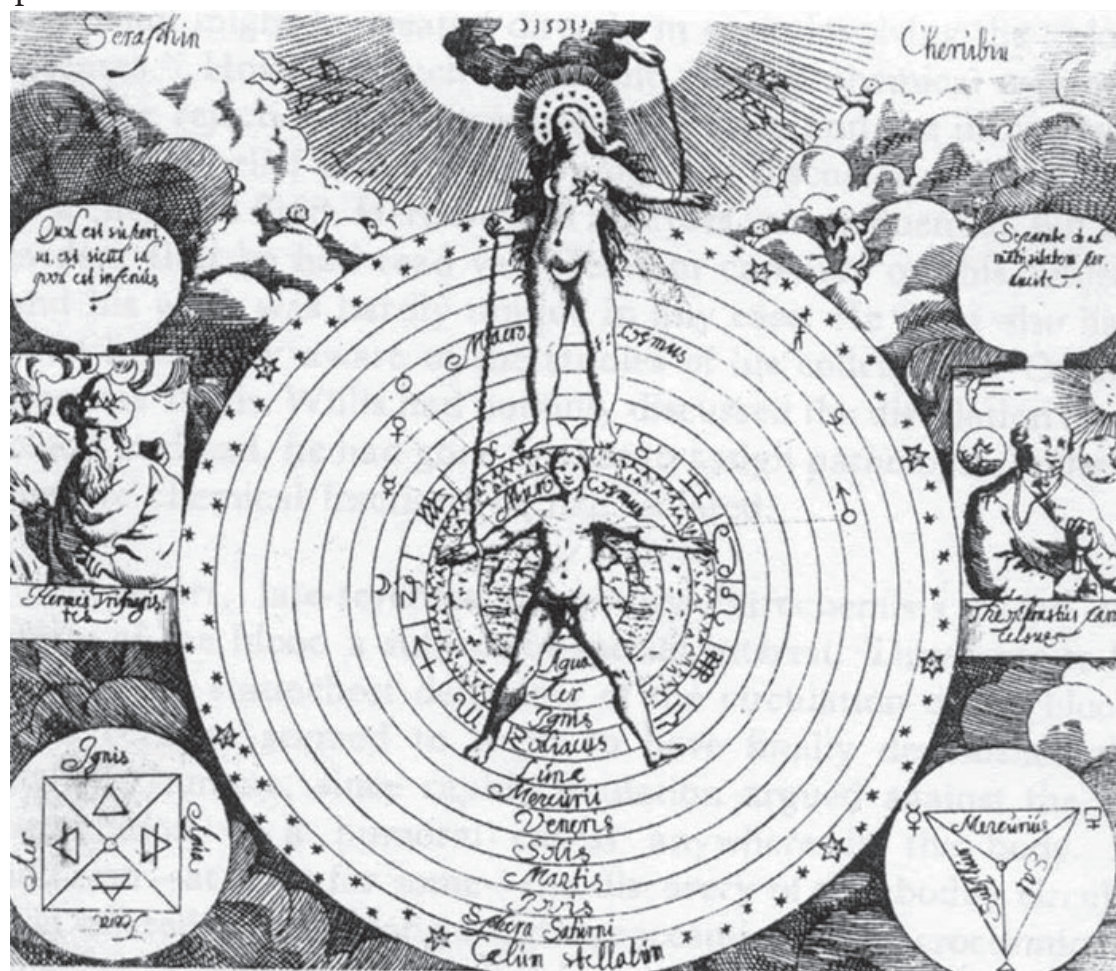
A későbbiekben a pentagramot formázó ember, mint a mikrokozmosz jelképe, újra és újra visszatért. Gyönyörű ábrát mutatott be például róla a Paracelsus nyomdokain járó Robert Fludd angol (eredetileg wales-i származású) orvos, fizikus és matematikus az *Utriusque Cosmi, Maioris scilicet et Minoris, metaphysica, physica, atque technica Historia* című, 1617 és 1621 között megjelent munkájában. Nem biztos, hogy létezik az összefüggés, de érdemes megjegyezni, hogy Fludd számos gyógyító célú varázsszöveget is lejegyzett, s ezek mindegyikében a IHSVH nevet használta, melyet a keresztény kabbalisták összekötöttek a pentagrammal. Sőt, bár maga feltehetőleg nem volt rózsakeresztes, mozgalmukat nyíltan támogatta.

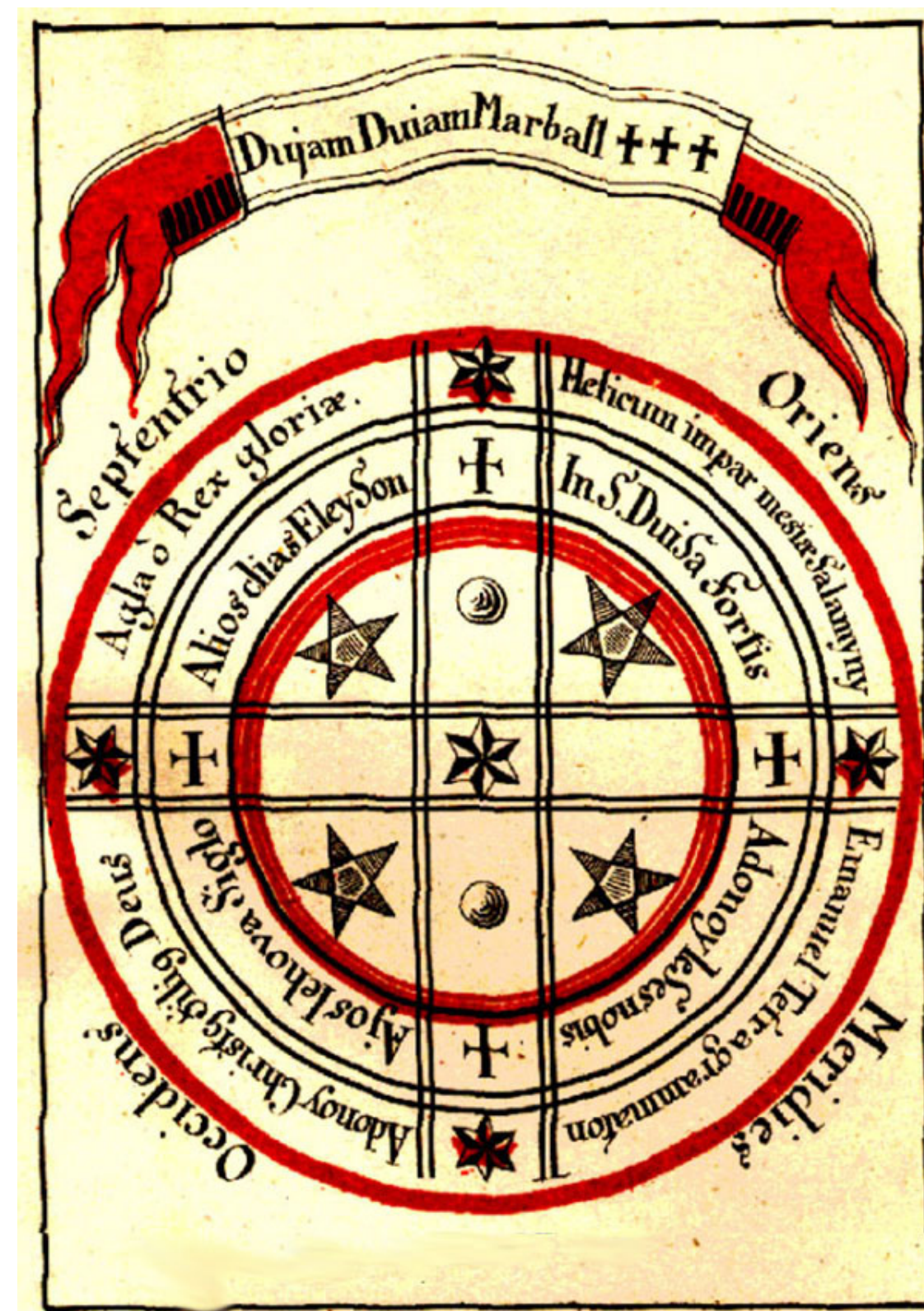
Az ábra a grimore-hagyomány részeként is megjelenik, például az 1704-es kiadású, francia *Talismans Cabalistiques Magiques* kézirat két nagyon szép, színes változatban is bemutatja. E kevésbé ismert grimoire kabbalista talizmánok gyűjteménye, igen sokban alapoz Agrippa munkásságára.

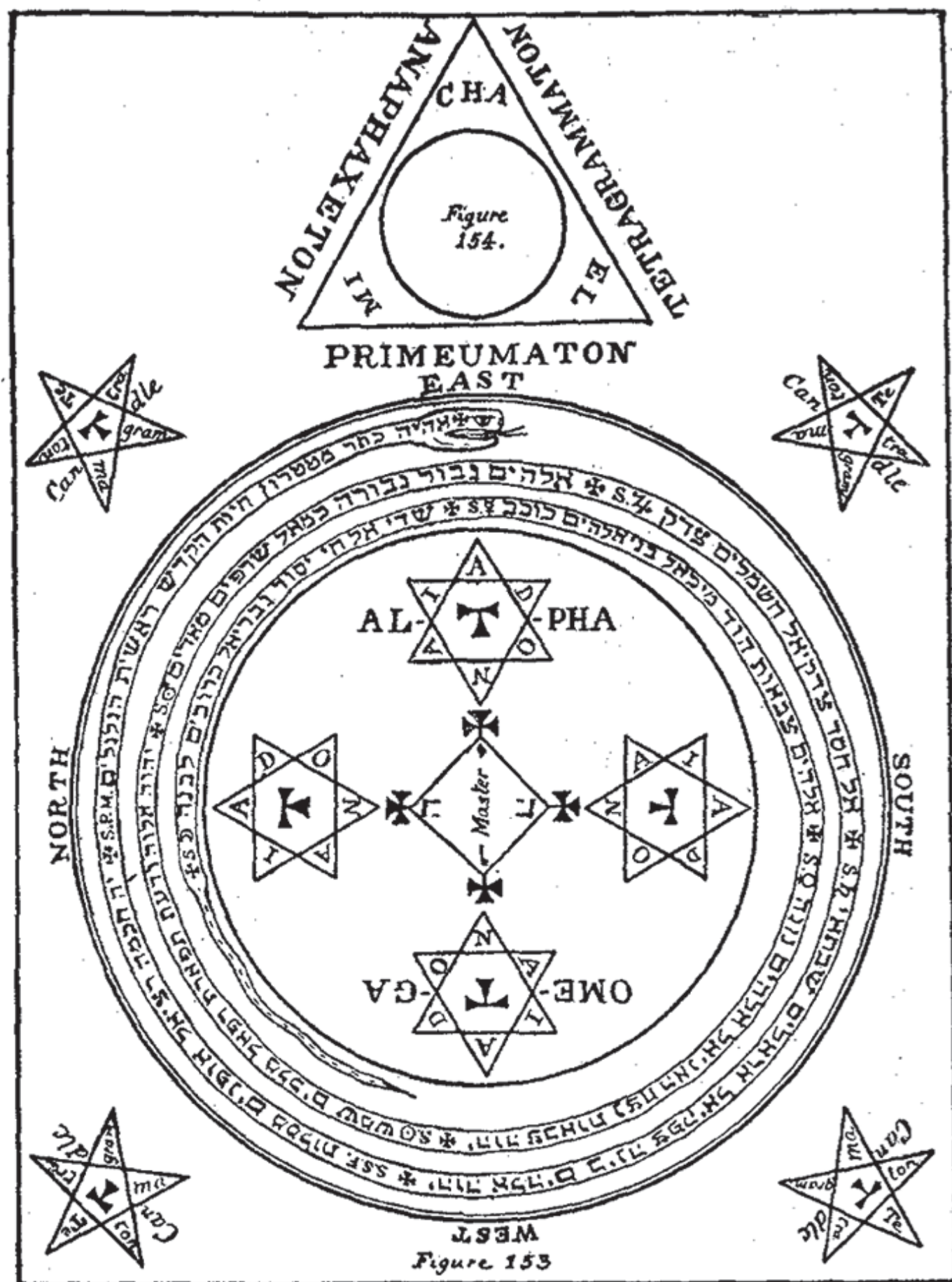

Tobias Schutz a *Harmonia macrocosmi cum microcosmi* című, 1654-es kiadású könyvében szintén hasonló témájú ábrát tett közzé, de valójában nem sok mást csinált, mint Fludd két képét illesztette össze rajta. A neves asztrológus, Tycho Brahe a *Calendarium Naturale Magicum Perpetuum*-ban (1582) szintén szerepeltetett egy illusztrációt pentagram alakot formázó emberrel, melyhez a YhShVH betűket, valamint az őselemeket rendelte hozzá. A modern mágusok között már általánosan elfogadott ábrázolás a pentagram, mint a mikrokozmosz, a hexagram pedig, mint a makrokozmosz jelképe.

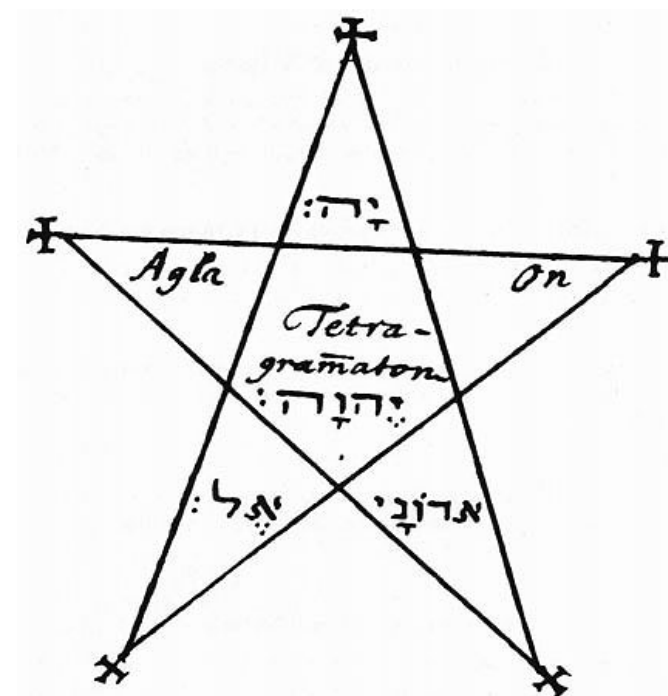
A grimoire-hagyományban jónéhány érdekes példáját találhatjuk a különböző mágikus jelekkel ellátott pentagramnak. Agrippa pentagram ábrázolása például megjelenik a III. Leo pápának tulajdonított *Enchiridion*-ban is, melynek első kiadása A.E. Waite szerint 1525-ben jelent meg Rómában; ennek a verzióknak azonban nem maradt fenn egyetlen példánya sem, így az első ismert változatnak az 1584-es lyoni kiadást tekinthetjük. A dr. Johannes Faustusnak tulajdonított, 19. századi *Praxis Magica Fausti* nagyon szép varázskör ábrát tartalmaz, melyben négy pentagram látható a négy égtáj irányában elhelyezve.

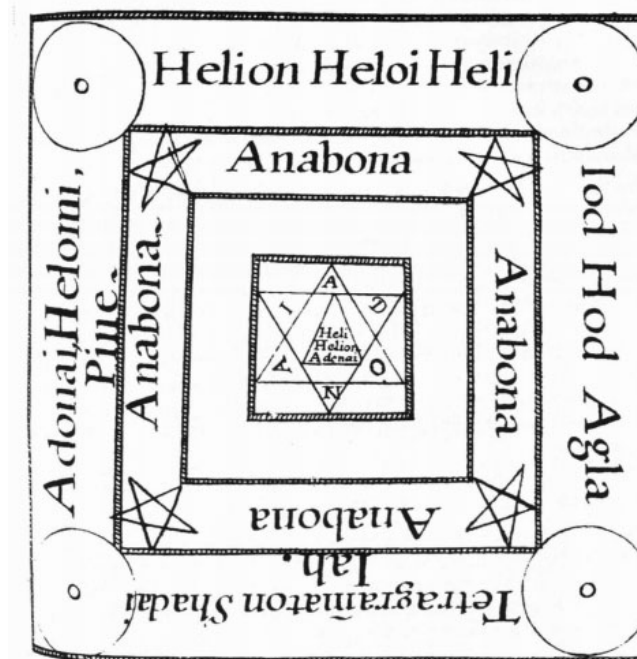

A salamoni hagyományban többször feltűnik a pentagram ábra. A *Lemegeton Goetiájából* jól ismert varázskörének ábráján négy pentagram is látható, a négy égtáj irányába elhelyezve. A pentagramok vörös belsejében fekete Tau látható, míg sárgára színezett száraikban a Te Tra Gram Ma Ton szótagok feketével írva. Ugyanezen grimoire bemutatja az aranyból vagy ezüsből elkészítendő Salamon Pentagramját is, mely a szellemek irányítására való, s melyet a mellkasra kell hordani az idézés közben. A pentagramot magát feketével kell megrajzolni, úgyszintén a rajta található szellemek neveit és szigillumait, ezek: Soluzen, Abdia, Ballaton, Halliza, Bellony és Halliy. A szárukba vörössel a Te Tra Gram Ma Ton szótagok kerülnek, a pentagram közepe zöld, szárai pedig kékek.

Salamon Pentagramja több, rokonítható kéziratban megjelenik, de időnként jelentősen más. A dr. Rudd-féle, 1655-56 körül keletkezett *Goetia* változatban (Harley MS 6483) például a Tetragrammaton szó és a IHVH istennév közepre kerül, a szárukban az Agla és az On nevek latin betűkkel, a Jah, El és Adonai istennevek pedig héber betűkkel szerepelnek.

A *Lemegeton* negyedik könyvének számontartott *Ars Almadel* a szellemek irányítása mellett egy másik, érdekes felhasználási módját is megadja Salamon Pentagramjának, melyből négy darabnak kell rákerülnie az almadel nevű, négyzet alakú viaszlemezre. A véseteket rajta a Nap napján és órájában kellett megejteni, ezek a következő istennevek: kelet felé Adonai, Helomi, Pine; dél felé Helion, Heloi, Heli; nyugat felé Iod, Hod, Agla; észak felé pedig Tetragrammaton, Shadai, Iah. Salamon Pentagramjai a belső négyzet csúcsaihoz kerülnek, közöttük a négy oldalon az Anabona név szerepel négyszer. Az almadel közepén egy hexagram látható, benne a Heli, Helion, Adonai istennevek. Ugyanabból a viaszból, melyből az almadel készül, gyertyákat is kell önteni, valamint egy tartót, melyre az almadel helyezük. A megfelelő időpontban a négy gyertya közé helyezett almadelre egy arany pecsét kerül, majd a gyertyákat meggyújtva és a szűz pergamenre írt invokációt felolvassva megjelenik a szólított angyal.

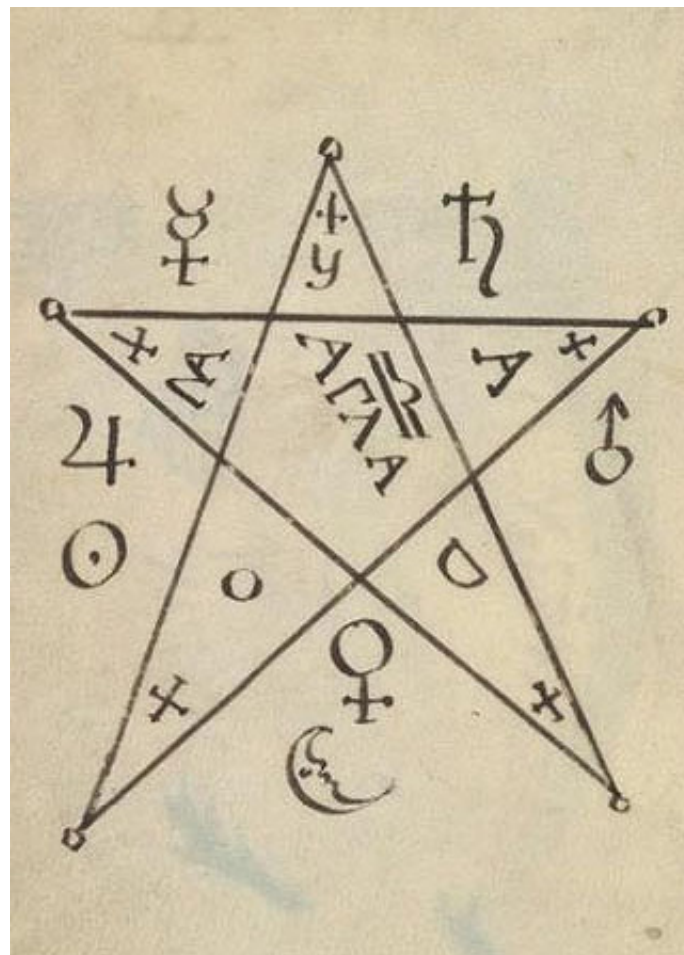
A *Liber Juratus*, avagy a *Honorius* hites könyve néven elhíresült grimoire hét különböző kéziratból áll össze jelenleg, melyek a 15. és 16. században íródtak. Közülük a 16. század közepéről származó Sloane MS 3853 tartalmaz egy pentagramot magába foglaló, gyönyörű pecsétet, mely Salamon Isteni Pecsétje néven van feltűn-

He aft' folow the down bett of god brogth
 hobon & an angell to Salomon the hye
 defensative & the holy names of god, shallid them
 samphoras & the lott in the woude of lott that
 folow only stonding lott & anams & stonde for anams
 of j^e x^po. for the defence of man woman & child

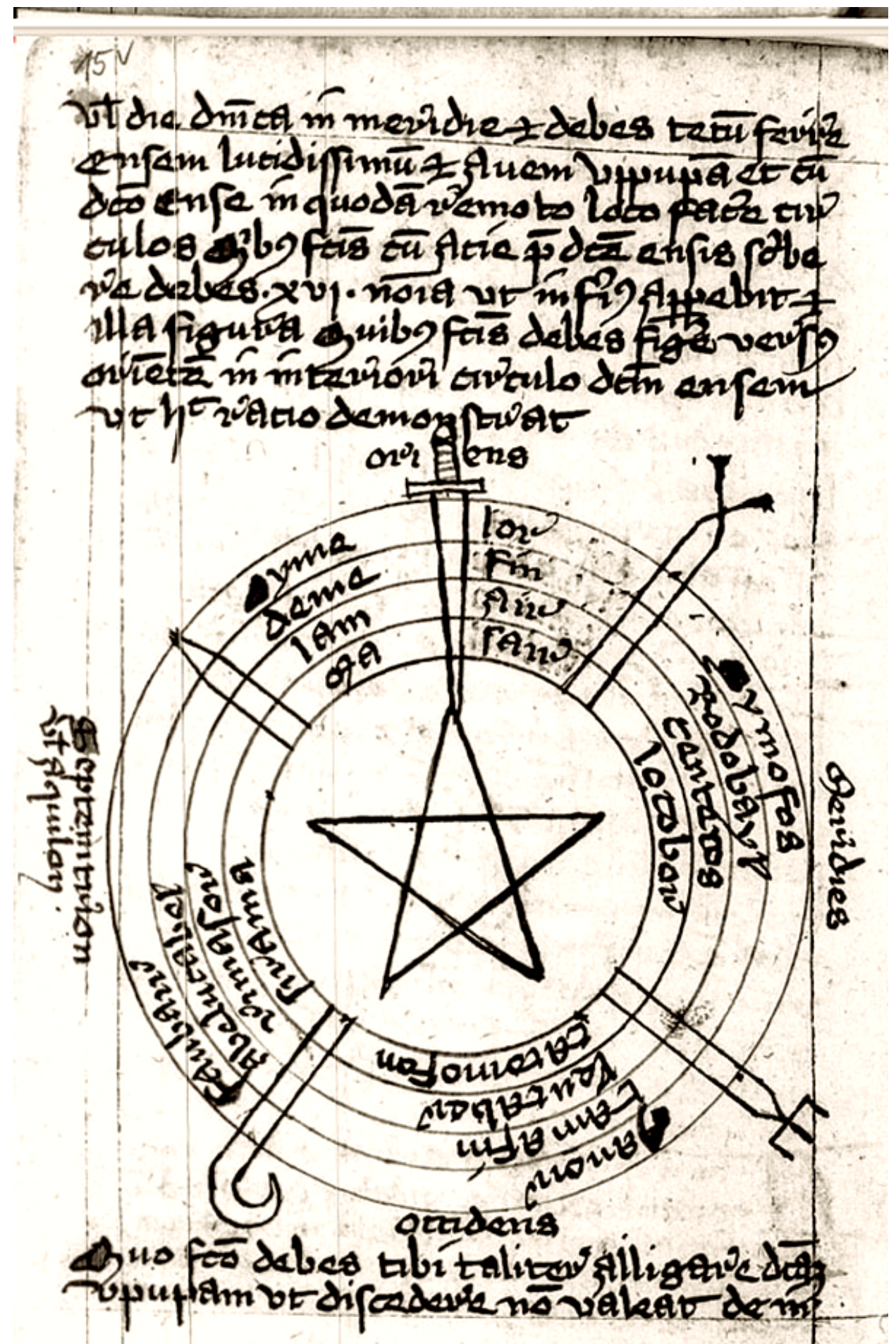
I. Erzsébet udvari mágusa, dr. John Dee később jelentős szerepet adott ennek a pecsétnek az énoiki mágiával folytatott kutatásai során, ő *Sigillum dei Aemeth* néven nevezte (kép az előző oldalon). Feltehetőleg dr. Dee nem találta elegendőnek a pecsétről fellelhető információkat, ezért az angyalokkal folytatott kommunikáció során további instrukciókat kért és kapott hozzá. A pecsétet ezután viaszkorongra véste és az angyalok idézéséhez használta. Dr. Dee szerint “a belső pentagram az angyalokhoz társul, és a Mátériális Világ Szimbóluma, míg a heptagon és azon kívül első területek a Spirituális Világ Modellje. A gyűrű körvonala az állócsillagokat jelöli, melyen a Semhamforas istennév szerepel, a kereszt közepén a *Liber Juratus* által Tau Talének nevezett jel, mely Jézus keresztjét szimbolizálja. A külső pentagram a Bolygók Mozgása, mely mozgásba lendíti az Elemeket. A heptagram az Isteni Isten-ség az ő hétrétű megosztottságában, mely a bolygókat pályájukon tartja, ő a Teremtés Hét Napjának Ügyintézője.”

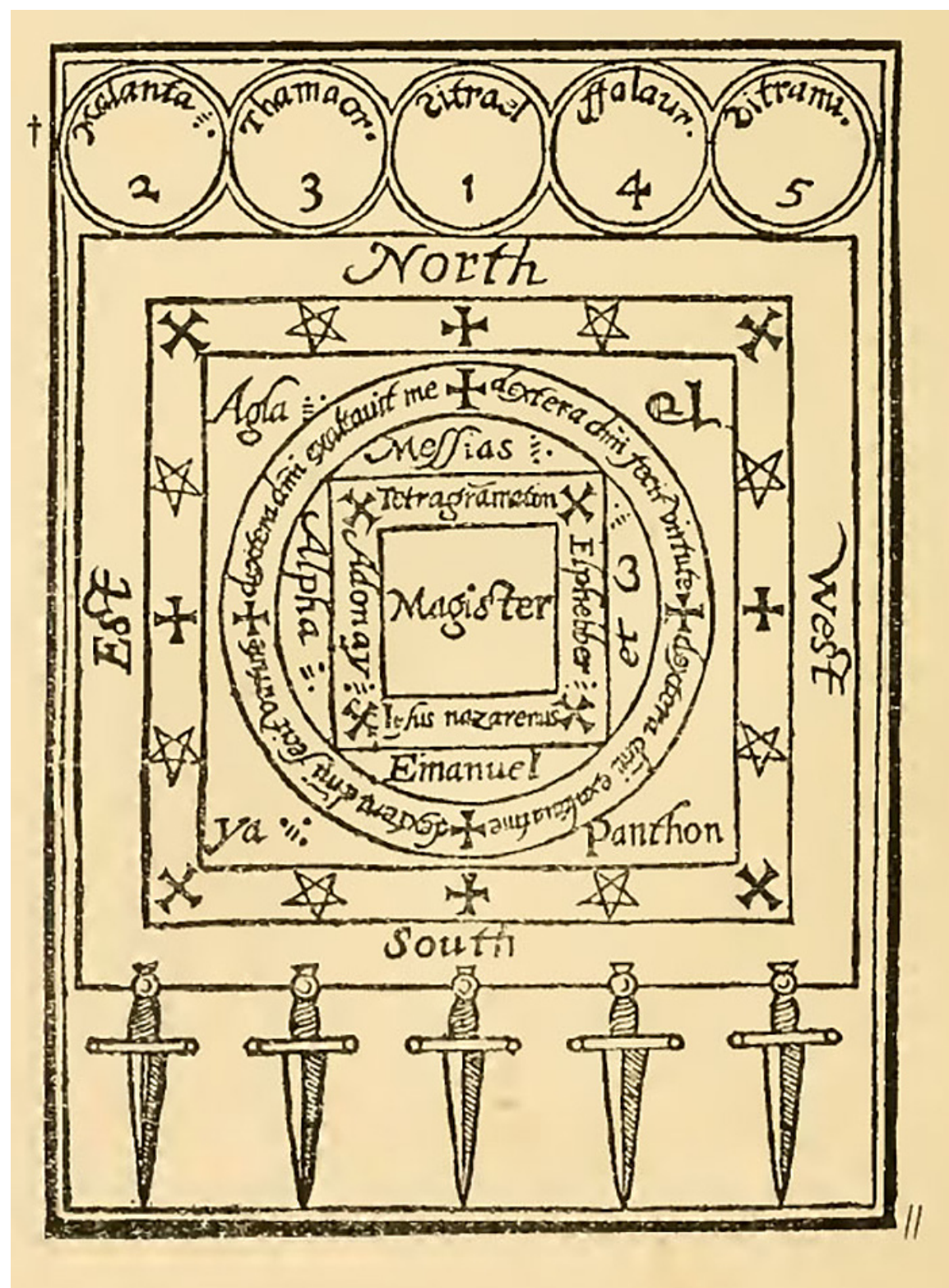
Érdemes még megemlíteni, hogy ugyanerről a pecsétről Athanasius Kircher is behatóan értekezett az *Oedipus aegyptiacus* című művében. Analízise szerint a belső pentagram a benne található Tauval a jólét szimbóluma, köré pedig helyesen a Hügieia betűinek kellene kerülnie, a klasszikus antik értelmezés szerint; végső konklúziója pedig az, hogy a pecsétnek semmiféle köze nincs sem Istenhez, sem az angyalokhoz, sokkal inkább az ördög megtévesztésének műve.

A 19. századi *Clavis Inferni* kézirata, melyet Antiokhiai Szent Cipriánnak tulajdonítanak, egy gyönyörű, szimbólumokkal ellátott pentagram ábrát tartalmaz mindenféle magyarázat vagy instrukció nélkül, melynek közepén az asztrológiai Mérleg jele és a görög betűkkel felírt AGLA szó található, a szárakban az Adonai istennév betűi, a szárak között pedig a hét bolygó jele. Maga a grimoire egyébként, bár elsőre nem tűnik annak, szintén a salamoni hagyomány része, több invokációja származik Peter de Abano 16. századi *Heptameron*jából.

A *Munich* kézirat, mely a teljes Babilonai Talamudot tartalmazza, s melyet 1342-ben vetett pergamenre Slomo ben Simson, egy nagyon érdekes pentagram ábrát tartalmaz (kép a következő oldalon). Az ábrán egy idézőkör látható, a pentagram körül a négy égtáj van feltüntetve, fellette egy hegyével lefelé mutató kard. Az égtájak közül Kelet került felülre, a korabeli térképészet hagyományainak megfelelően. Az ábra különböző szellemek neveit is feltünteti, ezek: Oymelor, Symofos, Manoir, Faubair, Demefin, Rodobayl, Tamafin, Abelutabel, Lamair, Tentetos, Leutaber, Rimasor, Masair, Lotobor, Tatomofon és Sirama. A latin nyelvű instrukciók szerint a kört karddal kell megrajzolni csütörtök vagy szombat napján, miközben a fentebb megadott szellemek neveit tizenkétszer kell elmondani egymás után, hogy megjelenjenek.

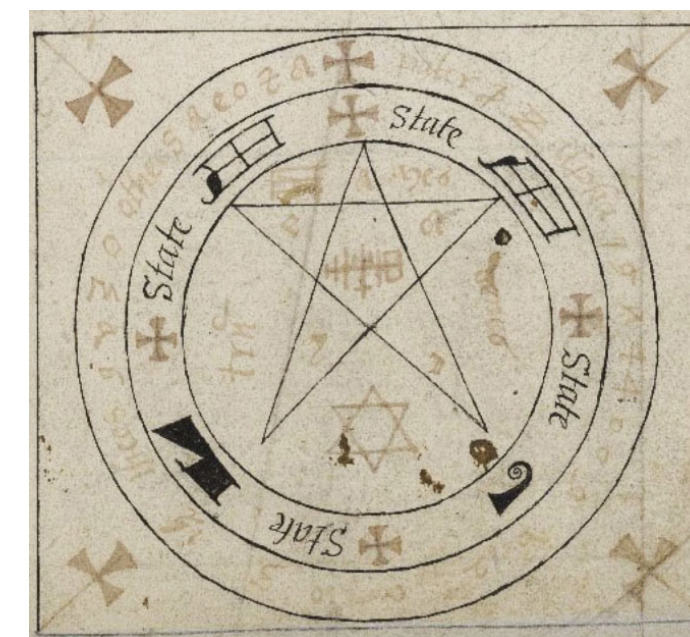
Az angol Reginald Scot 1584-ben kiadott *The Discoverie of Witchcraft* (A Boszorkányság felde-
Arítése) című könyvében egy nyolc pentagrammal körülvett varázskör ábrája szerepel, ahhoz az
újhold éjjelén kezdődő, hat napos rituálé sorozathoz megadva, mellyel a szellemet egy berill kris-
tályba lehet zárni. A kör érdekessége egyébként még, hogy Kelet és Nyugat felcserélve szerepel rajta.
Ugyanez a rituálé a hozzá tartozó (némiképp leromlott ábrájú) körrel megjelenik a Sloane MC3851
kéziratban is, mely napjainkban *Arthur Gauntlet Grimoire*-ja néven vált ismertté, keletkezésének dá-
tuma az 1620-as évek végére, vagy az 1630-as évek elejére tehető.

A 16. századi, Erzsébet-kori Anglia egyik ke-
vésbé ismert grimoire-ja, a három külön-
böző szerző által összeállított *Oberon könyve*.
Különlegessége, hogy szellemek mellett tündérek
goétikus idézési formuláit is tartalmazza, vala-
mint vajákos eljárások leírásait, és az *Enchiridi-
on* egyik legrégebbi változatát. Ebben lelhető fel
egy különleges, öt pentagramot tartalmazó ábra,
melyet a latin nyelvű leírás szerint szűz perga-
menre kell vérrel (feltehetőleg bíbic vérével) fel

rajzolni ahhoz, hogy
megidézhessük a Bet-
hala nevű entitást, ki
minden kívánságot
teljesít. Az entitás egyébként a *Honorius* grimoir-
e-ből származik, de abban ez az idézés és a hoz-
zá tartozó ábra nem szerepel (vagy valamely, az-
óta elveszett kéziratban volt megtalálható, mely
még létezett az Oberon keletkezése idején).

Az *Oberon* egy másik, igen érdekes pentagra-
mot is tartalmaz, mely egy salamonikus szö-
veg másolatából való. A hozzá tartozó instrukció
szerint ahhoz, hogy a kincset megeljük, fekete
kutyakölyök vérével kell az ábrát megfesteni,
majd egy fehér kakas nyakába akasztani. Ha
arra a helyre megyünk, ahol az elásott kincset
gyanítjuk, ott eldobjuk a kakast, az oda fog állni,
ahol a kincset keresni kell, és kukorékolni kezd.
Ezután a kakasnak hét yard hosszúságú (kb. 6 és
fél méter) kötelet vagy szalagot kell kötni a lábá-
ra, s akkor később újra "használható" lesz. Külön
érdekesség, hogy a varázslat végére a "kipróbál-
va" megjegyzés került, mely a középkori vajákos
varázskönyvek sajátossága, mutatva, hogy a gri-
moire nem pusztán összeállított módszergyűjte-
mény, de gyakorlati munkanapló is volt.

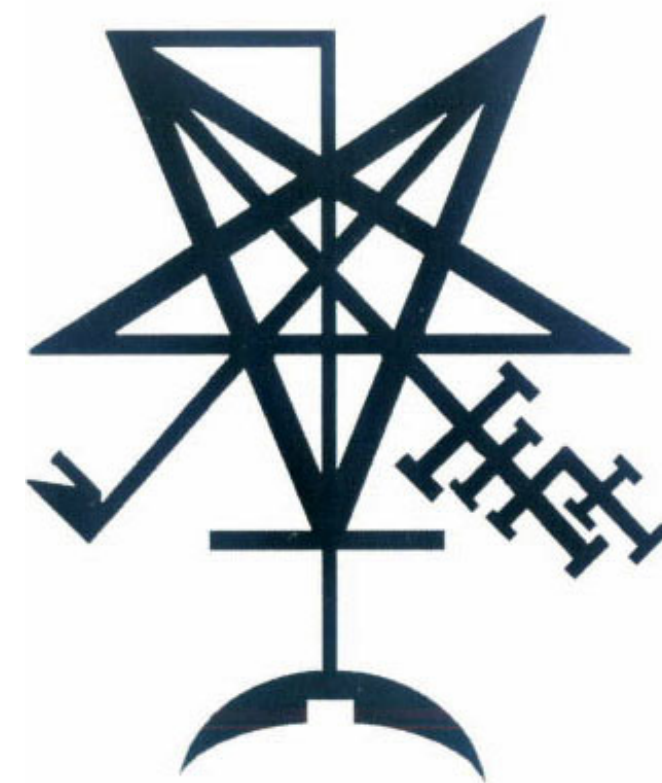

Actatus, Bejouran, Marnutus.

A *Treasure of the Old Man of the Pyramids* (A Piramisok Öregemberének Kincse), vagy más néven *The Black Screech Owl* (A Fekete Kuvik) egy romantikus, 19. század közepéről származó, francia grimoire, mely egy mágikus kör leírásával kezdődik, majd húsz talizmánt ismeret, végül hozzátesz néhány másik talizmánt a *La Poule Noire* (Fekete Jérce) című grimoire-ból, mely első kiadása 1740-ben látott napvilágot. A húsz közül az utolsó talizmánt mellre akasztva, egy megfelelő nevekkel ellátott, gyémántos gyűrűvel együtt kell viselni a leírás szerint; tulajdonosuk így megtudhatja, miféle pokoli erők akadályozzák előrehaladásában, s egyúttal képessé válik ezek felett győzedelmeskedni is.

A mai modern grimoire-ok is szívesen alkalmaznak a pentagram ábráját, bár hitelességük sokszor erőteljesen megkérdőjelezhető. Csak néhány példát tekintve a teljesség igénye nélkül: Asenath Mason, az igen nagy népszerűségnek örvendő, drakoniánus áramlat egyik fő szervezetének tekintett *Temple of Ascending Flame* és a *Lodge Magan* (a *Dragon Rouge* lengyel páholya) megalapítója állítólagosan fausztai hagyományokra alapozó művet adott ki *The Book of Mephisto* (Mefisztó könyve), melyben Mefisztófelesz démon pecsétjeként egy némiképp kiegészített, lefelé forduló pentagramot ad meg. A pecsétnek egyébként nyoma sincs az eredeti, ismert fausztai dokumentumokban. Másik kiváló példa egy bizonyos N.A.A.218 szerző művei, ki a *Templum Falcis Cruentis* nevű, "anti-kozmikus sátánista" szervezet Magisztere: a *The Book of Sithra Achra, or A Grimoire of the Dragons of the Other Side* (Sithra Achra könyve, avagy a Másik Oldal Sárkányainak Grimoire-ja) és a három részes *Liber Falxifer* sorozat. E könyvek mindegyikét klasszikus grimoire-ok mintájára tervezték, minőségileg azonban igencsak silány, megalapozatlan és kaotikus információkat adnak - de legalább bővelkednek pentagramokkal meghintett pecsétekben.

Visszatérve a klasszikusokhoz, az újkor mágusai közül Eliphas Levi igen részletesen foglalkozott a pentagram szimbolikájával, mely szerinte a szellemek uralmát jelenti az elemek és

az anyagi világ felett. Annak idején e csillag, a mágikus pentagram adta hírül a mágusoknak a Megváltó érkezését is, mely az intelligencia, a kiegyensúlyozott fény, "a természet nagy és fennkölt Athanora" (alkimista kemencéje), a mágusok mindenhatóságának jele. János Apokalipszisaiban ugyanezen csillag az, mely a földre hullott. "A Pentagram, amit a gnosztikus iskolák Lángoló Csillagnak neveznek, az intellektuális mindenhatóság és önkényuralom jele. Ez a Mágusok Csillaga; a testet öltött Ige jele; és csúcsainak iránya szerint e tökéletesen mágikus szimbólum rendet vagy zűrzavart, Ormuz és Szent János Isteni Bárányát, vagy Mendesz elátkozott kecskéjét jeleníti meg. Beavatás vagy istenkáromlás, Lucifer vagy Veszper, a hajnali vagy az esti csillag. Mária vagy Lilith, győzelem vagy halál, nappal vagy éjszaka." (A magas mágia dogmája és rituáléja) *Transzcendentális Mágia* című könyvében Levi még több érdekességet közöl a pentagramról: "Az asztrálfény felett uralkodó akarati birodalma, mely a négy elem fizikai lelke, a mágiában a pentagram által jelenítődik meg. Az elementális

szellemek e jelnek vannak alárendelve, amennyiben az megfelelő tudással van alkalmazva, és azt a körbe vagy az idézések asztalára helyezve e szellemek engedékennyé változtathatóak, vagyis mágikus nyelven szólva bebörtönözhetőek.” Levi nem kevesebbet állít, mint hogy az általa ismertetett pentagram sokkal tökéletesebb, mint Salamon bármely kulcsa, vagy Duchentau és Tycho Brahe mágikus naptárai.

Levi pentagrammal ékített homlokú Baphomet-ábrázolása hihetetlen népszerűsége tett szert. Híres képén egy szárnyas, embertestű, kecskefejű, patás lény látható női mellekkel, szarvai között fáklyával. Ezt a lényt Mendesz kecskéjének is nevezte, feltehetőleg Hérodotosz egy írása alapján, melyből kitűnik, hogy az egyiptomi Mendesz istenét kecske arcával és lábaival ábrázolták. Hérodotosz azt írta, hogy a bakkecskéket nagy tiszteletben tartották a mendesziek, s hogy még az ő idejében is a nők nyilvánosan közösködtek kecskével ebben a városban. Levi ábrázolását feltehetőleg legalább részben néhány templomos szentély groteszk faragványai inspirálták, mint amilyenek a párizsi Saint-Merri vagy a bretagne-i Lanieff templomban találhatóak.

Érdemes egyébként megjegyezni, hogy maga a pentagram is előfordult a templomos lovagok szimbolikájában, mint ahogy számos, Franciaországban található templomos sír vésete is bizonyítja. Sokan úgy gondolják, az építészeti elrendezésben is megjelenik a nyoma, ennek ékes példája Rennes du Chartres titokzatos szentélye, melyről úgy tartják, hogy a templomos tevékenység egyik középpontja volt, s olyan hegyek gyűrűje közé épült, melyek együtt szinte szabályos pentagramot alkotnak.

A kecskefejű Baphomet első ismert, írásos megjelenése még 1098-ból származik, Ribemonti Anzelm keresztes lovag egyik jelentéséből. 1307-ben, a templomosok perbe fogásakor már egész Európa ismerte a démon nevét, bár a vádak között rangos helyen szereplő Baphomet bálvány leírása vallomásról vallomásra változott, egyesek levágott emberfejnek vélték, mások macskafejnek, megint mások háromarcú fejnek. A 18. században számos spekuláció látott napvilágot. Christoph Friedrich Nicolai, ki többek között ismert szabadkőműves és illuminátus volt, az *Esszé azon állításokról, melyet a Templomos Rend tett, s az ő rejtélyeiről* című, 1782-ben íródott könyvében azt állította, hogy a templomosok valójában gnosztikusok voltak, s hogy a Baphomet két görög szó, a bafe és a metosz összetételéből származik, melynek jelentése a “bölcsesség keresztsége”. F.J. M. Raynouard kifejtette, hogy “a templomosoknak számos titkos tana és beavatási fokozata volt, melyeket a szaracénoktól tanultak”. Ő volt az is, aki összekapcsolta Baphomet alakját Pitagórasz pentagramjával: “Baffometi képét..... mely a Teremtőt jelképezi, nem lehet pontosan meghatározni... Úgy hiszem, az egészség és bőség pithagorasz pentagramja lehetett.... jól ismert, milyen szentnek tekintették alakját, és hogy a gnosztikusoknak számos közös vonásuk volt a pitagóreusokkal. Az Ofit-imádók diagramja szerint, s az imákból, melyeket a léleknek kell szavalnia, úgy tűnik, hogy mikor visszatérnek Istenhez, megállítja őket az Arkhónok angyalcsoportha, és tisztaságuk megvizsgálják. Úgy tűnik, hogy ezek a kígyóimádók azt hitték, bizonyosságot kell adniuk róla, hogy tiszták voltak a földön. Úgy hiszem, ez a bizonyosság a szent ötszög volt, beavatásuk jelképe.” Az “Ofit-imádók” avagy ofiták az i. e. 1. század környékén létrejött gnosztikus szekta volt, nevük a görög ofit - kígyó szóból származik.

Baphomet akkor lett a sátánizmus szimbóluma, mikor a *Church of Satan* fő jelképének választotta a lefelé fordított pentagramban ábrázolt kecskefejet. Ez a szimbólum először 1897-ben jelent meg a francia okkultista, Stanislas de Guaita könyvében, melynek címe *A Fekete Mágia*

Kulcsa. De Guaira azt írta, hogy Eliphas Levi a 19. század egyik legnagyobb génusza volt, nem csoda tehát, hogy ő maga is átvette Levi koncepcióját, és megpróbálta továbbfejleszteni azt. A kecskefej köré a Samael és a Lilith neveket írta. „De az ellenkező irányba fordítva, a pentagram csillaga nem más, mint a gonoszság, kárhozat, istenkáromlás szimbóluma: levegőbe nyúló két sarka a gonosz Kecské szarvai, melyet a Mennye- ket fenyegetik, s kinek fejét a csillagpentagram keretezi, fülei a két alsóbb szárban vannak, szakálla pedig rendetlenül az egyetlen, alsó pontba nyúlik.” 1928-ban egy másik munkában is megjelenik a szimbólum, Charles W. Olliver *A Mágia és Boszorkányság Kézikönyve* című könyvében, a szöveg úgy utal rá, mint „a Fekete Mágia Fordított Pentagramja”. A „Baphomet Szigilluma” elnevezés - mely a Church of Satan hivatalos neve

erre a jelképre - először 1964-ben bukkant fel Maurice Bessy értekezésében, melynek címe *A Mágia és a Természetfeletti története képekben*. Ennek a könyvnek - melynek egy példánya Anton Sandor LaVey birtokába jutott - borítóján már pontosan az a fajta ábrázolása jelent meg a pentagramban ábrázolt kecskefejnek, melyet az általa alapított sátánista egyház használt fel. LaVey értelmezésében a pentagram a pitagóreusoktól ered, a kecske vagy kos pedig Mendesz kecskéje, az egyiptomi Amon szimbóluma, kinek neve „az elrejtett, ő, aki minden dolgok felett uralkodik, minden jelenség lelke”, s így a legközelebb álló istenség a Sötét Erőkhöz, melyet a természet minden dolgát irányítják. A két koncentrikus kör a Leviathan szót foglalja magába (héber betűkkel

írva) a legalsó ponttól kezdve, és az óramutató járásával ellentétes irányban felírva, mely az ofita hagyományból ered, s mely az Abyss Sárkányának essenciája, Tiamat utóda, kit néha az ouro-bosz, a saját farkába harapó kígyó is jelképez. Később egyébként elterjedt az a tévhit, hogy maga LaVey tervezte a Bessy-könyv borítóját, holott ő maga ezt sosem állította; az viszont bizonyos, hogy a könyv maga jól ismert volt a hívek között, és gyakorta jelenik meg a róluk készített fotókon is. Amikor LaVey megírta a *Sátáni Biblia* című főművét, akkor határozta el, hogy Baphomet Szigillumát az egész egyház jelképévé teszi. Az első, újonnan átrajzolt szimbólum először oltárképeken jelent meg, s csak a helyi hívek számára volt elérhető, 1970-től kezdve már minden tag hozzájuthatott. A szimbólum megjelent az 1968-ban kiadott *Sátáni Mise* album borítóján is, melyet szintén a *Church of Satan* készített. 1983-ban a kép a *Church of Satan* hivatalosan bejegyzett védjegye lett.

LaVey egyébként más kontextusban is felhasználta a pentagram jelét. Egy lefelé sújtó villámmal kiegészítve, mint a lázadás szellemének, Lucifernek a szigillumaként értelmezte. Ugyanez a jel később megjelenik Michael W. Fordnak, az *Order of Nine Angles* egyik prominens vezetőjének luciferiánus boszorkánysággal foglalkozó írásaiban is. Ford egyébként számos, balkezes ösvénnyel foglalkozó rend alapítója is, mint az *Order of the Phosphorus* (A Foszforusz Rendje), a *Black Order of the Dragon* (A Sárkány Fekete Rendje), vagy a *The Church of Adversarial Light* (Az Ellentmondásos Fény Egyháza - luciferiánus közösség).

Fordnál a *Church of Satan* fordított pentagramja is megjelenik, mint „A Pokoli Egyesülés Szigilluma”, de kiegészített formában is megtalálható nála, igazán érdekes verzióban, mint „Káin-Baphomet formulája a Szabbat-álom ösvényén”.

Az újkor mágusai közül mindenképp kiemelkednek a *The Hermetic Order of the Golden Dawn* (Az Arany Hajnal Hermetikus Rendje) tagjai, kiknek a grimoire tradíció megújulását és a modern mágia létrejöttét nagyban köszönhetjük. Gyakorlatukban élenjáró helyet kap a Kisebb Elűző Pentagram Rituálé (LBRP), melyet minden nagyobb, mágikus jellegű munka előtt érdemes elvégezni a hely megtisztítása érdekében. A rituálét egyébként már Eliphas Levi is megemlítette korábban, a *Transzcendentális Mágia* című könyvében; ő azonban csak a Kabbalista Kereszt leírását adta meg, különböző pentagramok levegőbe rajzolásáról szó sem volt, mely az LBRP rituálénak szintén fontos eleme. A szóban forgó elküldő pentagramokat először Israel Regardie tette közé a *The Complete Golden Dawn System of Magic* (A teljes Arany Hajnal mágia rendszere) című könyvében, mely 1937 és 1940 között jelent meg négy kötetben. Ugyanitt megadta a megidéző pentagramok ábráit és a hozzájuk tartozó rituális szöveget is. Hozzátette azt is, hogy az Arany Hajnal tanítása szerint a Pentagram Rituálék használhatók imaként is; a megidéző rituálé reggelente, az elűző rituálé pedig esténként. Az LBRP használható tovább védelemként is, a “saját és mások káros, pszichológiai állapota ellen”.

A Golden Dawn mágusai közül mindenképp a legkiemelkedőbb Aleister Crowley, ki nem csak az LBRP módosított változatát használta előszeretettel mágikus gyakorlatában, de az általa megtervezett varázskör is tartalmaz kilenc pentagramot, melyről a következőket írta: “Ezek a gyertyák pentagramokon állnak, melyek a Geburah-t, a Szigorúságot szimbolizálják, s melyek védelmet adnak, de a Mikrokozmoszt is jelképezik, a négy elemet a Szellem által megkoronázva, az ember tökéletesített Akaratát a Magasabb felé való törekvésében. Ezeket a Körön kívül kell elhelyezni, hogy vonzzák az ellenséges erőket, hogy megadják azoknak a Nagy Mű ízelítőjét, melyet majd egy napon nekik is végre kell hajtaniuk.”

Az idéző és elküldő pentagramot azóta számos, mágikus irányzat használja módosított verziókban, többek között különböző Wicca irányzatok, Thelemiták, és sok más, modern mágikus, hermetikus rend. Összefoglalásképp tehát elmondhatjuk, hogy a pentagram, mint unverzális jelkép, számos formában és értelmezésben kapott helyet a mágikus gyakorlatban, s a mai napig az egyik legfontosabb és legösszetettebb szimbólumként tekintendő.

Osara LaMort

Felhasznált irodalom

- A. E. Waite: *A New Encyclopedia of Freemasonry*. Weathervane, 1970.
- Albert Pike: *Morals and Dogma of The Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*. Martino Fine Books, 2013.
- Aleister Crowley: *Magick - Liber ABA*. Red Wheel/Weiser, Llc., 2012.
- Asenath Mason: *The Book of Mephisto*. Editor Roter Drache, 2010.
- *Book of Oberon*, Folger MS V.b.26
- Daniel J. Driscoll: *The Sworn Book of Honourius the Magician*. Heptangle Books, 1983.
- David Rankine (ed.): *The Grimoire of Arthur Gauntlet*. Avalonia, 2011.
- E.A. Wallis Budge: *Amulets and Magic*. Routledge, 2011.
- Eliphas Levi: *Dogme et Rituel de la Haute Magie*. Rider & Company, 1896.
- Eliphas Levi: *Transcendental Magic, its Doctrine and Ritual*. Forgotten Books, 2013.
- Israel Regardie: *The Complete Golden Dawn System of Magic*. New Falcon Publications, 1984.
- Jacobus G. Swart: *The Book of Seals & Amulets*. The Sangreal Sodality Press, 2014.
- Joseph H. Peterson (ed.): *Liber Juratus or The Sworne Booke of Honorius*. Ibis Press, 2016.
- Joseph H. Peterson (ed.): *The Lesser Key of Solomon*. Weiser Books, 2001.
- Michael W. Ford: *Adversarial Light*. Succubus Productions, 2009.
- *Munich Manuscript*, CLM 849.
- Osara LaMort: *A Baphomet-kultusz*. Árnyak magazin, 14. évfolyam 8. szám
- Hans Biedermann: *Dictionary of Symbolism*. Facts on File, Inc., 1992.
- Reginald Scot: *The Discoverie of Witchcraft*. Elliot Stock, 1886.
- S. Liddell MacGregor Mathers (ford.): *The Key of Solomon the King*. Samuel Weiser Inc. 1989.
- Stephanie Diakité (ford.): *The Treasure of the Old Man of the Pyramids*. Tident Books, 2002.
- Stephen Skinner & David Rankine: *Clavis Inferni, The Grimoire of St. Cyprian*. Golden Hoard Press, 2009.
- Stephen Skinner & David Rankine: *The Goetia of dr. Rudd*. Golden Hoard Press, 2007.
- *Talismans Cabalistiques Magiques*. 1704.
- Yliaster Daleth: *Mágia*. Édesvíz kiadó, 1992.
- Yliaster Daleth: *Élő mágia*. Bioenergetic Kft, 2001.

A FÜSTNÉLKÜLI TŰZ SZFÉRÁJA

A dzsinnek az arab hitvilág és mágia jellegzetes entitásai. Nagyon kevés szakirodalom található róluk európai nyelven; ezek többsége is megbízhatatlan, hiányos, vagy téves. Épp ezért készült róluk ez az elemzés; hiánypótlásképp és korrigálásként.

Nevük feltehetőleg a *Korán* hetedik szúrájából (fejezetéből), az *al-A'raf*ból ("Magaslatok") ered (27): "Ő és a saját fajtája látnak titeket onnan, ahonnan ti nem láthatjátok őket." Maga a szó az arab *dzsann* ("elrejtteni") származéka - számos író ezért úgy értelmezi a dzsinneket, mint olyan lényeket, melyek az érzékek elől elrejtve vannak. Érdekesség egyébként, hogy szintén ebből a szóból származik a *madzsnún* ("megszállott"), a *dzsannah* ("kert", "éden", "mennyeek") és a *dzsanin* ("embrió") is. Érdekes még megjegyeznünk, hogy a dzsinn többes számban álló szó, de régi, klasszikus forrásokban egyes számban is előfordul, mint *dzsann*.

A muszlim hit szerint a dzsinnek, csakúgy, mint az emberek, eredendően tisztának és ártatlannak lettek teremtve, épp ezért lényük jellegénél fogva se nem jók, se nem rosszak. Teremtésükről szintén a *Korán*ban találhatunk érdekes idézeteket. A 15. szúra 27. szakasza igen egyértelműen fogalmaz: „A Dzsinneket még azelőtt teremtettük meg a tűz velejéből.” („Azelőtt”, azaz, az ember teremtése előtt.) Később, az 55. szúra 15. szakasza így szól: „És megteremtette a Dzsinneket a tűz füsttelen lángjából.” A *Korán* magyarázói, köztük többek között Ibn Abbas, Ikrimah, Mujahid és Al-Hasan egyetértenek abban, hogy az itt szereplő kifejezés, a *maradzsin-min-nar* a legtisztább, legmagasabb minőségű tüzet jelenti. Egy, a szunnita Aisha által feljegyzett *hadit*ban (a *Korán* után a második legfontosabb muszlim szöveggyűjtemény, egyfajta feljegyzése Mohamed próféta szavainak és cselekedeteinek) azt olvashatjuk, hogy az angyalok fényből teremtettek, az emberek agyagból, a dzsinnek pedig a tűz füsttelen lángjából - ez egyúttal egyértelműsíti azt, hogy a dzsinnek egy külön faj, melyet Allah az angyalok és emberek mellett megteremtett. Keletkezésük idejére nincs pontosabb mitológiai utalás, mint az, hogy valamikor az emberek előtt teremtettek, de Ibn Abbas úgy írta, kétezer évvel az ember teremtése előtt dzsinnek népesítették be a földet. Külön érdekesség, hogy az arab néphagyomány szerint az angyalok szerdán teremtődtek, a dzsinnek csütörtökön, az emberek pedig pénteken (természetesen sok ezer év különbséggel).

mány szerint az angyalok szerdán teremtődtek, a dzsinnek csütörtökön, az emberek pedig pénteken (természetesen sok ezer év különbséggel).

1. ábra: Dzsinn a *Kitab al-Bulhan* (Csodák Könyve) kéziratából, 14. század

A Korán tanítása szerint a dzsinnek is esendő lelkek, éppúgy el tudnak tévelyedni, mint az emberek. “Sok Dzsinn-t és embert juttattunk Pokolra, kiknek (olyan) szívei voltak, mikkel nem értettek, szemeik, mikkel nem láttak, s füleik, mikkel nem hallottak. Ők olyanok, mint a jóság, mi több! Még annál is tévelyedettebbek. Ezek ők, a semmibe vevők.” (7:179) Gyakorlatilag tehát szabad akarattal rendelkező lények; választhatnak engedelmesség és engedetlenség, hit és hitetlenség között. A Korán szava erre a *taqalan* - “számokérhetőek”, azaz, tetteikért felelniük kell az Utolsó Ítélet napján. Feladatukban is hasonlatosak az emberhez: “Nem teremtettem a Dzsinneket és az embereket másra, csak, hogy Engem szolgáljanak.” (Korán, 51:56)

Úgy tűnhet tehát, hogy az emberek és dzsinnek közötti eltérés alapja csak a láthatatlanság képességén alapszik. Érdekes azonban azt is meggondolni, hogy az ember törékeny agyagból teremtetett; a tűz esszenciája sokkal kevésbé sérülékeny. Muhammad al-Bahi viszont, a késő 16., kora 17. században élt iráni, iszlám tudós, filozófus, matematikus, asztronómus és költő szilárdan állította, hogy a dzsinnek és az angyalok egy lényegűek láthatatlanságuk folytán, nincs semmi különbség köztük. De bár úgy tűnik, az arab teológusok és tudósok nem tudnak közös álláspontra jutni, gy tűnik azonban, sokkal több szöveg támasztja alá, hogy a dzsinnek az emberek világához állnak közelebb; például abban is hasonlatosak, hogy mindkét faj halandó. “Mind, den, ami a Földön van, elpusztul, de Urad Orcája Méltósággal és Nemességgel megmarad.” (Korán 55:26-27) Ibn Abbas hadítja pedig Mohamed próféta szavait idézi: “Ó Allah, menedéket keresek dicsőségedben, nincs más Isten, csak Te, az ellen, hogy félrevezetődjek, mert Te vagy a Mindörökké Létező, ki nem hal meg, de a dzsinnek és emberek meghalnak”.

A dzsinnek továbbá közöszlőni és szaporodni is képesek, akár egymás között, akár az emberekkel. “Amott szemérmes tekintetű (szüzek várnak rájuk), kiket nem érintett előttük sem ember, sem Dzsinn.” (Korán 55:56) A tudós Lawaami al-Anwaar al-Bahiya megemlíti egy hadítot, mely

szerint “a dzsinnek ugyanolyan módon nemzenek gyermekeket, mint Ádám fiai, de az övéik számosabbak.” A muszlim teológus, Ibn Tamiyyah a 14. században úgy vélte, hogy “az emberek és a dzsinnek megházasodtak egymással és gyermekeket nemzettek, ez gyakorta megtörtént és jól ismert tény.” Mások még pontosabban fogalmaztak; Wahb ibn Munabbih 8. századi, jemeni tudós érdekes kijelentését Muhammad ibn Jarir al-Tabari jegyezte le a 9. században: “A dzsinnek többfélék. Az egyik a tiszta dzsinn, mely olyan, akár a szél, mely nem eszik és nem iszik, nem hal meg és nem szaporodik. És van olyan osztályuk, mely eszik, iszik, szaporodik, közöszlő és meghal. És azok a démonnők és sivatagi démonok és hasonló mások.”

2. ábra: Oldal az Aja'ib al-makhlukat (A teremtés csodái) című kéziratból, 13. század

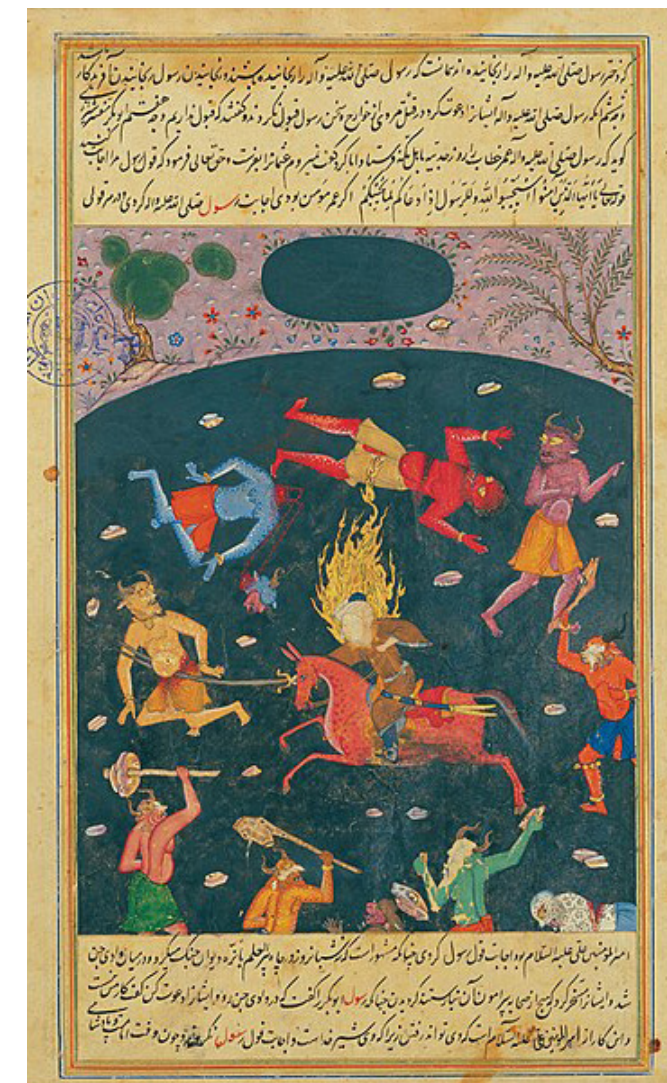
Amennyiben a dzsinnek valóban különböző osztályokra tagozódnának, az megmagyarázná a sok ellentmondást a különböző vélemények között. A 9. századi, egyiptomi Imam Tahawi széles körben ismert hadítja szerint “háromféle dzsinn létezik: az, mely a levegőben re-

pül, az mely kígyó és kutya [alakját ölti], és az, mely helyeken marad és körülutazik [a világban]”.

Az egyik, ma is legismertebb dzsinn az Ifrit, amit még a Korán is említ a 27. szútrában. Az *ifrit*, *eferit* vagy *afrit* szó gyökere az arab *arafa* (“bedörzsölni magát porral”, vagy “porban hemperegni”). Ez a fajta dzsinn megjelenik al-Bukhari és Malik ibn Anas haditjaiban is, különösebb, részletes leírás azonban nem található róla. Az arab néphagyományban az ifritek különösen gonoszak és kegyetlenek, a tűz szárnyas teremtményei. Marokkóban úgy vélik, az ifritek sokkal erősebbek minden dzsinnél és démonnál, gyakorta ábrázolják őket szörnyszerű deformitásokkal, mint például karmokkal vagy tüskékkel ellátott kezekkel, lángoló szemekkel, vagy hét fejjel. A gonosz, vérivó, nyers húst evő dzsinneket *ghúloknak* is nevezik.

3. ábra: Az Al-Malik al-Aswad nevű ifrit (“Fekete Király”) (jobb oldalon) hallgatja egy dzsinn panaszát. Kitab al-Bulhan (Csodák Könyve), 14. század.

4. ábra: “Imám Ali és a dzsinn”, az Ah-san-ol-Kobar című perzsa kéziratból, 1568.

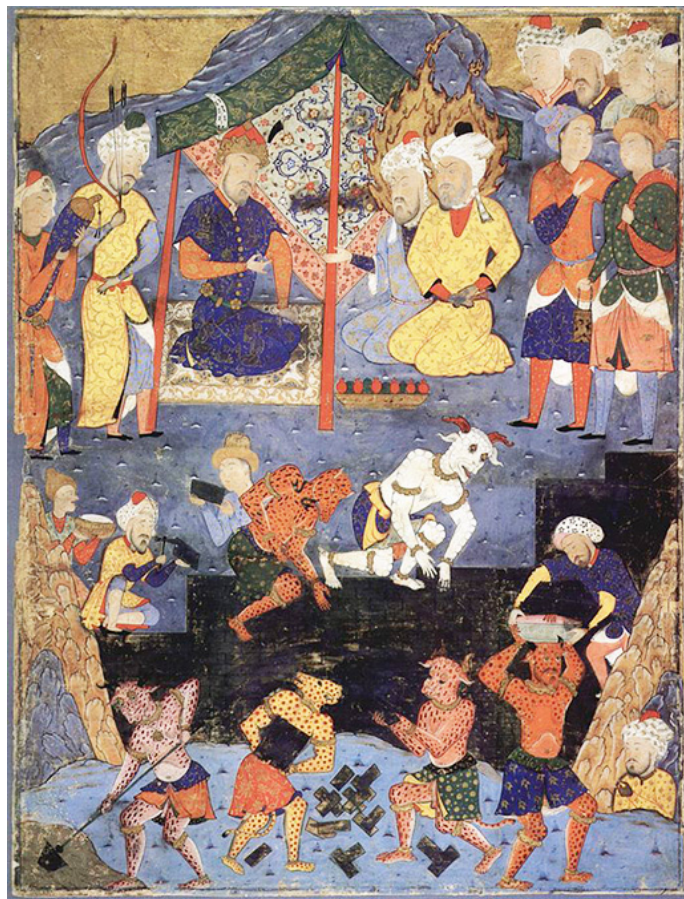
A l-Jahiz, a 9. századi arab teológus a *Kitab al-Hayawan* című könyvében a következőképp kategorizálta a természetfeletti lényeket: “Ha tiszta, ártatlan, minden szennytől érintetlen, és teljességgel jó, akkor angyal; ha hitetlen, becstelens, ellenséges, gonosz, akkor démon; ha sikerül épületet építenie, nehéz súlyt felemelnie és hallgatóznia a Mennyei ajtajainál, akkor *marid* (“lázkodó szellem”), ha pedig mindezeknél több, akkor ifrit.”

Különösen Marokkóban úgy tartja a népi hagyomány, hogy a dzsinnek képesek emberek megszállására (bár ez a képesség semmilyen formában nem kerül említésre a muszlim szent iratokban). Nem szállhatnak meg azonban bárkit; az áldozatnak valamely gyengeséget kellett felmutatnia, mint például mentális instabilitás, szerelmi bánat, depresszió. Palesztin szájhagyomány szerint a dzsinnek a föld alatt élve egész közösséget alkotnak, s mivel irigyelik az embereket, gyakorta szállnak fel a föld felszínére, ahol megbetegítik a kisgyerekeket, vagy ellopják az ételt. Pakisztánban a hímnemű dzsin és a nőnemű *dzsiniri* is létezik. A folklór dzsinnei általában félnek a vastól, leginkább elhagyatott, elnéptelenedett helyeken bukkannak fel, és sokkal erősebbek, gyorsabbak az embereknél. Az *Ezer-egyéjszaka* meséi híres dzsinje Aladdin csodalámpásában lakik, és hajlandó teljesíteni három kívánságát annak, aki az olajlámpást megdörzsölte.

A dzsinnek egyik legismertebb képessége, ahogy egy szemvillanás alatt tudnak bármilyen távol lévő helyen megjelenni. Ennek a mágikus tudománynak a neve *Tayy al-Ard* (“a föld felhajtása”). A perzsa *Dehkhoda* enciklopédia definíciója szerint: “egyfajta csoda, mely folytán ahelyett, hogy az utazó egyetlen lépést tenne célja felé, a föld fordul alatta sebesen abba az irányba, nem számít, milyen messze van a cél.” A dzsinnek varázslatos sebességét a Korán is megemlíti: „[Salamon] így szólt (saját embereihez): „Ó főemberek! Melyiketek hozza el nekem [a királynő] trónját még azelőtt, hogy alávetettként térnek meg hozzám? Egy Ifrit a Dzsinnnek közül így szólt: „Elhozom neked, még mielőtt felkelnél helyedről.

Mert bizony, erre nekem van erőm és hű vagyok.’ Így szólt az, kinél a Könyv tudása volt: „Elhozom neked azt, még mielőtt pislognál szemeddel!” „ (27:38-40)

Számos muszlim teológus azonban úgy véli, “az, Skinél a Könyv tudása volt”, és ki szemvillanás alatti helyváltoztatásra volt képes, nem a dzsin volt, hanem egy bizonyos Asif bin Barkhiya nevű vezír. A 9. századi Imam Hasan al-Askari pedig a *Kitab al-Kafi* című hadit gyűjtemény szerint nem kevesebbet állított, mint hogy Allah legszentebb neve 73 betűből áll, ebből Asif mindössze egyet ismert, mégis ezen egyetlen betű ismerete tette lehetővé, hogy a föld meghajlott közte és Sába királynőjének trónja közt, s így hozta el a trónt Salamonnak egy szemvillanásnyi idő alatt. Al-Askari azt is mondta, hogy az Ahl-al-Bayt imámjai 72 betűt ismernek a névből, de az utolsót, a legszentebbet csak maga Allah tudja.

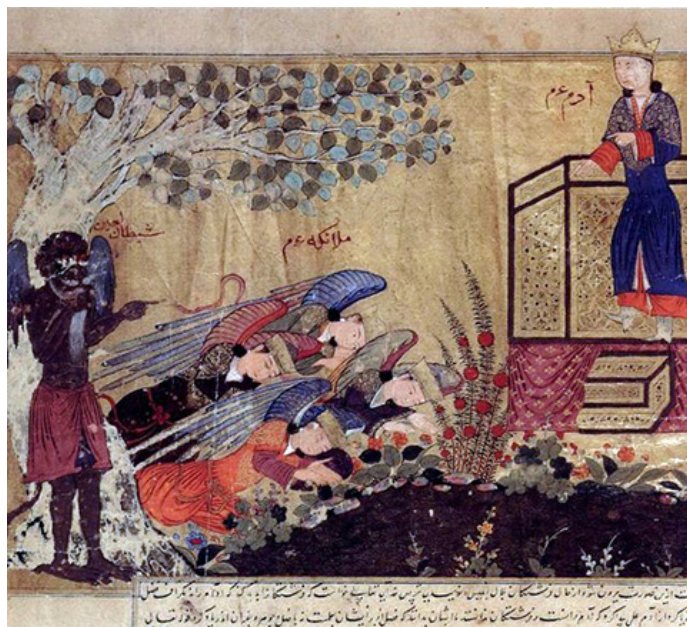
5. ábra: Zulqarnayn dzsinnek segítségével megépíti a Vasfalat, hogy távol tartsa a barbár Góg és Magóg népét. 16. századi perzsa miniatúra

6. ábra: Iblisz a Kitab al-mawalid (Naivitások Könyve) című, 13. századi kéziratból

A későbbi források híres sejkeknek és imámoknak is tanúsították ezt a képességet, többet között Abusaid Abolkheirnek, Ruminak és Al-Khidrnek. A középkori iszlám irodalom számos ilyen történetet ismer. A 20. században Idris Shah szufi író és barátja, Robert Graves, angol író és költő egyaránt megemlítette az *Azimia* nevű, szufi rend előjáróiról, hogy “akár az ősi sejkek, egyidőben voltak képesek megjelenni különböző helyeken”. Sok más példa található Attar *Tadhkirat-al-Awiliyájában* (A szentek életrajzai), vagy Ibn Arabi, a 12. századi andalúziai tudós, misztikus és költő munkáiban. Ali Hujwiri, a 11. századi persza szunnita misztikus és teológus azt írta, hogy mindazok, akik rendelkeznek a Tayy al-Ard képességével, nem ismerik egymást és mind egymás, mind az emberiség elől rejtőznek.

A Korán szerint bizonyos dzsinnek szembe-szegültek Allah akaratával, az ő vezetőjük Iblisz. “Mondánk az Angyaloknak: ‘Boruljatok le Ádámnak.’ Ők leborultak, kivéve Ibliszt, aki daccal szembeszegült és hitetlenné (*kafir*) lett.” (2:34) Később, a 15. szúrában (*Al-Hidzsir* - A Szikla) a teljes történetet elmeséli: “Mikor mondta Urad az Angyaloknak: ‘Én megteremttem az embert agyagból, a megformázott sárból. „Mikor megalkottam, leheltem bele lelkemből, hát ereszkedjete le, leborulva előtte.” Az Angyalok leborultak együtt, mind, csak Iblisz nem. Dacolt azzal, hogy a leborulók közt legyen. Allah így szólt: ‘Ó Iblisz! Mi lelt, hogy nem borulsz le a többiekkel?’ Mondta [Iblisz]: ‘Nem borulhatok le egy halandó előtt, kit Te agyagból teremtettél és sárból formáztál meg!’ Mondta [Allah]: ‘Távozz innen, mert bizony, te kivetett vagy! Átok rád a Végítélet Napjáig!’ Mondta [Iblisz]: ‘Uram! Adj nekem haladékat feltámadásuk Napjáig.’ Mondta [Allah]: ‘A haladékat kapottak közt vagy, a Napig, melynek ideje tudott.’ Mondta [Iblisz]: ‘Uram! Mivel rászedtél engem, széppé teszem számukra [vágyaikat] a Földön és rászedem őket mind. Kivéve odaadó szolgálóidat.’ Mondta [Allah]: ‘Ez hát az Ösvény, mi egyenesen Hozzám visz! Mert bizony, szolgálóim fölött nincs hatalmad, csak azon, ki téged követ a megátalkodottak közül.’ ” (15:28-42)

7. ábra: Iblisz visszautasítja, hogy meghajoljon az újonnan teremtett Ádám előtt. Al-Tabari Krónikái, perzsa kézirat, 10. század

A Korán 15. szúrájából úgy tűnik, mintha Iblisz valamikor angyal lett volna, aki nem ismerte el a nála később teremtett ember fennhatóságát. A 18. szúra azonban teljességgel ellentmond ennek: “Mikor mondtuk az Angyaloknak: ‘Boruljatok le Ádámnak!’ Leborultak, kivéve Ibliszt. Ő a Dzsinnek közül volt, ki megtagadta Ura parancsát.” (15:50) Esetleges feloldása lehet e paradoxonnak, ha feltételezzük, hogy Iblisz eredetileg angyal volt, de miután hitetlenné vált, a dzsinnek közé sorolódott, akik képesek a bűnre, ellentétben az angyalokkal.

Ha összevetjük a fenti történetet azzal a tény-nyel, hogy az arab *dzsann* szó nem csak a dzsinneket, de a kígyókat is jelöli, továbbá, hogy egyes dzsinnek a mítosz szerint kígyó formáját is képesek felvenni, igencsak hasonlatossá lesz Iblisz alakja a keresztény Sátánéhoz: “Levetették a nagy sárkányt, ama régi kígyót, aki maga az ördög, a sátán, aki tévútra vezeti az egész világot. A földre vetették, s vele együtt letaszították anygalaikat is.” (*Jelenések Könyve*, 12:9) Az Ószövetség Sátán-kígyója megkísérli Ádámot és Évát, azok esznek a tudás gyümölcsével, s mikor rájönnek, hogy mezítelenek, eltakarják szemérmüket. Hasonló a történet a Koránban is: “Ó Ádám! Lakj

8. ábra: A Paradicsomból való kiűzetés. A perzsa Al-Hakim Nishapuri festménye, 10. század. A képen Ádám és Hawwa (Éva) látható, Iblisz, a kígyó, a páva és egy angyal, feltehetőleg Ridwan, a Paradicsom kapujának őrzője.

azonos a héber miszticizmus Életfájával, melynek alapja Malkuth, a Királyság. Iblisz és Ádám története az ember manifesztálódása a földi királyságban, a fizikai világban.

Ibliszt és követőit “a gonoszak” névvel illeti a Korán, kik ezután mágiára tanították az embereket: “Ők azt követték, amit a gonoszak tévesen Salamon Királyságának tulajdonítottak, bár Salamon nem volt hitetlen; hanem a gonoszak voltak azok, miáltal megtanították az embereket a mágiára. És azt követték, mely felfedezett a két angyalnak, Harutnak és Marutnak Babilonban, bár ez a kettő [angyal] addig nem tanított senkit, míg nem mondta: ‘Mi próbatétel vagyunk, ne veszítsd hitedet!’ És mégis megtanulták [az emberek] tőlük azt, ami a férfi és párja között szétválaszt. Nem ártottak [az angyalok] ezzel senkinek, kivéve Allah engedelmével, és ők [az emberek] mégis megtanulták azt, ami árt, és nem használ nekik, tudván jól, hogy aki megvette [a mágiát], annak számára nincs az El-

te és párod az Égi Kertekben. Egyetek abból, amit csak akartok, de ne közeledjete ehhez a fához, mert elkárhoztok!’ A Sátán suttogni kezdett hozzájuk, hogy szégyenkezést hozzon rájuk, ami (eddig) rejtve volt előttük. Mondta: ‘Uratok csak azért tiltott el titeket ettől a fától, hogy ne lehessetek Angyalok, vagy ne váljatok örökkévalókká!’ Majd mindkettőjüknek esküt tett: ‘Én a ti tanácsadótok vagyok.’ Ármánnyal bukást hozott rájuk. Amikor megkóstolták a fát, rájuk tört szégyenérzetük és a Kertek leveleiből öltöttek össze magukra valót. Szólította őket Uruk: ‘Nem tiltottam-e meg nektek ezt a fát és mondtam, hogy a Sátán nektek nyilvánvaló ellenségeitek?’ “ (7:19-22)

Allah tehát eltiltotta az embereket a fa gyümölcsétől, hogy “ne lehessenek angyalok”. Ez azt feltételezi, hogy az emberek és angyalok közti kategóriák átjárhatóak, egyikből akár a másikba is lehet válni - egyúttal alátámasztja a fenti teóriát, hogy Iblisz angyalból dzsinné válhatott. A Korán 20. szúrája még egyértelműbben fogalmaz a fával kapcsolatosan: “De a Sátán suttogott felé és mondta: ‘Ó Ádám! elvezesselek-e téged az örökkévalóság fájához és a királysághoz, mi nem tűnik le?’ “ (20:120) Szinte bizonyos, hogy az örökkévalóság fája

jövendő Világban része. Gonoszság bizony az, mit maguknak vettek általa, bár tudták volna!” (2.102)

Ez a meglehetősen misztikus szúrarészlet minden bizonnyal magyarázatra szorul. Az említett Salamon nem más, mint Izrael legenda, nagy és bölcs királya, Dávid fia, ki mágikus képességeiről is jól ismert volt. A Korán szerint: „Salamonnak sugallottuk a dolgok megértését, de mindkettőnek megadtuk az Ítéliképességet és Tudást. Mi vetettük alá Dávidnak hegyeket, madarakat, hogy zengjék dicsőségünket és Mi ezt megtettük.” (21:79) Dávidról úgy tartotta a legenda, hogy érti a madarak beszédét - mely tudást ezek szerint Allah adta neki, csakúgy, mint Salamon megértését és bölcsességét. De további részletek is vannak, mely Salamonnak az Allahtól kapott mágikus tudását implikálják: „[A Mi hatalmunk tette] Salamonnak a viharos szelet szelíddé az ő parancsolása által azon a Földön, mit Mi megáldottunk, mert Mi mindenről Tudunk!” (Korán, 21:81)

Salamon és a dzsinnek kapcsolata is kiviláglik a Korán szövegéből: „Össze lettek terelve Salamon elé az ő serege Dzsinnből, emberek-ből, madaraktól és ők rendekbe lettek szedve.” (27:17) „Salamonnak [engedelmessé tettük] a szelet. Reggeli [fúvása] egy havi [úttal felért], esti [fúvása] egy havi [úttal felért]. Olvadt réztengert folyattunk felé. Voltak Dzsinnnek, kik előtte dolgoztak Ura engedelmével. Ha valamelyik is megtagadta volna parancsolásunkat megízleltettük volna vele a perzselő szenvedést. Úgy dolgoztak neki, ahogy ő akarta, [készítettek] boltíveket, szobrokat, olyan medencéket, akár a víztározók, s rögzített [főző] üstöket...” (34:13). A dzsinnek tehát Allah rendelkezésére Salamonnak dolgoztak; ez a részlet egyértelműen Salamon Templomának építését írja le és a boltív a templom szakrális díszítő eleme. Az Ótestamentum Krónikák második könyvének III. és IV. fejezete foglalkozik Salamon Templomának építésével, az ott felhasznált anyagokkal, berendezésekkel, a hajók kialakításával, gyertyatartókkal, lámpásokkal, füstölőkkel. „Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a

réznek súlyát.” (2. Krónikák 4:18). „Csináltatott rézoltárt is, melynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing vala. Csináltatott öntött tengert is, mely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing vala, köröskörül kerek, és öt sing magas, és harminc sing zsinór érte be a kerületit.” (2. Krónikák 4:1-2). Az idézett „tenger”, vagy patak rézöntvény volt, melyben víz folyt.

9. ábra: Harut és Marut földi alakban. Azonosítatlan perzsa kézirat 1560. környékéről, a Yale egyetem gyűjteményéből.

Harut és Marut, a két angyal próbatételképp tanított mágiát az embereknek. Al-Tabari érdekes történetet mesélt róluk: „Az angyalok megdöbbenek az engedetlenség cselekedetein, melyeket az emberi lények elkövettek a földön, azt állítva, hogy jobbak náluk [az angyaloknál]. Ezért Isten felhívta az angyalokat arra, hogy válasszanak maguk közül képt képviselőt, ki alá száll a földre és testi vágyakkal ruházódik fel. A földön való tartózkodásuk alatt szerelembe esetek egy Zohra nevű nővel, aki azt mondta nekik, hogy meghitten fog viselkedni velük, ha csatlakoznak hozzá a bálványimádásban és elmondják neki, hogyan szállhat fel a mennybe. Az angyalok elutasították és jámborok maradtak. Később újra találkoztak vele, és a nő ez alkalommal azt mondta, hogy meghitten fog viselkedni velük, ha alkoholt isznak. Az angyalok úgy vélték, hogy az alkohol nem okozhat nagy kárt, ezért elfogadták a feltételt. Miután lerészegedtek és meghitt viszonyba kerültek vele, és észrevettek egy szemtanút, azt megölték. A következő napon Harut és Marut megbánta tettét, de bűneiknél fogva nem tudtak többé felszállni a mennybe, mivel megszáadt az angyalokhoz fűződő kapcsolatuk. Ezután Isten megkérdezte őket, hogy büntetésük ebben a világban történjen-e, vagy a következőben. [Az angyalok] úgy döntöttek, hogy a földön való büntetést választják, és ezért próbatételként Babelbe [Babilonba] küldettek, hogy ott mágiára tanítsák az embereket, de figyelmeztetniük kellett őket arra, hogy pusztán kísértést képviselnek.”

Al-Tabari története számos hasonlóságot mutat fel az Ószövetség *Nefilim* legendájával, melyet az apokrif *Énok Könyve* ír le részletesen: „És lőn abban az időben, miután az emberek fiai megsokasodának a földön, hogy leányaik születtek, akik bájosak és szépek voltak. És amikor az angyalok, az egek fiai látták őket, kíváncsiak utánuk, és így beszéltek egymás között: ‘Menjünk és válasszunk feleségeket magunknak az emberek lányai közül, és legyenek gyermekeink tőlük.’ Erre Shemjaza, aki a vezérük volt, azt mondta nekik: ‘Félek, talán mégsem akarjátok majd véghezvinni e cselekedetet, úgyhogy egyedül én fogom e nagy bűn terhét viselni.’ Azok, válaszolva neki, ezt mondták: ‘Mindannyian megeskü-

dünk; és fogadalommal kössük magunkat közös átkok alá, hogy ezen a terven nem változtatunk, hanem véghez visszük azt.’ Ezután mind megesküdték és a reá jövő átkok alá közösen kötötték magukat. Teljes számban kétszázan voltak, akik Járed idejében alászálltak az Árdiszra, ami a Hermon hegyének csúcsa. Azt a hegyet azért Hermonnak hívják, mert annak csúcsán esküdtek meg és vetették magukat közös átkok alá. Ezek a vezérek nevei: Shemjaza, aki vezérük volt, Uraklbarméel, Ramlael, Kokabel, Tamiel, Ramuel, Danel, Azakéel Baraqjéel, Asael, Armares, Batrael, Ananel, Szeraqueel, Szamszavéel, Szatarel, Turel, Jomjael, Szariel. Ezek voltak a tízek vezérei.

10. ábra: Hieronymus Bosch: A lázadó angyalok bukása, 1508-1516.

Ők, és a velük lévő többi angyal feleségeket vettek magukhoz, mindegyik azt, akit választott magának, elkezdtek bejárogatni hozzájuk, és velük háltak. És megtanították őket mágiára, bűvöletekre és a gyökereket vágni, és megismertették velük a növényeket. Azok teherbe estek tőlük, és hatalmas óriásokat [Nefilim] szültek, kiknek magassága háromezer könyöknyi volt. Ezek felélték az emberek minden termését, amíg azok nem bírták őket tovább eltartani. Ekkor az emberek ellen fordultak, hogy azokat falják fel. És kezdtek bűnöket cselekedni a madarak, állatok, csúszómászók, és halak ellen is, és egymásnak estek, hogy egymást felfalják és megitták a vért. A föld pedig vádat emelt a törvénytelenek ellen. És Azazel megtanította az embereket arra, hogy hogyan csináljanak maguknak kardokat, késeket, pajzsokat, mellvérteteket, és megismertette velük a föld mélyén rejlő különböző fémeket, és azok megmunkálásainak műveleteit, és a karkötők, ékszerek, és az öntvények használatát, a szemhéjak kifestését, és mindenféle értékes drágakövek [megmunkálását], és minden színeknek festéshez való keverését.

És a világ megváltozott. És megsokasodott az Iistentelenség, és paráznaságokat követtek el, és mindnyájan eltévelyedtek, romlottakká lévén minden utaikban. Shemjaza tanította meg nekik a mágiát és a gyökerek vágását, Armares a mágia elhárítását, Barakjeel az asztrológiát, Kokabel a csillagképet, Azakéel a felhők és jelek ismeretét, Szerakiel a földnek jeleit, Szamszavéel a nap jeleit, Szariel a hold útját. És ahogyan az emberek pusztultak, felsírtak, és siralmaik feljutottak a mennybe...

Ekkor megszólalt a Magasságos, a Szentséges és Hatalmas, szólt, és elküldte Urielt Lámelek fiához, mondván neki: „Menj el Noéhoz, és nevemben mondd neki – rejtsd el magad –, és nyilvánítsd meg számára a közeledő véget: - hogy az egész föld el lesz pusztítva, és özönvíz fogja elborítani az egész földet, ami elpusztít mindent, ami azon van. És ezért utasítsd őt, hogy megmenekülhessen, és magja megmaradjon a világ eljövendő nemzedékeiért.” És Rafaelnek pedig azt mondta az Úr: „Kösd meg Azazelt, kezét s lábát,

és vesd őt a sötétségbe: vágj egy nyílást a sivatagba, amely Dudáel-ben van, és oda vesd őt. És helyezzél rája durva, éles köveket, s takard őt be sötétséggel, és hadd lakjon ott örökké, és takard be orcáját, hogy ne láthasson világosságot. És az ítéletnek nagy napján tűzre lesz vetve. És gyógyítsd meg a földet, amelyet az angyalok megrontottak, és hirdessétek a föld gyógyulását, hogy felgyógyuljanak a csapásból, és nehogy kipusztuljanak az emberek összes gyermekei a titkos dolgok miatt, melyeket a Virrasztók tártak fel, és tanítottak fiaiknak. És az egész föld megromlott munkáikon keresztül, melyeket Azazel tanított: [ezért] ellene jegyezz fel minden bűnt.” És Gábríelnek pedig mondá az Úr: „Menj a fattyúk és a semmirekellők ellen, a paráznaság gyermekei ellen: és pusztítsd el a Virrasztók gyermekeit az emberek közül: Küldd egyiket a másik ellen, hogy egymással harcolva pusztuljanak el: Mert nem adatik nekik hosszú élet! És a kérelmeknek nem fogsz engedni, melyeket hozzád intéznek apáik azok érdekében; mert örök életben reménykednek, és azt hiszik, hogy ötszáz évig fognak élni.” És mondá az Úr Miháelnek: „Menj, add tudtára Shemjázának és társainak, akik egybekötötték magukat az asszonyokkal, megfertőzve magukat minden tisztátalanságukkal, hogy velük pusztulnak el összes tisztátalanságukban. És amikor fiaik leölik egymást, és látták szeretteik pusztulását, [akkor] kösd meg őket szorosan, hetven nemzedék idejéig a föld mélységeiben, amíg eljön az ítéletük napja, végezetük idejéig, - amíg be nem teljesedik rajtuk az örök ítélet. Azokban a napokban tüzes szakadékba vezetik őket: kínok közepette bebörtönzik őket örök időkre. S attól a naptól fogva, ha valakit a vágy tüze hajt és romlottá lesz, velük együtt lesz az megkötözve az összes nemzedék elmúltáig. S örökre eltűnnek majd, midőn ítéletet hozok a végső napokon. És pusztítsd el a semmirekellők lelkeit, és a Virrasztók gyermekeit, mert rosszat tettek az emberiséggel. Pusztíts el minden erőszakot a föld színéről, és legyen vége minden gonosz munkának: Mutatkozzon meg az igazság, és az igazságosság kinyíló növénye: és áldás legyen az; mert el lesznek ültetve az igazság és igazságosság munkái örömben mindörökké. És akkor megmenekülnek majd mind az igazak, és élni fognak, amíg gyermekek ezreit nemzik, fiatalságuk és öregkoruk [szombatjaik] minden

napját békeességben töltik be.”

Érdemes még megemlíteni, hogy a 7. századi Hasan al-Basri, muszlim teológus, tudós és misztikus szerint a két mágiatanító nem angyal volt, hanem két zoroasztriánus mágus-asztrológus. Feltételezése szerint a félreértelmezés a két szó hasonlatosságából származik: *malakajn* (két angyal) és *malikajn* (két király). A zoroasztriánus vonal más szempontból is különleges: a Zarathushta követője, Mani által megalapított gnosztikus, szinkretista vallás, a manicheizmus, mely a 3.-7. században élte virágkorát, ismer két mítikus királyt, Szamot és Narimant, akiket Mani az általa fordított Énok Könyve változatokban a bukott angyalok két vezetőjével, Shemjazával és Azazellel azonosít. Továbbá a legtöbb nyelvész Harut és Marut nevét az iráni Haurvatat és Ameretat neveire vezeti vissza; ez a két lény a zoroasztriánus mondakörben a növényi élet és a vizek védelmezője. További iráni kapcsolatra mutat, hogy W. B. Henning nyelvész szerint a *szam* szó a héber *sem* származéka, melynek jelentése “név”, “oszlop”, vagy “magas”; ugyanez a gyökere továbbá Szemjaza neve első felének; a *jaza* pedig feltehetőleg a közép-perzsa *jazata*, “angyal”, “isteni lény” szó származéka. Nariman neve ezzel szemben az óiráni *narijo-manah* kifejezésből eredhet, melynek jelentése “a férfias beállítottságú”.

11. ábra: Mantuában kiadott Zohár címlapja, 1558.

A Zoháron alapuló, közép-akori héber források Uzza és Azael néven emlegetik a két angyalt, kik, hogy bebizonyítsák az emberek bűnös voltát Isten előtt, halandó asszonyokkal háltak. Ebben a legendában egy lánynak, Isteharnak sikerült megmenekülnie előlük azzal, hogy csellel rávette őket, árulják el neki a titkos nevet, melyet ki kellett ejteniük ahhoz, hogy felszálljanak a mennyekbe. Istehar ezután kimondta a nevet és csillaggá változott. A történet nem csak hogy nagyon egybevág a Korán Harutról és Marutról szóló meséjével, de Istehar is azonosítható Zohrával. A zohra ugyanis nem más, mint a Vénusz bolygó arab elnevezése; Istehar pedig nem más, mint Istar istennő, kit szintén Vénusszal azonosítanak - mely az égbolt Esthajnalcsillaga. További érdekesség még, hogy a *Szefer ha-hesek* (Az Öröm Könyve, egy 18. századi, kabbalista kéziratgyűjtemény), Uzzát Metatron arkangyal alternatív neveként adta meg. Néhány, mágiával foglalkozó kézirat, mint például Rabbi Akiva *Havdalája* a két angyal nevét varázsigé részeként

is felhasználta. Számos palesztin amuletten és a *Kairói Geniza*, a fustadi Ben Ezra zsinagóga raktárában talált, középkori, zsidó kéziratgyűjteményben fellelhető Azael neve. Arámi varázstá-lakon pedig még gyakrabban fordulnak elő ezek a nevek, sokszor Metatronnal együtt.

A Zóhár egy másik történetet is elmesél, melyben a két angyal szerepel, melynek címe A nagy sas és Salamon király. Eszerint Salamon király egy hatalmas sas hátán repülve eljutott egy helyre, ahol gonosz szellemek gyülekeztek, és ahol a két bukott angyal, Uzza és Azael feküdt vasláncra verve, melyek másik vége az Abyss gyökeréig nyúlt. Salamon mágikus varázsgyűrűjét a sas szájába tette, maga pedig annak bal szárnya alá rejtőzött, és így furfangos módon arra kényszerítette a két angyalt, hogy a természetfeletti bölcsesség minden tudását átadják neki.

Még egy érdekes kapcsolatra érdemes felhívni a figyelmet Salamon és a dzsinnek között. A Korán 72. szútrája az *Al-Dzsinn* nevet viseli, és olyan dzsinnekről mesél, akik meghallgatták a Korán szavait, majd prédikálták azt az embereknek. A szúra különlegességét száma hordozza: Allah legszentebb, titkos neve 73 betűből áll, melyből 72-t ismerhetnek meg a szufi bölcsek. A kabbalista legszentebb isteni névnek, a Sem haMeforasnak is 72 betűje van - melyre több középkori grimoire alapul, például a Szefer Raziel. A legenda úgy tartja, hogy Mózes ezzel a névvel választotta ketté a vörös tengert. De ami még érdekesebb, hogy Ádám legendabeli varázsbotján is ez a név állt, mely később Salamon birtokába jutott, s melynek segítségével felépítette templomát. A titkos Sem haMeforas a Lemegeton Goetiájának is fontos része, melyet szintén Salamonnak tulajdonítanak - s mely 72 démon nevét, szigillumát és karakterisztikáját tartalmazza. A fentebbiekből logikusan következne tehát az a feltételezés, hogy Salamon varázsbotjával (vagy gyűrűjével) irányította a dzsinneket és fogta őket az építkezés munkájára, Isten legtitkosabb, 72 betűs nevének erejével.

Az arab mágia fontos részét képezik Ahmad Aibn Ali al-Buni könyvei. Al-Buni 13. századi,

arab matematikus, filozófus és szufi író volt, aki Egyiptomban élt. Legfontosabb műve a sokáig betiltott *Shams al-Ma'arif*, mely a Picatrix mellett az egyik legjelentősebb grimoire-nak számít a talizmánmágia területén. A dzsinnekkel és azok megidézésével egy másik műve, a *Berhatiah* foglalkozik. Eszerint a dzsinneket az őket irányító angyalok segítségével lehetséges megidézni, akik a következők: (1) Tahitmighilial, aki a hét bolygóangyalt és a hét dzsinn királyt uralja, ő a legmagasabb szintű az angyalok között; (2) Metatron, ki szintén a hét bolygóangyalon és dzsinn királyon uralkodik, minden földi és égi dzsinn felett hatalma van, nem mindegyik dzsinn engedelmeskedik neki, de hatalmának képtelen ellenállni; (3) Sharntiel, ki a lázadó dzsinneknek parancsol. E három angyal mellett a négy kerub, Gabriel, Michael, Israfael és Azrael az, akiknek segítségével angyalok, szellemek és dzsinnek egyaránt engedelmességre kényszeríthetőek.

12. ábra: Modern kiadású Lemegeton verzió.

Ibn al-Nadim, 10. századi muszlim tudós a *Kitab al-Fihrist* (A Katalógus) című könyvében említ egy könyvet, mely 70 dzsinnt sorol fel, közülük jóhénányat a hét egyes napjaihoz rendel hozzá. Érdekes módon a dzsinnek elnevezései kis módosulásokkal megtalálhatók a *Salamon Testamentuma* elnevezésű grimoire-ban is. Szintén említésre méltó Abu al-Fadl Muhammad al-Tabasi 11. századi szufi szerző *al-Shamil fi al-bahr al-kamil* (A Teljes Tenger átfogó összefoglalója)

13. ábra: Shams al-Ma'arif, eredeti kézirat, 13. század.

című értekezése, mely démonok és dzsinnek megidézését ismerteti varázsigék és talizmánok segítségével. Al-Tabasi megkülönböztette a törvényes és törvénytelen mágiát; előbbi a tisztaságon alapul, utóbbi a hitetlenségen. A 13. századi Zakariya al-Qazwini, perzsa orvos, asztronómus és geográfus azt állította, al-Tabasi nevezetes volt arról, hogy maga is képes volt legigázni a dzsinneket.

A dzsinnek mágikus tudománya a modern grimoire hagyománynak is része. Az "egyiptomi varázsló, Al-Toukhi" néven író, ismeretlen, múlt századi szerző két könyve, a *Vörös mágia* és a *Harut és Marut tiltott varázskönyve* nagy népszerűsége tette szert. Mindkettő varázsigék, különösen szerelmi varázslatok gyűjteménye, emellett néhány talizánt és amuletet is tartalmaznak. A ma is aktív S. Ben Quayin (ki sokáig a *Temple of Set* egyik ágának, az *Order of Voltecnek* volt a vezetője, munkássága káoszmágia és a balkezes ösvény egyedi keveréke) kétkötetes

grimoire-ja, *A Füsttelen Tűz Könyve* pedig "72 pokoli dzsinn" nevét, szigillumát és megidéző formuláját tartalmazza. A két mű egy kevéssé ismert salamoni szövegre, a *Miscelaneo de Salamonra* alapoz, mely a 15. századból származik, s melyet 1969-ben találtak Toledóban. Eszerint a 72 dzsinn vezetője Fuqtusz - ugyanőt említi a *Kitab al-Fihrist* is, feltehető tehát, hogy ezen művek részben egymásra alapozódtak.

Zárásul elmondhatjuk, hogy a dzsinnek az arab mágia igencsak gazdag, változatos elemét képezik; tanulmányozásuk érdekes, de nagy elmélyülést és odaadó körültekintést kívánó feladat.

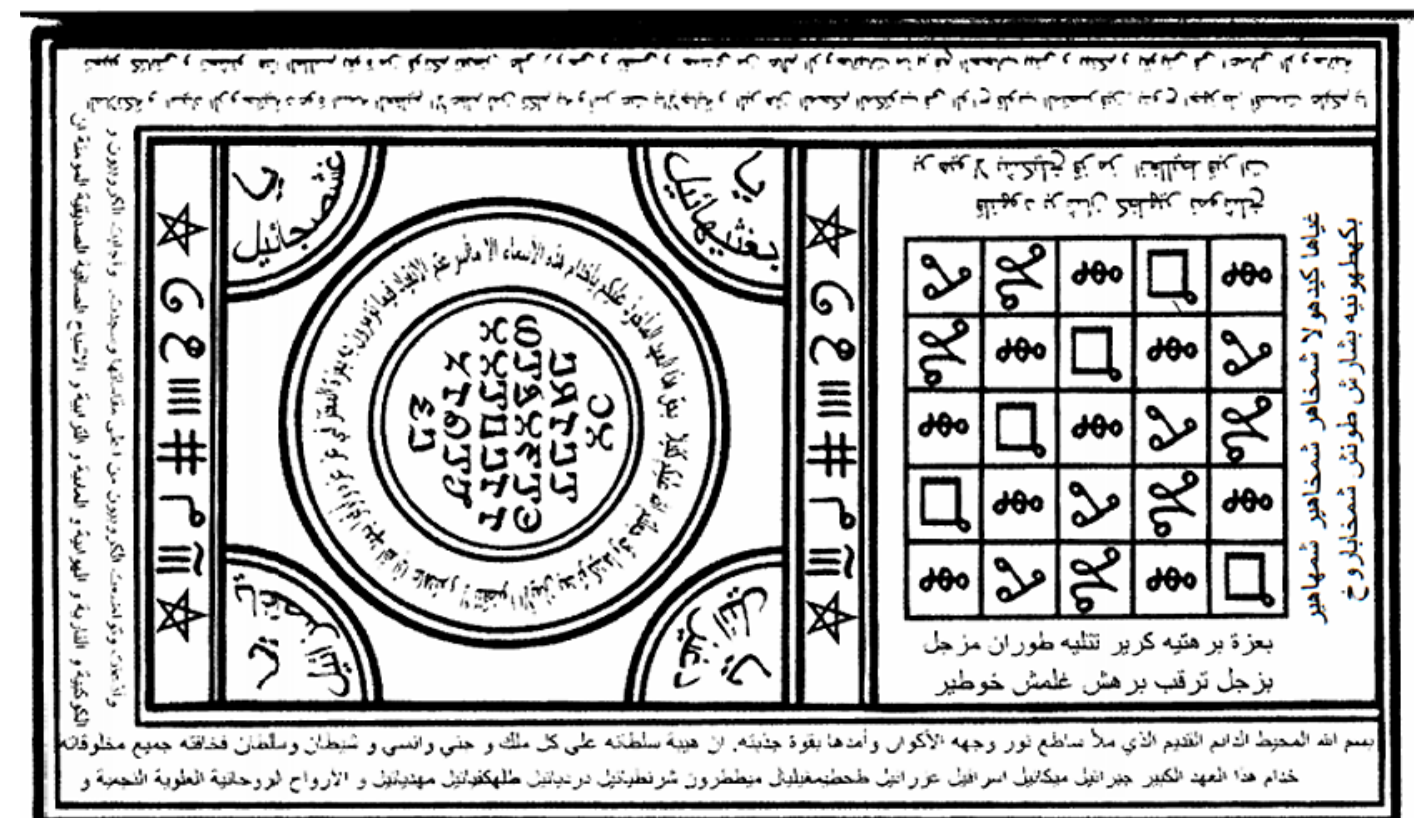
Osara LaMort

14. ábra: Dzsinn, Kitab al-Bulhan (Csodák Könyve), 14. század

Felhasznált irodalom:

- Ahmad H. Sakr: *Al-Jinn*. Islamic Book Service Inc., 2003.
- Ahmed al-Buni: *Berhatiah*. Ishtar Publishing, 2010.
- Al-Toukhi: *Red Magic - Grimoire of Djinn Spells and Sorceries*. Ishtar Publishing, 2010.
- Al-Toukhi: *The Forbidden Grimoire of Harut and Marut*. Ishtar Publishing, 2010.
- Andrew Collins: *From the Ashes of Angels*. Inner Tradition Bear and Company, 2001.
- Annette Yoshiko Reed: *Fallen Angels and the Afterlives of Enochic Traditions in Early Islam*. Enoch Seminar Nan-geroni Találkozó előadása, 2015.
- Donald Tyson: *The Power of the Word*. Llewellyn Publications, 2004.
- dr. Umar Sulaiman al-Ashkar: *The World of the Jinn and Devils*. Al-Basheer Publications & Translations, 1998.
- Hamza Yusuf: *The Creed of Imam Tahawi*. Fons Vitae, 2009.
- Hussein Abdul-Raof: *Theological Approaches to Qur'anic Exegesis: A Practical Comparative-Contrastive Analysis*. Routledge, 2012.
- James Russel: *Hārūt and Mārūt: The Armenian Zoroastrian Demonic Twins in the Qur'ān Who Invented Fiction*. Harvard University, 2013.
- Korán (ford. Abdel Rahmal Mihálly), mek.oszk.hu
- Maximilien de Lafayette: *The Banned Book of Sorcery, Spells, Magic and Witchcraft*. Times Square Press, 2015.
- Nineveh Shadrach (ford.): *Book of Deadly Names*. Ishtar Publishing, 2007.
- S. Ben Quayin: *The Book of Smokeless Fire*. Nephilim Press, 2014.
- S. Ben Quayin: *The Book of Smokeless Fire II. - Into the Crucible*. Nephilim Press, 2020.
- S. C. Gould: *The Staff of Adam and the Shem-Hammephorash*. Societas Rosicruciana, 1887.
- Zohar.com

15. ábra: Talizmán a Berhatiah kéziratából, 13. század

A TETRAGRAMMATON ÉS A KABBALA MISZTIKUS ÖSSZEFÜGGÉSEI

“Nincsen teremtmény, mely ne ama szent névvel lenne megjelölve, hogy hírt adjon Arról, aki megteremtette. És így a Jod mindenik teremtmény fejének ősképe, a két He a jobb és a bal kéz ősképe, a kezek öt-öt ujjával; a Vav pedig a törzs ősképe.”

(Zóhár)

A nyugati mágiában a „Tetragrammaton” Isten legszentebb neve, mely a négy héber IHVH betűből áll; ez a kulcs az asztrológiai szimbolizmushoz, a Tarot-hoz, az Ószövetséghez és a *Jelenések könyvéhez*, a kabbalához, a John Dee féle énoki, valamint a modern rituális mágiához. A Tetragrammaton nem más, mint a teremtés archetipikus lenyomata, olyan formák alapja, mint a DNS spirál, vagy a modern számítógépek bináris nyelve.

A középkorban a Ba'alai Shem (a Név Mesteri) a Tetragrammatont alkalmazták a betegek gyógyítására és a gonosz szellemek elűzésére. Az egyik ilyen Ba'al Shem a nagy zsidó mágus, a prágai Loew rabbi volt, aki az IHVH erejével élettelen agyagba lehelt életet, és megalkotta a rettegett Gólemet. A reneszánsz idején *Johannes Reuchlin* és más keresztény kabbalisták átalakították Tetragrammatont Jézus ezoterikus, ötszörös nevévé, és kihirdették az összes titok kulcsát. Az alkimisták kiemelkedően alkalmazták szimbólumaikban, akárcsak a látnok misztikusok, mint *Robert Fludd* és *Jacob Boehme*. Az újkori kabbala egyik vezé-

I. szám
2021. TÉL

Eliphas Levi (1810-1875)

„Fogtam IHVH eszközeit és Kámós elébe adtam.”

Az idők kezdete óta a mágiában alkalmazott összes szó közül egyik sem titokzatosabb és mélyebb értelmű, mint a négy héber betűvel írt Név: IHVH. Kimondásával Isten megteremtette a világot és életet lehelt az első emberbe. Mózes arra használta, hogy tíz csapást bocsásson Egyiptomra. Salamon király a föld szellemeit kényszerítette vele, hogy felépítsék Jeruzsálem első templomát. A próféták és az ördögűzők arra használták, hogy életre keltsék a halottakat, uralkodhassanak a viharokon és lecsendesíthessék a tengereket, visszafordítsák a Nap menetét, és kiűzzék a démonokat a megszállottakból. Az ókori zsidó papok annyira tisztelték a szent Nevet, hogy megtiltották bárkinek, hogy kimondják. Miután Heródes templomát lerombolták a rómaiak, a Név helyes kiejtése fokozatosan kikopott a zsidó lakosság körében, de a mágikus szekták és a magányos mágusok továbbra is használják munkájuk részeként.

egyénsége, *Eliphas Lévi* filozófiájának középpontjába helyezte a kabbalát és elsőként tárta fel az összefüggéseket a Tarot 22 nagy arkánuma és a héber ábécé 22 betűje között, mivel a Nagy Arkánum lapjainak száma (22) megegyezik a héber ábécé betűinek számával. Nem sokkal később az Arany Hajnal Hermetikus Rend által vált a nyugati világban alapfokúvá a kabbala dogmatikája.

A név eredete

Az úgynevezett Tetragrammaton, IHVH (Jod-He-Vav-He, יהוה) a görög *tetra* (négy) és *grammatika* (betű) szavakból tevődik össze, e a négybetűs héber Istennév Izrael Istenének az Ószövetségben található neve.

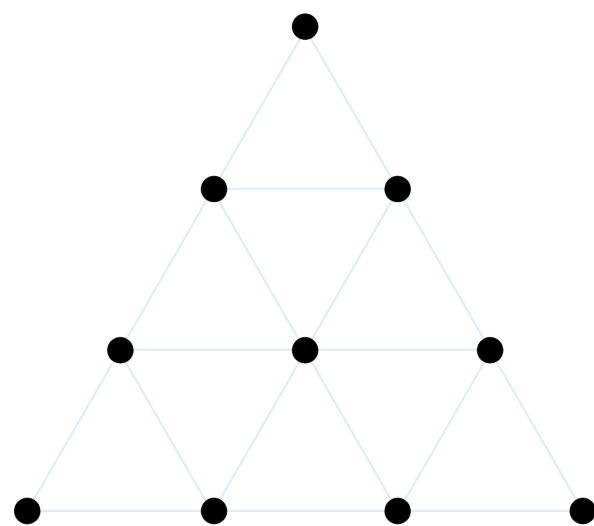
A szó (Szentírásen kívüli) legelső ismert előfordulása a héberrel nagyon közeli rokonságban lévő moábi nyelvű Mésasztlén található (i. e. 9. század):

Az egyiptomiak szertartásai hasonlítottak a legjobban a zsidókéhoz, mivel sokkal közvetlenebb kapcsolatban álltak velük, mint más népek. Náluk ugyanez a szent név állítólag jelszó volt, ami lehetővé tette a Rejtélyeikbe történő beavatást.

A hindusztáni Brahmani Rejtélyekben a beavatási szertartás lezárását az jelentette, hogy a jelöltet egy szent, három betűs névvel ruházták fel, az AUM-mal, ami jelképezte a Főisten Brahmah, Síva és Vishnu által megszemélyesített teremtmény, megőrző és pusztító oldalait. A szót tilos volt kimondani. A hívó hinduk csendes meditációjában játszott szerepet.

Perzsia rítusaiban is a beavatás után árulták el a jelöltnek a kimondhatatlan nevet. Ezen szertartások fő istenalakja, a héber Jahve helyén álló, és a napot képviselő Mithrasz neve különleges jellegzetességgel bírt: a benne szereplő betűk számértéke pontosan 365 volt, vagyis megegyezett ama napok számával, amennyire a Földnek szüksége volt a Nap megkerüléséhez, avagy, ahogy akkoriban hitték, a Nap útjához a Föld körül.

A Pithagorasz által Görögországban bevezetett Misztériumokban szintén megtaláljuk a zsidók kimondhatatlan nevét, amivel a Sémí Bölcs minden bizonnyal babiloni látogatása során találkozott. Az általa átvett jelkép azonban kissé más volt, így egy háromszög formájába rendezett tíz pontból állt, úgy, hogy a háromszög minden oldalát négy-négy pont alkotta. A háromszög csúcsa egy pont volt, amely alatt két pont helyezkedett el, azok alatt három, végül az alap négy pontból állt. E pontok száma az egyes sorokban a pithagorászi rendszer szerint sorban a következőket volt hivatott jelezni: a monádot, a természet aktív princípiumát; a duádot, avagy passzív princípiumot; a triádot, avagy az egységükből sugárzó világot; és a kvaterniádot, avagy intellektuális tudományt. Az összes pont száma, a tíz, a tökéletesség és beteljesülés szimbóluma volt. Ezt az ábrát Pithagorasz *tetrakhtüs*nek nevezte – e szó jelentősége megegyezik a tetragrammatonéval, és olyannyira szentnek tartották, hogy a

pithagorászi rítusok során a jelölteket feleskették a titokban tartására.

Felfedezése pedig – mit állítása szerint Pithagorasz ezen ábra jellegzetességeiből szűrte le, valójában azonban az egyiptomi papoktól tanulta – megőriztetett a Szabadkőművességben, *Euklidesz Első Könyve* negyvenhetedik problémájának bevezetőjében, a harmadik fokozat szimbólumai között. Itt az egyiptomiéval megegyező misztikus értelmezés olvasható, vagyis, hogy a hímnemű és nőnemű, avagy a természet aktív és passzív princípiumainak egyesülése teremtette a világot. A háromszögben a száraz négyzetének az átfogó négyzetével való megegyezését ($a^2+b^2=c^2$) figyelembe véve elmondható, hogy ugyanez jellemző Ozíriszre és Íziszre, amennyiben egyenlők a világ számára, és megteremtik azt.

Így, ha a függőleges oldal – Ozírisz, avagy az aktív, hímnemű princípium – mértéke 3, az alapnak – Ízisznek, vagyis a passzív, nőnemű princípiumnak – pedig 4, akkor egységük, avagy négyzeteik összege olyan négyzetet fog alkotni, amelynek alapja az átfogó lesz, vagyis egy olyan vonal, amelynek mértéke 5. A 3 négyzete ugyanis 9, a 4-é pedig 16, az 5 négyzete pedig 25, ami a 9 és 16 összege. Így tehát a függőleges oldal és az alap négyzeteinek összegéből, egyesüléséből, létrejön az átfogó négyzete, éppen úgy, ahogy az egyiptomi rendszerben az aktív és passzív princípium egysége a világ megteremtését eredményezi.

A név helyes kiejtése

A kabbalista felfogás szerint a világnak helyt Adó Tér a IHVH betűinek felhasználása által jött létre. Eközben a Névből három betű került felhasználásra, nem mind a négy (hiszen a H ismétlődik), s a három betűt hat különböző módon lehet permutálni, és a három dimenziós térben hat alapvető irány van: felfelé, lefelé; előtt, mögött; bal és jobb.

Tradicionális kiejtése Adonai (Úr, Uram), vagy ha-Sem (a Név), melyet „Örökkévaló” vagy „Mindenható” formában fordítanak.

A zsidóságban az istennév szentsége már korábban áttevődött az Adonai-ra is, így jelenleg többnyire a ha-Sem אֲשֶׁר (a Név) szót ejtik helyette. A kereszténység is az Adonai kiejtést vette át. Az Ótestamentum görög fordításában helyén a κυριος (*küriosz*, görögül: Úr) szót találjuk, a új latin fordításban pedig az ugyancsak Úr jelentéssel bíró *Dominust*.

A népszerű, de teljesen hibás Jehova ejtéssel elsősorban az a probléma, hogy a szó így héberül megfejtethetetlen, értelmetlen lesz. Ez egy olyan nyelvészeti furcsaság, mely a helytelen értelmezés és olvasat eredményeként jött létre a 16. század elején, mikor a kor keresztény héber grammatikusai még nem voltak teljes mértékben tisztában a héber olvasatok rendszerével. A szó ebben a formában egészen 1520-ig nem volt ismert, ekkor vezette be *Galatinusz* (*Pietro Colonna Galatino* itáliai filozófus és teológus), amit kortárs tudósok azonnal meg is támadtak mind nyelvészeti, mind történeti-teológiai alapokon. Galatinuszt értelmezésében az vezette félre, hogy a zsidó iratokban a kimondhatatlan Jahve szó betűit az Adonai magánhangzóinak pontozásaival egészítették ki, így jelezvén, hogy ott nem a Jahve, hanem az Adonai névnek kell felolvasásra kerülnie.

Galatinusz (1460-1540)

A szó gyöke a הוה - HVH - “hává”, “lenni, válni valamivé, megtörténni” ige, mely a ווה - HIIH - “hájá”, “lenni, válni valamivé” régebbi alakja. (Mindkét gyöknek van „lenni”, „létezni” jelentése is, de ez a klasszikus héberben mindig dinamikus történetet takar, a statikus létezésre való szó a klasszikusból még hiányzik. Ezért, s mivel a legritkább esetben viselkedik kopulatív igeeként, ezt a jelentést a szótárak is csak a legvégén hozzák.) E jelenséget a héber nyelvészet *keré*-nek nevezi – körülbelüli fordítása: “írva van, [de] olvasd másként”. Rengeteg keré van, túlnyomó részük egyszerű helyesírási variációkat tartalmaz.

Azoknál a szavaknál azonban, melyek tömegesen fordulnak elő, az olvasandó szó magánhangzói Augyan továbbra is bekerülnek a szövegben lévő szó alá, a lapszélre azonban a helyes mássalhangzós alakok már nincsenek kiírva, mivel úgy vétetik, hogy azokat mindenki tudja. Ennek neve *qeré perpetuum* – “állandó qeré”, avagy “állandó olvasat”. Ilyen szó Jeruzsálem héber neve, a nőnemű

személyes névmás a Tórában és még néhány más szó, illetve ide tartozik az istennév is.

A Tetragrammaton helyes kiejtése triviálisnak tűnhet azok számára, akik a nevet pusztán címkének tekintik, olyan laza címkének, mely bármikor lecserélhető. A mágiában azonban a névnek sokkal fontosabb jelentősége van. Megtestesíti az azonosságát, a lényét és lényegét valaminek. Amikor egy nevet helyesen rezegtetünk a nyelv és ajkak segítségével, az életre kel. Rezonancia jön létre a név és maga a dolog között. A név megfelelő rezegtetésével a megnevezett dologban rejlő lehetőségek felszabadulnak. A megfelelően artikulált IHVH segítségével pedig lehívhatjuk az Istenség Legfelsőbb Hatalmát, melyet használhatunk mind teremtéshez, mind pusztításhoz.

A kabbalista hagyomány szerint a mesterséges Lény (Gólem) létrehozása ugyanúgy történik, mint ahogy a világ teremtése, vagyis betűk és számok kombinációiból. Ahogyan a *Szefer Jecirah* (A Teremtés Könyve, melyet a zsidó miszticizmus legkorábbi, szent könyvének tartanak) szövege azt mondja, hogy a betűk első csoportja a három anyabetű; ez a három betű azt a három oszlopot jelképezi, melyeket a szefirák (szférák) alkotnak. Létezik továbbá hét megkétszerezhető („dupla”) betű, és tizenkét egyszerű betű. „A három anyabetű az Alef, Mem és Sin, alapzatuk egy serpenyőnyi érdem, egy serpenyőnyi tehertétel, és a törvény nyelve igazságot tesz közöttük” (*Szefer Jecirah* 2:1).

Az ember neve sohasem véletlen, hanem megfelelő lelke feladatának és állapotának. Itt a kabbala a számok bölcsességéhez nyúl. Egy ember sorsa és karaktere szoros kapcsolatban áll a számokkal. A név tartalmazza az ember lelki rezgését, és a kabbalisztikus hagyomány szerint sohasem véletlenszerűen kapja. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy sok gyerek nevét az utolsó pillanatban megváltoztatják. A kabbala felfogása szerint teljesen igaz a latin mondás: „nomen est omen”.

Az ezoterikus doktrína szerint a zsidó misztikus-mágusok, avagy

I. szám
2021. TÉL

kabbalisták számára a Tetragrammaton szerkezete alkotja azt a lenyomatot, amelyre a tér és idő, anyag és energia, jó és gonosz, emberek és anyagok egész univerzuma épül. A Név nem csupán a világ felépítését tükrözi, hanem a világot magát.

A Szefer Jecirah-ban ez áll: „Kiválasztott három betűt az egyszerűek közül és lepecsételte őket és Hatalmas Névvé formázta őket, IHV (Jehu), és ezzel lepecsételte az Univerzumot hat irányban. Felnézett, és lepecsételte a Magasságot a IHV névvel. Lenézett, és lepecsételte a Mélységet IVH névvel. Előre nézett, s lepecsételte a Keletet a HIV nével. Hátranézett, és lepecsételte a Nyugatot a HVI névvel. Jobbra tekintett, és lepecsételte a Delet a VIH névvel. Balra pillantott, és lepecsételte az Északot a VHI névvel.”

A Szefer Jecirah különböző rítusokat ír elő, amelyeket aztán a Worms-i Eliezer rabbi kommentárokkal egészített ki a 13. század elején. De nem csak szentéletű rabbik foglalkoztak a mesterséges emberrel – bizonyos, hogy más kultúrákkal történt találkozások is erőteljesen befolyásolták a Gólem-képzeteket.

A Zohár későbbi kabbalisztikus elméletében, amely évszázadokkal a Szefer Jecirah után íródott, a Tetragrammaton és a világ teremtése közötti kapcsolat lényegesen bonyolultabbá és sajátosabbá vált. E szent művek alapján a kabbala célja az isteni igazság helyreállítása, amely az isteni logosznak, s ezáltal a kozmikus Ádámnak felel meg. Tanai ét fő részre oszthatóak: elméleti és gyakorlati kabbalára. Az elméleti rész a korábban is említett Szefer Jecirah és a Zohár írásait tanulmányozza és magyarázza. A gyakorlati rész a mágikus kéziratokkal és magával a mágiával foglalkozik.

A szefirák (héberül: סְפִירוֹת, szefirot) a zsidó misztikusok tanításaiban olyan, a kabbalában Isten emanációit (kivetüléseit) jelölő kifejezések, amelyeken keresztül az Éjn Szof (A Végtelen) felfedi magát, és folyamatosan teremt mind fizikai világot, mind magasabb metafizikai birodalmakat.

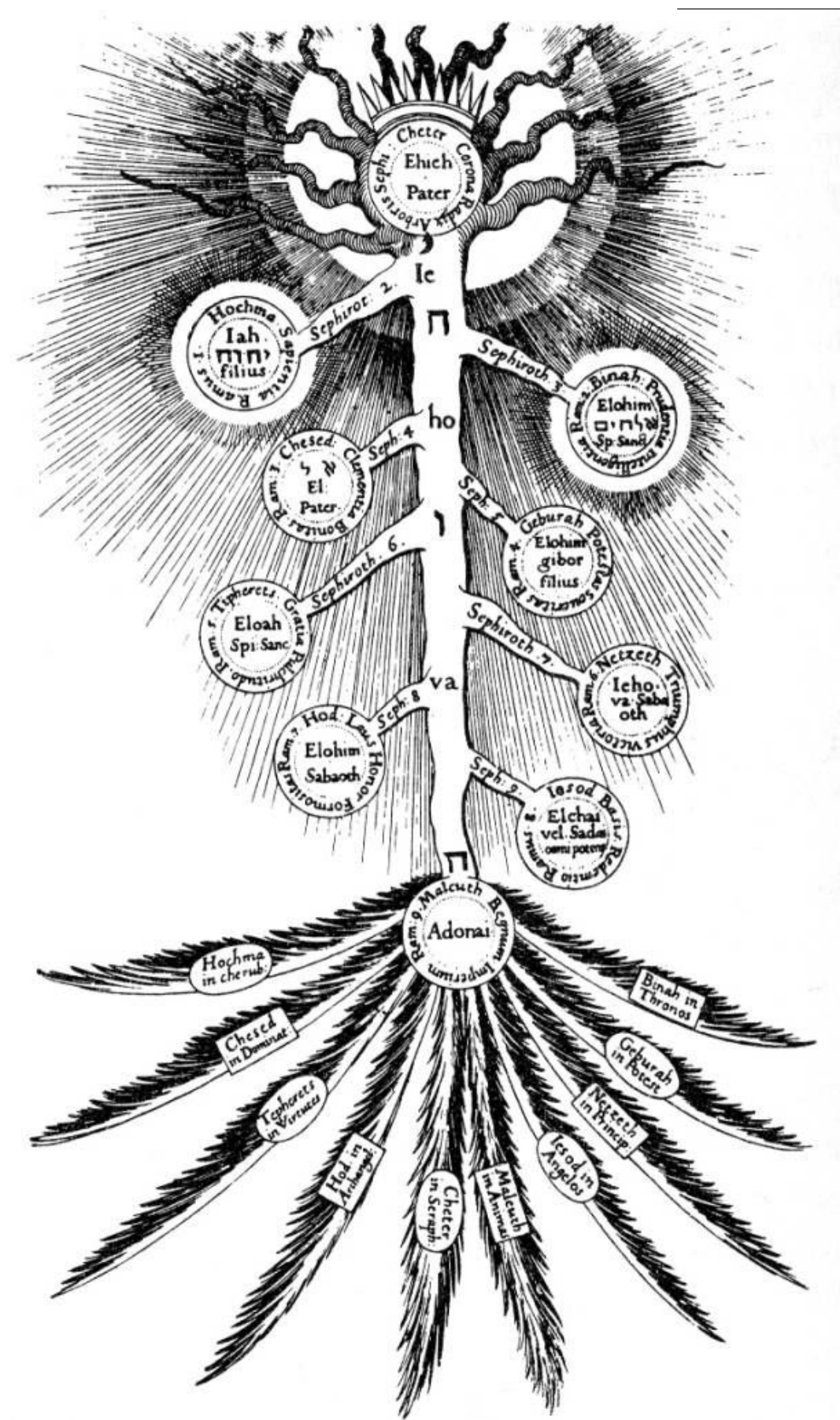
A kabbalisták úgy vélik, hogy a teremtés, a semmiből való lét minden formájának létrehozása az Élő szent tűz tíz szférájának, a szefirotnak a közvetítése által történt és folytatódik. Ezeket a szférákat olyan útvonalak kötik össze, amelyek lehetővé teszik az egyikből a másikba való haladást akár az Istenségtől lefelé az anyagig, akár az anyagtól felfelé az Istenségig. Olyan fénylétrát képeznek, amely összeköti a földet a Mennyel, és amelyet soha nem lehet megtörni a világegyetem teljes megsemmisítése nélkül.

A kabbala első teljes rendszerezője, a 16. századi Moshe Kordovero alapján a tíz szefira besorolása:

Tudatfeletti	1. Keter - "Korona"
Tudatos értelem	2. Hokhma - "Bölcsesség" 3. Bina - "Megértés"
Tudatos érzelmek	(Elsődleges érzelmek): 4. Heszed - "Könyörület" 5. Gevura - "Szigorúság" 6. Tiferet - "Szépség" (Másodlagos érzelmek): 7. Neca - "Győzelem" 8. Hod - "Dicsőség" 9. Jeszod - "Alap" (Eszköz a cselekvéshez): 10. Malkút - "Királyság"

Az Életfa diagramja tíz különböző archetípust tartalmaz, melyeket huszonnégy vonal (ösvény) köt össze. A régi Életfa ábrázolások legtöbbje még fa-szerű (mint Robert Fludd, 16. századi walesi orvosnak a *Utriusque Cosmi* című művében megjelent, nevezetes ábrája), a mai modern értelmezésekben legtöbbször a három oszlopon alapuló ábrával találkozhatunk. A szintén főleg a korai időkben elterjedt, koncentrikus körökben ábrázolt fa bentről kifelé és kintről befelé is érzékelteti a szefirák keletkezését, valójában azonban az Életfa egy több dimenziós, bonyolult alakzat, több Életfa összefonódása, melyek egyfajta "létrát" képeznek a világok síkjai között.

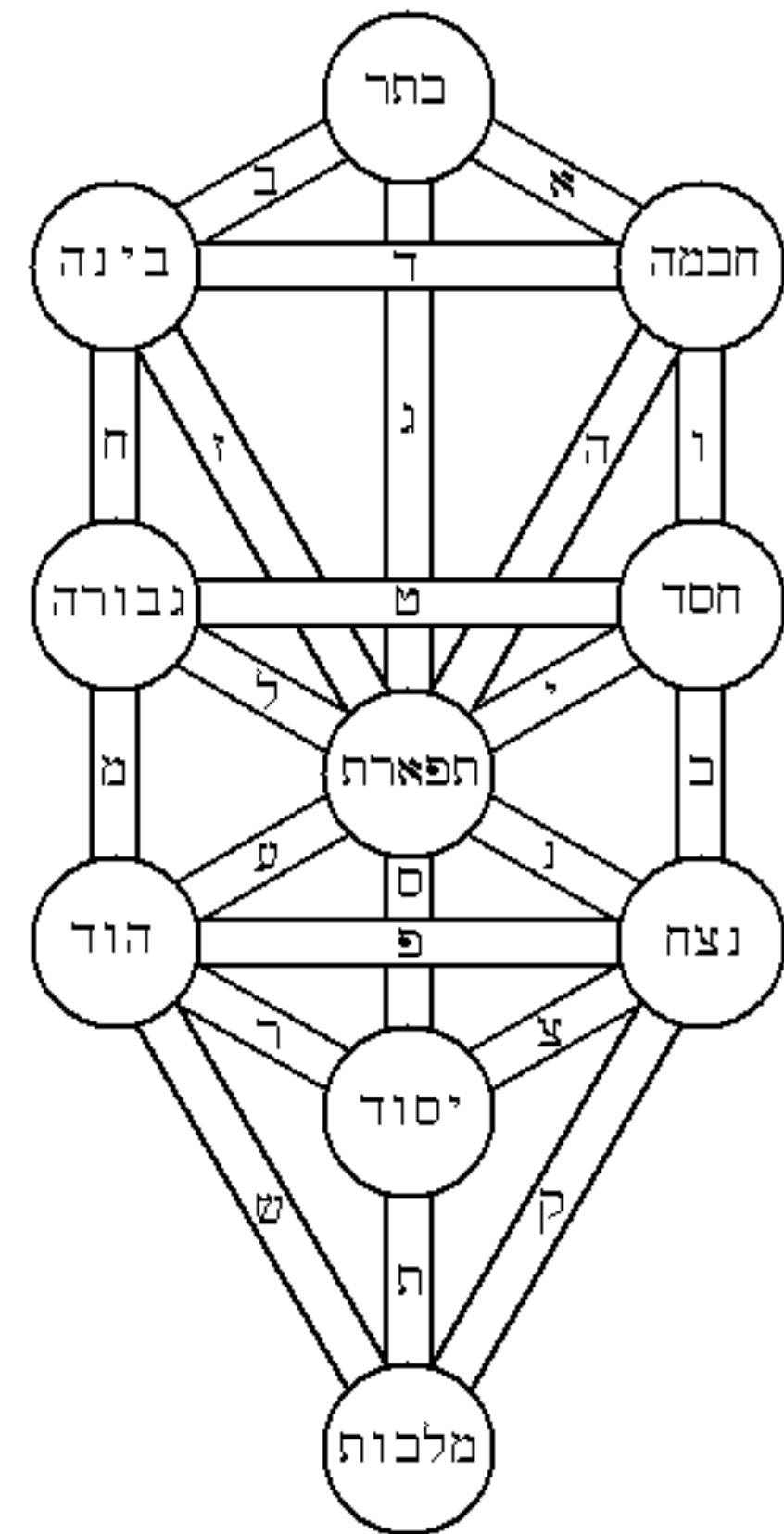
A cim-cum a teremtés egy olyan folyamata, mely során állandó lüktetés, összehúzódnás és kitágulás Aréven jönnek létre az egyes szefirák. A Keterből, a Középső oszlop végpontjából az ősakarat megnyilvánulása teremti meg a jobb oldali oszlopot (Kegyelem oszlopa), ennek első szefirája a Hokhma, majd a teremtés következő szakaszában teremtődik meg a bal oldali oszlop (Szigorúság oszlopa).

Az Életfa ábrázolása Fludd *Utriusque Cosmi* című munkájában

Az Életfát mintázó ablak az amszterdami Zsidó Történelmi Múzeumban

A kabbalista Életfa mai modern mágiában használatos formájában

A szefirák sorban: a Fa csúcsán elhelyezkedő Keter (Korona), onnan lefelé a Hokma (Bölcsesség), a Bina (Megértés), Heszed (Könyörület), Gevura (Szigorúság), a Tiferet (Szépség), Neca (Győzelem), Hod (Dicsőség), Jeszod (Alapzat), végül Malkút (Királyság). Némelyik szefirának több neve is van; a Gevurát például Dínnek vagy Pehádnak is nevezik, mely Ítéletet és Félelmet jelent.

A Kabbala szerint Isten végtelensége a „Bölcsesség 32 útjában” fejeződik ki (a tíz szefirában és a héber ábécé 22 betűjében). A szefirák ugyanakkor egy-egy testrész megfelelői is:

Keter– homlok;
Hokhma, Bina– szemek;
Heszed, Gevura– karok;
Tiferet– mell;
Neca, Hod– csípő;
Jeszod, Malkút– lábak.

A tíz Szefira és a 22 ösvény együttesen alkotja azt az elrendezést, amelyet Életfának neveznek. Amennyire egyszerűen hangzik ez a kijelentés, annyira bonyolult és annyi vitára ad okot a felosztása és az értelmezése.

A huszonkét út különféle tudatállapotot szimbolizál, amelyeken minden embernek keresztül kell mennie ezen a földön, és egyidejűleg tanulási feladatokat is jelképeznek. A kabbalistikus hagyomány a földet ugyanis a tanulás helyének tartja. Mindenkinek megvan a lehetősége arra, hogy felismerje a hibáit, és korrigálja is őket. Ebben a folyamatban nagy segítséget jelent, ha megismerjük saját, speciális lelki utunkat.

Felismervén, hogy egyetlen szefira sem képes teljes egészében kifejezni a Tetragrammatont, a kabbalisták a legszentebb Nevet is hozzárendelik az egész fához. A Jod tetején lévő pont a Semmit (Éjn) jelenti, amely először Keteren, az Ős Ponton keresztül nyilvánul meg. Magát a Jodot, az Atya Isten magvát, Hokhmához rendelik. Az első He betű, nőies és termékeny, Binának, a Nagy Anyának adatik meg. Az első két betű egye-

sülésének hímnemű ivadékát, a Vavot a kabbalisták a Tiferetnek tulajdonítják, számszerű értéke alapján pedig a hat alsó szefirának, amely a három Tudatos Értelem és Malkút között helyezkedik el.

Az ősi Tórát „ruhá”-nak is nevezik, ami nem különbözik az isteni anyagtól, de még mindig része annak, „mint a szöcske, akinek a ruházata is része önmagának.” A ruha hossza a huszonkét héber betű, amelyek 231 kaput alkotnak (két betű minden lehetséges kombinációinak - AB, AG, AD stb. - összessége). A ruha szélessége a Tetragrammaton négy kiterjesztett formájából áll. Az IHVH egyes betűit négyféle módon lehet írni, amelyek mindegyikének más a számértéke:

45 (יוד, וואו, הא, הא) IVD, HA, VAV, HA
52 (יוד, וואו, הא, הא) IVD, HH, VV, HH
72 (יוד, וואו, הא, הא) IVD, HI, VIV, HI
63 (יוד, וואו, הא, הא) IVD, HI, VAV, HI

A nyabetűknek nevezik az Alefet, a Memet és a Sint. A négy égtáj jelei a Bet, a Gimel, a Dalet és a Kaf. A felső irány a Pé, az alsó a Res és a közép a Tav. A fennmaradó tizenkét betű a tizenkét hónap és a zodiákus asztrológiai jegyeinek megfelelői.

Vegyük sorra a betűket:

ALEF - א

A héber ábécé első betűje, számértéke: 1. A Nyomtatott Alef betű két másik héber betűt foglal magában: kettő Jodot (י) és egy Vavot (ו). A felső Jod az Örökkévalót, míg az alsó a zsidó népet szimbolizálja. A fentről lefelé tartó vonal, a Vav pedig a Tórát jelenti. Az Örökkévalót és a zsidó népet a Tóra köti össze, mely megtanítja az embert, hogyan kell élnie. Ha a szót visszafelé olvassuk, a פלא (pele) „csoda” szót kapjuk meg.

A Jod legkisebb betű a héber ábécében. A távolságot jelöli a korlátokkal rendelkező ember és a végtelen Isten között, míg a zsidó nép Joddal való jelölése arra utal, hogy Isten előtt a helyes magatartás az alázat. Az Alef számértéke 1, ez Isten egyetlen voltát jelöli, míg a betűben megtalálható betűk, a két Jod és az egy Vav, Isten legszentebb nevének, a Tetragrammatonnak számértékével egyezik meg:

Ezzel a betűvel kezdődik a tízparancsolat, melyben az Örökkévaló kijelenti saját magát: אנכי (ánochi) – Én vagyok.

BET - ב

A héber ábécé második betűje, számértéke: 2. Három vonalból áll: kettő vízszintes és egy függőleges, melyek három égtájat jelölik. A felső a kelet, a jobb oldali a dél, az alsó pedig a nyugat, hasonlóan a Nap járásához, mely keletről nyugat felé halad. A szó jelentése: ház.

A Bettel kezdődik a teremtés első szava : בראשית (berésit / kezdetben).

GIMEL - ג

A héber ábécé harmadik betűje, számértéke: 3. A betű formája az adományozót szimbolizálja. A Talmud szerint Gimel és Dalet kezdőbetűi két fontos szót adnak: gömol dálím (גמול דלים), vagyis „adakozni a szegényeknek”. A Gimel „lába” pedig, ami a Dalet felé emelkedik egy kicsit, szimbolizálja azt, hogy a gazdag ember fut a szegény után, hogy segíthessen rajta. A Gimel két másik betűből áll: egy Vav, mely az ember betűje, az oldalán pedig a második betű a Jod, mely az adakozást is jelenti.

A Gimel hármasságot jelöl, ami pedig a Tórára utal, valamint több jelentést is hordoz:

- ויגמל / vajigmol – érlel - Korah lázadása után Áron vesszője kivirágzott és mandulát érlelt (4Mózes 17:23.).
- ויגמל / vajigámál – elválaszt, „És a gyermek (Izsák) nőtt és elválasztatott” (1Mózes 21:8)
- גמל / gámál – tevé
- גמלא - arámi: gámlá – híd

DALET - ד

A héber ábécé negyedik betűje, számértéke: 4. A Dalet a szegény embert jelöli. Talmudi kifejezés a Gimel és Dalet betűre: (גמול דלים), (gomél dálím): jótevő, aki ad a szegényeknek. A Dalet formája kissé túlnyúlik jobbra, a Gimel irányába, mutatva, hogy a szegénynek elérhetővé kell tennie magát az adományozó számára.

A Dalet a következő betű, a ה / He felé néz, mely az Örökkévaló betűje.

A Dalet második jelentése: delet, ajtó / ajtófélfá. Számértéke 4. A négyes szám utal az ősanyákra (Sára, Rebeka, Ráhel és Lea), a Kabbala négy világára (Acilut, Berija, Jecira, Asszija), a négy őselemre (tűz, víz, levegő és föld).

HE - ה

A héber ábécé ötödik betűje, számértéke: 5. A prágai Lőw rabbi magyarázata szerint a He betű egy Daletből és egy Jodból áll. A Dalet vízszintes vonala a szélességet jelöli, míg a függőleges vonala a magasságot, melyek a fizikai, anyagi világ szimbólumai, a Jod pedig az Örökkévaló, a spirituális valóság.

A He a lélek öt szintjét jelöli, melyek a következők: Nefes, Ruah, Nesama, Haja és Jecida. Az ötödik, a legmagasabb szint, a Jecida egyet, egységet jelent. A He betű a termékenységet is szimbolizálja; az anyaméhet a gyermekkel: a Dalet a méh, míg Jod a gyermek (יָדָה / jeled).

A Talmud azt mondja, hogy a He betű a tesu-
va (megtérés) lehetőségét rejt magában: az embernek szabad akarata van rosszat tenni, lefelé süllyedni, de a He felül is nyitott volta (ellentétben a חֶת / Chet-tel, mely teljesen zárt felül) a kiskapu, lehetőség a visszatérésre az Örökkévaló világába.

VAV - ו

A héber ábécé hatodik betűje, számértéke: 6, amely kapcsolatot jelöl, folytonos Tóra-tanulást, amely összeköti az embert az Örökkévalóval.

A legszentebb isteni névben, a Tetragrammatonban a Vav középen helyezkedik el. A Tetragrammaton betűi különböző spirituális szinteket jelölnek: a Jod a Hokhma/Bölcsesség, a He a Bina/Értelem, a Vav pedig az „érzelmi” szférához kapcsolható, mint a Heszed/Könyörület, a Gevura/Szigorúság, vagy a Tiferet/Szépség.

ZAJIN - ז

A héber ábécé hetedik betűje, számértéke: 7. A hetes szám a hét hetedik napját, a Szombatot jelenti.

A Zajin formája egy kardhoz hasonlít, felül a markolata, függőleges vonala a penge. Más interpretáció szerint egy koronát és egy jogart szimbolizál, uralkodást, hatalmat. A Zajin jelentése korona, de fegyvert, továbbá ellátást is jelent.

CHET - ח

A héber ábécé nyolcadik betűje, számértéke: 8. A nyolcas a brit milá / körülmetélés száma, melyet a nyolcadik napon végeznek el. A nyolcas szám a természetfölötti világot, a transzcendenst jelképezi.

A Chet formája a kabbala szerint, másik két betűből, egy Vavból és egy Zajinból áll össze. A Vav tetején egy híd van (chátoteret), mely összeköti a két betűt. A Vav a férfit/férjet, míg a Zajin a nőt/feleséget jelképezi. A híd kettőjük között Isten. A chet egy chupá-t / esküvői sátrat szimbolizál.

TET - ט

A héber ábécé kilencedik betűje, számértéke: 9, mely különleges szám a gematriában. Ha egy számot megszorozunk kilenccel, a számjegyek összege kilenc marad. Az igazság héber szava az

אֵמֶת / emet, számértéke 441, melyek összege szintén kilencet tesz ki (4+4+1=9). A hagyomány szerint ez a szó kelti életre a Gólemet. Ezért a kilences számot az igazság számának szokták nevezni.

A Tet két fajta jót szimbolizál: az abszolút, mindenki számára felismerhető jót, valamint a rejtett jót, amit kevesen vesznek észre. A Tet formáját tekintve egy edényhez hasonlít, melynek fala befelé ível, magába zárja annak tartalmát. Ez azt tanítja, hogy vannak olyan jó dolgok, melyek egyáltalán nem, vagy alig észlelhetők a külvilág számára, ilyen a Tóra rejtett értelmezése, mely a cádikoknak/igazaknak adatott.

JOD - י

A héber ábécé tizedik betűje, számértéke: 10.

A legkisebb betű a héber ábécében, és minden héber betűben megtalálható. A láthatatlan Istent és a embert egyaránt szimbolizálja. Lánghoz is hasonlatos, a zsidó lélek lángja, mely az Örökkévaló után sóvárog, hogy egyesülhessen Vele.

A zsidóságban a tízes szám rendkívüli jelentőséggel bír. Isten a világot Tíz Igével teremtette; Ádámól Noéig, valamint Noétól Ábrahámig tíz-tíz nemzetség telt el; az egyiptomiakat a kivonuláskor tíz csapással sújtotta az Örökkévaló, míg az izraelitákkal ugyanakkor tíz csoda történt; tíz próbát kellett kiállniuk a kiszabadított törzseknek a sivatagban; a Tóraadáskor, a Szinai hegyen pedig elhangzott a Tízparancsolat.

KAF - כ

A héber ábécé 11. betűje, számértéke: 20. A huszas szám kétszer tízre osztható fel: az első tíz a Tíz Ige, mellyel az Örökkévaló a világot teremtette, a második tíz pedig a Tízparancsolat.

A húsz, héberül עֶשְׂרִים / eszrim, betűinek számértéke 620 (70+300+200+10+40), ami a korona héber szavának, כֶּתֶר / keter (20+400+200) számértékével egyezik meg. A korona a Tóra, a zsidók koronája, mellyel megajándékozta az Örökkévaló. A Tízparancsolat 620 betűt tartalmaz. A 620 továbbá a 613 tórai, illetve a hét rabbinikus parancsolat összege. Más felosztásban a hét a Noé fiainak adott hét törvény.

LAMED - ל

A héber ábécé 12. betűje, számértéke: 30. A héber ábécé két betűje, az Alef és a Lámed egyaránt tanítót jelent: אֱלֹ / áluf, מֵלָמֵד / melámed. Az Alef és a Lámed kapcsolata abban is meglátható, hogy az Alef formája két Jodból és egy Vavból áll (י+י), melyek számértéke huszonhat. A

A huszonhat a négybetűs Istennév (יְיָ), a Tetragrammaton számértéke. Az Alef a kezdeti tanulást jelöli, az elméletet, míg a Lamed már a haladó szintet, a gyakorlati tudnivalókat öleli fel. Az Alef az Írott Tant (amiben általános alapelvek találhatók), míg a Lamed a Szóbeli Tant (amiben gyakorlati útmutatást ad) szimbolizálja.

A Zóhár szerint a Lamed egy égbe nyúló toronyhoz hasonlatos. A Lamed Vav-ja a szellemi jelöli, mely a legfelsőbb szférákban rejtezik.

A Vav hozza le ezt az isteni erőt fentről, a szellemi régiókból a fizikai világba, a Kaf szintjére, az emberhez közel. A Lamed tesz képessé arra, hogy a szellemi dolgokat megtanuljuk a gyakorlatba átültetni.

MEM - מ

A Mem számértéke 40, mely utal az Özönvizre, illetve Mózes háromszor negyven napi tartózkodására a Szinaj hegyen.

A Memnek két formája van, a nyitott (מ) és a zárt mem (ם). A nyitott Mem a kinyilatkoztatott Tórát, míg a zárt Mem a Tóra titkait jelöli. A Mem az anyaméhet is szimbolizálja, héberül םךך / rechem, mely szó zárt Memmel végződik. A zárt Mem a kilenc hónap, mely idő alatt a méh zárva van, a nyílt Mem pedig már a világra jött élet.

A negyvenes a metamorfózis, átváltozás szimbóluma. Az embrió a méhben negyven nap után éri el felismerhető, emberi formáját.

NUN - נ

A Nun számértéke 50. Az egyiptomi kivonulás és a Tóra-adás között 50 nap telt el, további értelmezése hogy az ember saját erejéből csak a 49. szintig tud eljutni, az 50. szintre képtelen. Az 50. szint a legmagasabb spiritualitás, melyet csak az Örökkévaló segítségével lehet elérni.

A Nun szó csodát jelent, נס / nész, a két Nun נסים / niszé niszim, vagyis sok csoda.

SZAMEKH - ס

A Szamekh kör jellege támogatást jelöl, mint egy gyűrű, mely a házasság szimbóluma is. A betű jelentése is ez: „támogatni”.

Számértéke 60, és a héber ábécé 15. betűje is egyben. A papi áldás, melyet külföldön csak ünnepek alkalmával, míg Izraelben mindennap hallhatunk, tizenöt szóból és hatvan betűből áll.

AJIN - ע

Az Ajin jelentése „szem”, számértéke 70. Hét érzelmi tulajdonság létezik, melyekben tíztíz szint van. Olyan személyre vonatozik, aki tudja uralni minden érzelmeit, képes mind a hetven szinten tökéletességre jutni.

Formailag egy Nunban elhelyezkedő Vav. A Nun a szerénységet jelöli, míg a Vav a mennyből leereszkedő Tórát.

PE - פ

A Pe számértéke 80, jelentése száj. A beszéd-adel lehet építeni (ima, tórai dolgok beszélése), de lehet rombolni (láson hárá / pletyka) is. Mózes 80 éves volt, mikor kivezette a zsidó népet Egyiptomból és még abban az évben átadta nekik a Tórát.

A Pe, formáját tekintve egy szájra emlékeztet, amelyben egy fog található. A Kafhoz nagyon hasonlít, abban viszont különbözik, hogy a Kaf-ból hiányzik a fog.

TZADDI - צ

A Tzaddi számértéke 90. Spirituálisan a szerénységet szimbolizálja. Mikor valaki eléri a kilencvenet, még inkább szellemivé válik, aláztossá, meghajol Isten előtt.

Egy Nunból és a Nun tetején lévő Jodból áll. A Nun itt a héber ןנא / onáá, család / megtévesztés szavára utal. Az emberben van egy tévhit arra vonatkozóan, hogy a fizikai világ a teljes igazság és minden boldogság forrása. Azonban a Jod, az isteni intellektus, mely a Nunhoz társul, arra tanít, hogy az anyagi világ múlandó és nem a tökéletes jószág helye. Arra ösztönzi az embert, hogy kutassa ezt a rejtett és mélyebb értelmet, ne elégedjen meg a felszínes, látszati dolgokkal.

KUF - ק

A Kuf formája a Héhez hasonlít. Amíg a Hé a szentséget szimbolizálja, addig a Kuf a klipát, a tisztátalanságot. Mindkét betűnek három vonala van, két függőleges és egy vízszintes. Ez a három vonal ábrázolja a gondolatot, a beszédet és a cselekvést. Azonban, míg ez a három vonal a He-nél tiszta gondolatokat, szent beszédet és a micvéket jelenti, addig a Kuf-nál tisztátalan gondolatokat, világias beszédet és gonosz tetteket szimbolizál.

A kuf jelentése majom (kof). A majom egy imitátor, utánzó. A Kuf szintén utánzó, hiszen a Hé-t utánozza. Számértéke 100, mely a halálra utal. A Talmud megemlíti, hogy Dávid királynak naponta száz katonája pusztult el egy járvány során.

RES - ר

A Res számértéke 200. Ha a vonalát tovább arajzoljuk, akkor egy Kafot kapunk, mely a כתר / keter (korona) szférájához vezet, így a Res felemelkedik a Keter szintjére, és ros / ראש / fej lesz belőle. A Keter számértéke 20, mely tízzel (a szefirák számával) megszorozva 200-at, vagyis a Res számértékét teszi ki.

A Res a Dalet tisztátalan ellenpárja. Ha az

Örökkévaló egyetlen voltát jelölő, ןאך / echád / „egyetlen” szóban a

Daletet kicseréljük Resre, akkor az ןאך / ácher / másik szót kapjuk helyette, mely hamis istenekre, bálványokra utal.

SIN - ש

A Sin három függőleges vonalból áll, kinézete akoronához hasonlít, szimbolizálva az intellektust, az érzelmeket, valamint a Keter/korona kabbalisztikus szefirát, illetve az abban található, előbbiek felett álló szinteket, a rácon/akarat és a táánug/vágy jelöli. A hármas felosztás jelölheti továbbá a kabbala intellektuális szintjeit is: Hokhma, Bina, Dáát, vagy az érzelmi attribútumokat: Heszed, Gevura, Tiferet. Jelölheti továbbá a három alappillért, melyen a világ nyugszik: Tóra-tanulás, ima és jócselekedetek.

Sinnel kezdődik a שובח / suvá / megtérés, Svisszatérés szava, mely Jom Kipur kapcsán aktuális leginkább. A כסר / kápér szó számértéke 300. Ha a betűt kiírjuk ejtés szerint, S+N, számértéke 360 lesz. A héber naptárban 12 hónap, 360 nap van. Egy átagos héber hónap 30 napból áll, ha ezt 12-vel megszorozzuk, 360-at kapunk. Jom Kipur napja az egész évre kiható.

A Sinnek több jelentése is van: „fog, változás, Svisszatérés”.

TAV - ת

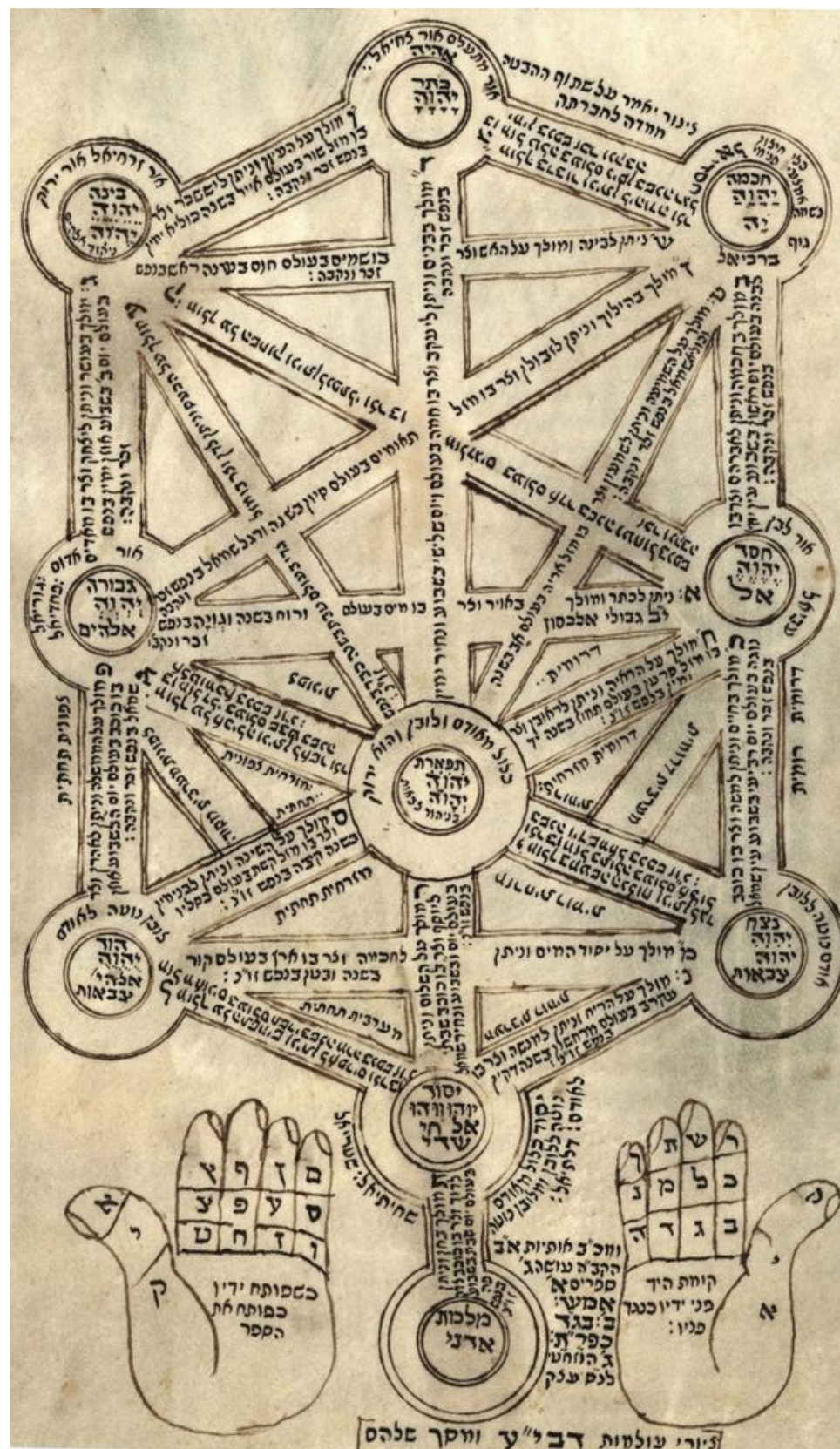
A héber ábécé legutolsó betűje. Számértéke 400.

A betű a Dalet és a Nun betűkből áll össze. Ez a két betű adja Izrael egyik törzsének nevét: Dan. Amikor a törzsek táborot bontottak, a Dan

volt az utolsó, amelyik felkerekedett, és ha a többi törzs hátrahagyott valamit, ők összeszedték és visszaszolgáltatták a tulajdonosoknak.

Az *emet* (igazság) szó utolsó betűje - mely egyébként a három anyabetűből áll össze. A Mem és a Tav együtt a "met" - halál szót adja.

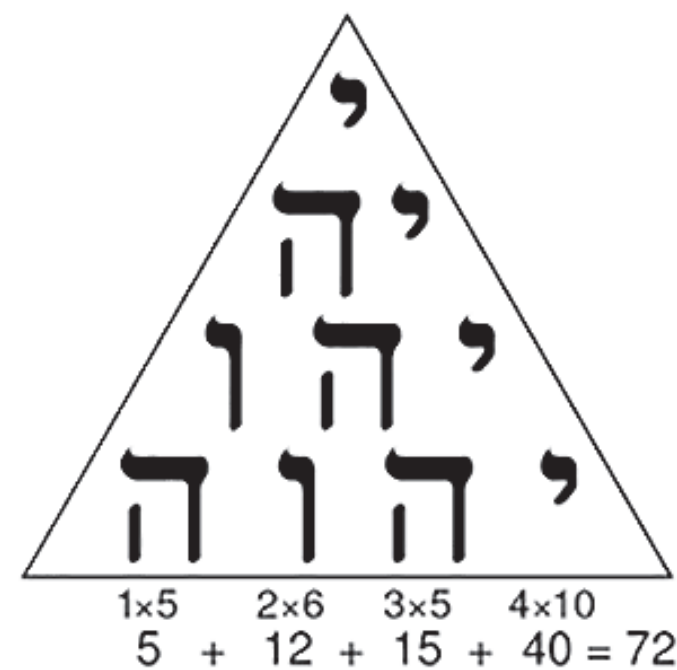
Gematriai vonatkozások

Fontos beszélni a Gematria kabbalista technikáról, mely a γράμματα, illetve γραμματεία szóból származik. Ez a módszer az egyes betűket számszimbólumként vagy egyedi szimbólumként értelmezi. Egyértelmű, hogy a betűket számszimbólumnak vehetjük, hiszen ezáltal lehetségessé válik, hogy kapcsolatot állítsunk fel azon szavak között, amelyek ugyanazt a számértéket képviselik. Ugyanaz érvényes a betű- és a szóértékekre. Johannes Reuchlin, 15. századi,

német humanista és tudós a ש (Sin) jelentését

mindig a בְּרַחֲמִים (berachmim, vagyis „kegyelemben”) jelentésével feleltette meg. Mindkettő értéke 300, így a Gematria lehetőségek száma végtelen.

A keresztény kabbala rendszere ennél jóval tovább vitte az értelmezést. Többek között Isten 72 nevének ismerete származik a Gematria módszerének használatából. Reuchlin például a következő értelmezést adja: a Tetragrammaton számértéke 26 (I=10, H=5, V=6, H=5, 10+5+6+5=26); J=10, JH=15, JHV=21 - 10+15+21+26=72.

A középkori okkult Agondolkodásban továbbra is kiemelt fontosságot tulajdonítottak a számoknak: „...az alkotó lelkében ugyan- is számelvű volt a minta, amelytől a sok-sok elem származik, és az időrend, a csillagok mozgása és az ég forgása, a mindenség létevel egyetem- ben, mind-mind számkapcsolatokon alapul. [...] Minden tehát, ami létezik és keletkezik, meghatározott számokon alapul, s tőlük kapja erejét.” (Cornelius Agrippa von Nettesheim: *De Occulta Philosophia*, II. 2)

Kozmogónikus elrendezés a keresztény kabbalában

Ha a betűket egyesével vesszük szemügyre, az ábécét kozmikus szimbólumrendszerként foghatjuk fel. Az ábécé természetfilozófiai szempontból a teremtést mutatja meg hierarchikus formában: a betűk Aleftől Jodig az angyalokat és az elkülönült értelmeket jelentik, az angyalok világát pedig az **עוֹלָם הַמַּלְאכִּים** (Olam Ha-Malakhim); ők azok, akik Isten erejétől függenek, és ezt az erőt nyomják az égi szférákon keresztül lefelé. A tíz angyali kar a következő:

- (1) א = אֵלֶּף (Alef - Ha-Qados Chajot, (Szent élőlények);
- (2) ב = בֵּת (Bet - Ofanim, (formák, kerekék);
- (3) ג = גִּמֵּל (Gimel - Aralim, (erős angyalok);
- (4) ד = דָּלֶת (Dalet - Hasmalim, (Isten erejében részesülő lények; Közvetítő angyalok a harmadik és ötödik égi szféra között);
- (5) ה = הֵרָפִים (He - Szerafim, (Középső angyalok a negyedik és hatodik szféra között);
- (6) ו = וָו (Vav - Malachim, angyal, (Közvetítő az összes többi szférához – bizonyos módon ez a csoport a középső Szefirának, a Tiferetnek (Szépségnek) felel meg);
- (7) ז = זָאֵין (Zajin - Elohim, (Isten, aki erejét a Malachim hatodik szférájából nyeri);

(8) ח = חֲדָשִׁים Chet - Bné Elohim, (az istenek fiai, erejüket a Malachimból, az angyalok hatodik rendjéből nyerik);

(9) ט = טְרוּבִים Tet - Cherubim, (az angyalok hatodik rendje befolyásolja őket);

(10) י = יְשִׁים Jod - Isim, (nemes és patrícius, az angyalok legalsó rendje, ők a kilencedik szférától függenek).

A következő betűk a bolygókat szimbolizálják. Egyesével:

- כ (Kaf) = Metatron (= *Intellectus ordines*, a csillagok égboltja; Macalot - a tizenkét Zodiákus);
- ל (Lamed) = Szaturnusz - (שַׁבְּתָאֵי Sabbatai);
- מ (Mem) = Jupiter - (צֶדֶק Cedek);
- מ (Mem szofit - szóvégi Mem) = Mars - (מַדִּים Madim);
- נ (Nun) = Nap - (שֶׁשׁ Semes);
- נ (Nun szofit - szóvégi Nun) = Vénusz - (נוגַה Noga);
- כ (Szamek) = Merkúr - (כֹּכַב Kokav);
- ח (Ajin) = Hold - (לְבָנָה Levana);

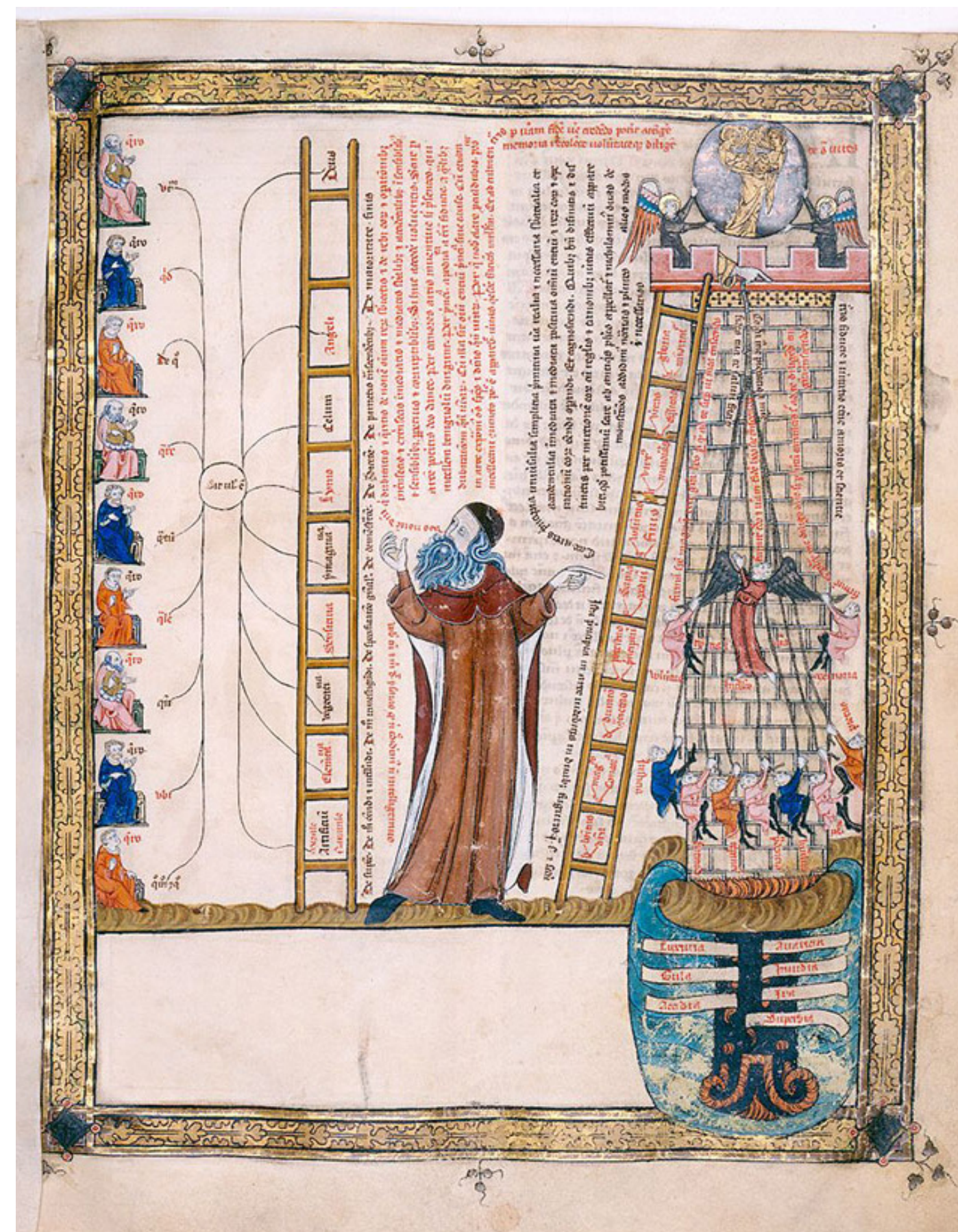
A maradék betűk a világ elemeit adják:

- פ (Pe) - intellektuális lélek;
- פ (Pe szofit - szóvégi Pe) - az állati lelkek, melyeket a magasabb intelligenciák urálnak;
- צ (Tzaddi) = Prima matéria és a földi elemek;
- צ (Tzaddi szofit - szóvégi Tzaddi) = a négy elem - tűz, víz, föld, levegő;
- ק (Kuf) = ásványok és keverékek;
- ר (Res) = növények;
- ש (Sin) = állatok;
- ת (Tav) = ember és emberi természet.

Érdekes röviden megjegyezni, hogy a keresztény kabbala eme fentebb ismertetett rendszere teljességgel eltér az eredeti, Szefer Jecirában bemutatott rendszerezéstől, ahol:

- a három anyabetű, א, מ, ש (Alef, Mem, Sin) a három elem: levegő, víz, tűz;
- a hét dupla betű a hét bolygó és a hét napjai;
- a hét szimpla betű pedig a tizenkét Zodiákus és a tizenkét hónap.

Raimundus Lullus: Ars Magna (1305)

A hagyomány szerint Ábrahám volt az első kabbalisztikus asztrológus, mintegy 3800 évvel ezelőtt. A neki tulajdonított Szefer Jecira az univerzum titkait – így az asztrológia és kozmológia bölcsességét is – leírta.

Míg a hagyományos asztrológia a Gergely-naptáron alapul, a kabbalisztikus asztrológia a héber naptárt használja, amely mind a Nap, mind a Hold pozícióját számításba veszi. A zsidó naptár jelenlegi alakját i. sz. 344-ben vezették be, melyben a 354 napos évet 353 napra rövidítik vagy 355 napra bővítik, a 384 napos, szabályos szökőévet pedig 383 és 385 napos évekre rövidítik és bővítik.

A Tetragrammaton betűi a négy elemhez kapcsolódnak: I = tűz, H = víz, V = levegő, a második H = föld. Minden elem kapcsolatban áll az állatöv három jelével.

- IHHV Nyilas Tűz
- IVHH Oroszlán Tűz
- HVHI Rák Víz
- HVIH Halak Víz
- HHIV Skorpió Víz
- VHIH Mérleg levegő
- VHHI Ikrek Levegő
- VIHH Vizöntő Levegő
- HIHV Bak Föld
- HIVH Szűz Föld
- HHVI Bika Föld

Érdekesség itt visszavezetni a Tarot-ra: botok = tűz, kelyhek = víz, kardok = levegő, valamint pentákulumok vagy érmék = föld.

3⁺⁴⁼⁷. a bolygók száma az ősi asztrológiában. A bolygók három tiszta elv kombinációjából állnak, amelyeket Napnak, Holdnak és Földnek nevezhetünk. A további négy bolygó ezen elvek párosításán alapszik: Vénusz (Nap-Föld), Mars (Föld-Nap); Jupiter (Hold-Föld) és a Szaturnusz (Föld-Hold). A Merkúr mindháromból, Hold-Nap-Földből áll. Ezen megfeleltetések jól nyo-

mon követhetőek a mai is használatos asztrológiai jelek képein.

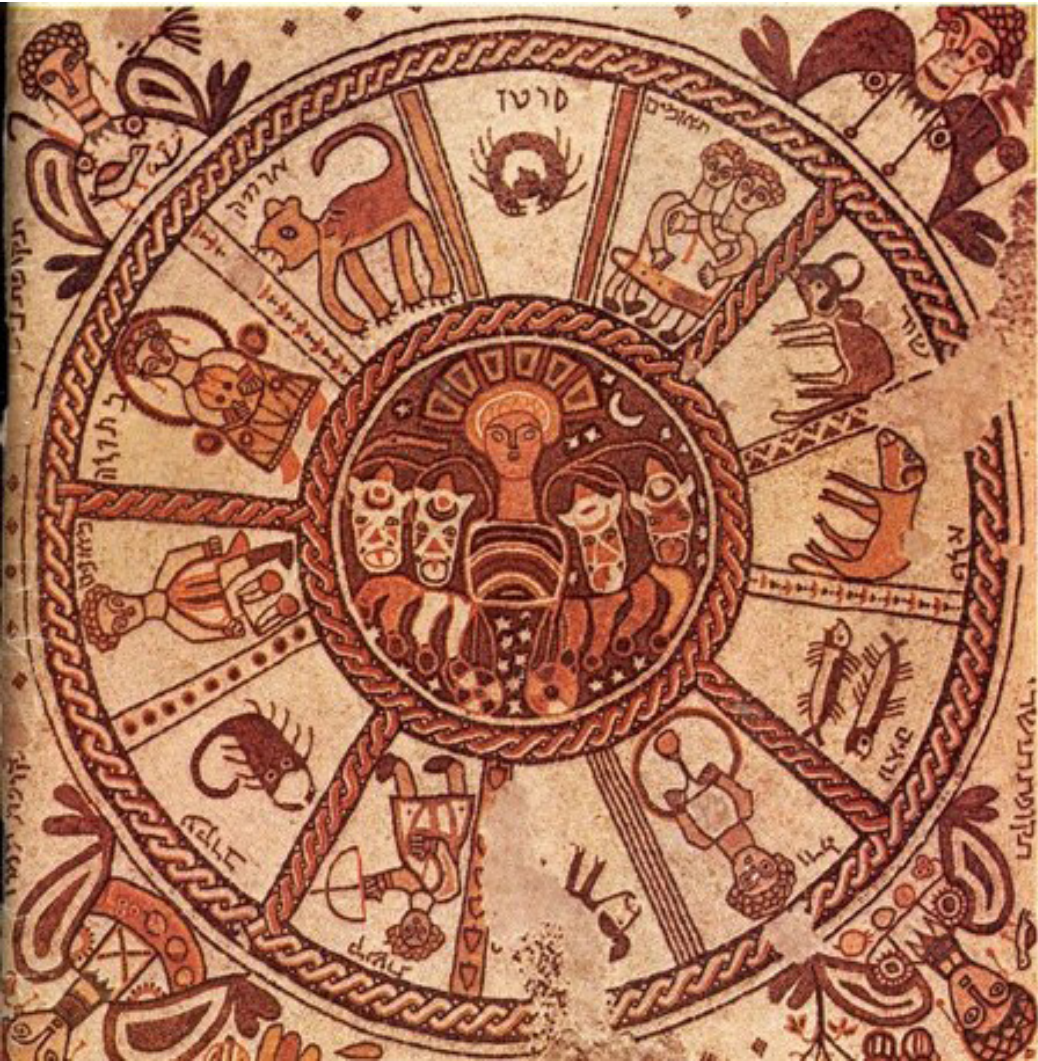
Rendkívül érdekes összehasonlítani a bolygók és a Tetragrammaton szerkezetét. A Nap megfelel a kezdeti Jodnak. A Hold az első Hé. A Merkúr a IHV (Jah) név háromszoros aspektusa, amelyből a Szefer Jecirában a tér hat iránya képződik, mivel a Merkúrnak hatféle permutációja lehetséges (IHV, IVH, HIV, HVI, VIH, VHI).

A Vénusz-Mars és a Jupiter-Szaturnusz bolygópárosítások összefüggésben lehetnek magával a négyszeres IHVH-val, mivel ebben a négy bolygóban gyakorlatilag benne van a Föld minden principiuma.

Az asztrológiai minőségek a következők: kardinális, rögzített (fix) és változékony (labilis). A fentebb említett négy elemmel, a tűzzel, a vízzel, a levegővel és a földdel együtt, párban egyesülve alkotják az állatöv tizenkét jegyét. Nem véletlen, hogy a יוהוה Név betűinek is tizenkét lehetséges permutációja létezik, és ezek önmagukban is külön, önálló neveket alkotnak (ha a H betű nem ismétlődne, huszonnégy permutáció lenne lehetséges). A Tetragrammaton tizenkét permutációja egyesével az állatöv jeleihez rendelhető, melyeket a legfelsőbb isteni erőn keresztül ural. A modern mágiában felhasználásuk gyakorta úgy történik, hogy a megfelelő permutációt rezegtetve kiejtve idézi meg a mágus a hozzá tartozó, megfelelő állatövi jegy energiáját, vagy az azt uraló szellemet, intelligenciát.

Némely modern okkultista teljesen figyelmen kívül hagyja a nevek kezdőbetűinek elemi asszociációit, és egyszerűen sorrendben rendeli őket hozzá az állatöv jegyeihez, az óramutató járásával ellentétes irányban (a Kostól kezdve). Helyesen helyreállíva azonban a következő a sorrendet kapjuk (Jod - Tűz, He - Víz, Vav - Levegő, második He - Föld beosztással dolgozva):

IHVH	Kos	Tűz / Kardinális
IHHV	Nyilas	Tűz / Labilis
IVHH	Oroszlán	Tűz / Fix
HVHI	Rák	Víz / Kardinális
HVIH	Halak	Víz / Labilis
HHIV	Skorpió	Víz / Fix
VHIH	Mérleg	Levegő / Kardinális
VHHI	Ikrek	Levegő / Labilis
VIHH	Vízöntő	Levegő / Fix
HIHV	Bak	Föld / Kardinális
HIVH	Szűz	Föld / Labilis
HHVI	Bika	Föld / Fix

Zodiákus az izraeli Beth-Alpha 6. századi zsinagógájában

A Tetragrammaton értelmezése és kabbalista vonatkozásai különösen nagy szerepet játszanak a mai napig a modern ceremoniális mágia rendszerében. Felhasználása igen széles körű, tanulmányozása erőteljesen ajánlott azoknak, akik érdeklődnek a téma iránt.

Dahlia Damissa

Felhasznált irodalom:

- Cornelius Agrippa von Nettesheim: *Three Books of Occult Philosophy*. Llewellyn Publications, 1992.
- Donald Tyson: *Tetragrammaton - The Secret To Evoking Angelic Powers and the Key to the Apocalypse*. Llewellyn Publications, 1995.
- Grace F. Knoche: *Theosophie in de Qabalah*. Theosophical University Press Agency, Den Haag, 2006.
- Johann Reuchlin: *On the Art of the Kabbalah*. University of Nebraska Press, 1983.
- Oberlander Báruch rabbi: *A héber betűk titkai* - előadássorozat, 2018-2019.
- Ungvári Tamás: *A Gólem és a prágai rabbi*. Scolar Kiadó, 2020.
- Wilhelm Schmidt-Biggeman: *Johannes Reuchlin és a reneszánsz keresztény kabbala*. Német-Magyar Filozófiai Társaság és Tudástársadalom Alapítvány, 2009.

LUNÁRIS INVOKÁCIÓ

Az alábbi invokáció Luna, a Hold erőinek megaidézésére szolgál, s amennyiben megfelelően kerül bemutatásra, nagyban képes fejleszteni a gyakorló asztrális képességeit és az illúzióvilág átlátását. Ezt az invokációt havonta érdemes bemutatni, telihold idején, amennyiben a legoptimálisabb hatást kívánod elérni vele.

Ajánlatos, hogy a rituálésorozat megkezdése előtt több hónapon keresztül meditálj napi rendszerességgel, és végezz valamiféle általános erősítő, tisztító gyakorlatot naponta négyszer

(ajánlottak: Kisebb Elűző Pentagram Rituálé, Kabbalista Kereszt, Liber Resh). Tanulmányozd Holdistennők képeit és szobrait, mint például Luna, Diana, Shu, míg a képmások szilárdan és azonnal képesek kiformálódni tudatodban. Olvass róluk annyi mindent, amennyi csak lehetséges. James G. Frazer *Aranyágya* többek között kiválóan megfelel erre a célra, de hasznos lehet mitológiai szöveggyűjtemények, legendák, ősi eposzok tanulmányozása is.

1. Általános előkészületek

Köpeny, oltár és minden, a rituáléban használatos eszköz megtisztítása és megszentelése, nem több, mint 12 órával a rituális fürdő előtt, mely közvetlenül megelőzi a rítust (lásd később).

2. A templom előkészítése

A) A templom padlójára készíts egy fehér kört két fekete vonallal határolva, írd a körvonalak közé a négy égtáj megfelelő istenneveit feketével, az ábra szerint. Mindegyikük a nekik megfelelő irány felé essen: YHVH (Jahve) keletre, ADNI (Adonaj) délre, AHIH (Ehje) nyugatra, AGLA (Aglá) északra, héber betűkkel. A kör legyen legalább hat láb átmérőjű, de kilenc láb még jobb. (Ideális esetben szénnel lenne jó festeni fehér betonpadlóra. Elfogadható megoldás azonban valamiféle nagy funérlemez használata, melyet először teljes egészében fehérre festesz, mielőtt ráírod feketével a megfelelő istenneveket.)

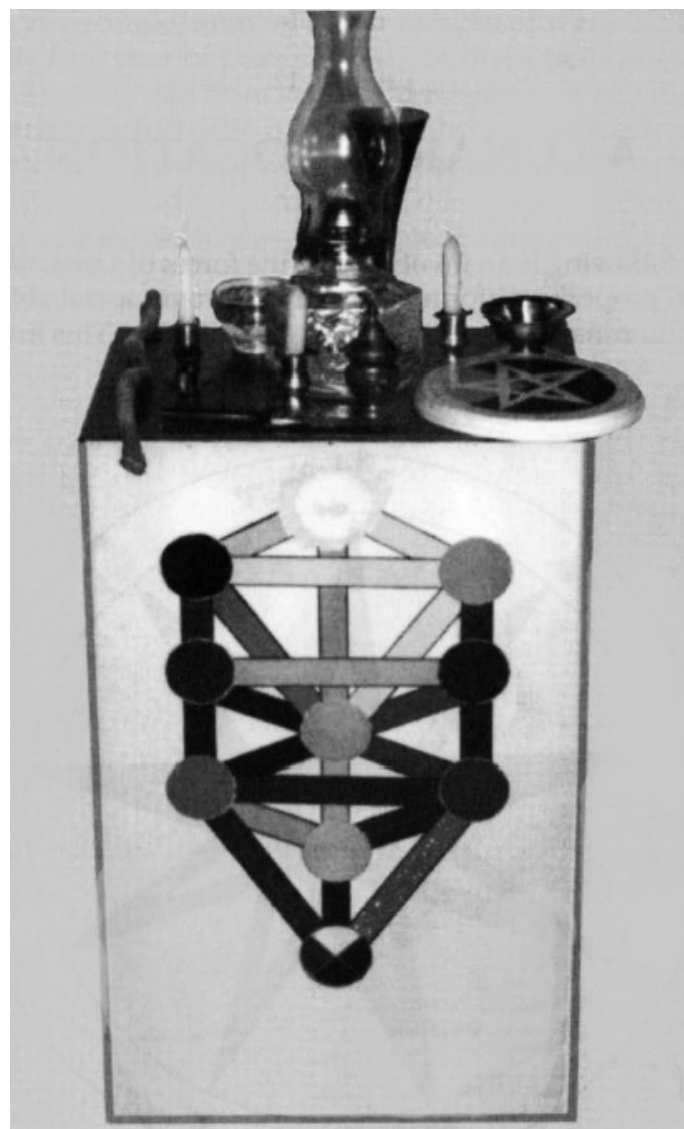
B) Fess a kör közepére kilenc ágú csillagot. Indigókékkel ferd, a csillag csúcsai épphogy érintsék a kör belső határvonalát.

C) Helyezz egy-egy lila gyertyát a csillag mindegyik csúcsához, a kör belső és külső határvonala közé.

D) Rendezd el az oltárt a kör közepén, eleje kelet felé essen. (lásd a képen)

E) Helyezz négy fehér gyertyát az oltár tetejére, mindegyiket egy-egy égtáj irányába (észak, dél, kelet és nyugat). Minden gyertya mellé helyezz a neki megfelelő mágikus fegyvert (pentákulum északon, pálca délen, tör keleten és kehely nyugaton).

F) Helyezz egy fiola olajat a déli gyertya mellé (Abramelin olaj a legjobb, de tiszta, szűz olívaolaj is megteszi), egy fiola természetes vizet (tengeri víz vagy forrásvíz) a nyugati nyertya mellé, egy tálka természetes sót (tengeri só vagy kősó) az északi gyertya mellé, és egy füstölőt a keleti gyertya mellé. Használj jázmin vagy ginzeng füstölőt.

G) Várj egészen addig, míg az időpont megfelelő a rituáléra, majd végy rituális fürdőt. A vízbe áztass izsópot, és tégy bele néhány csepp jázmin olajat. Lazíts és tisztítsd ki az elméd. Engedd, hogy a gondolatok ellebegjenek a vízzel. Közben néhányszor mondd el a tisztítás ígét: "Asperges me, Ehje, hyssoppo et mundabor. Lavabis me et super nivem dealbabor."

H) A fürdő után szenteld fel magad Abramelin olajjal. Jobb mutatóujjaddal rajzold a Rózsakereszt jelét a szíved fölé, miközben elmondod a felszentelés ígét: "Accendat in nobis Adonai ignem sui amoris et flamam aeternae caritatis." Mindkét szöveghez az istennevet a megfelelően rezgetve kell kiejteni.

Ezután tisztítsd meg az elméd néhány perc meditációval. Vedd fel a köpenyt (fekete gyapjú- vagy selyemköpeny teljesen megfelelő), és a holdamulettet.

I) Helyezkedj el a körben.

3. A rituálé

(Megjegyzés: minden isten- és angyalnevet a megfelelő rezgetéssel kell kiejteni a teljes rituálé során)

A) Mutasd be a Kígyó Elűző Rituálóját:

Miközben a kör közepén állsz, arccal kelet felé, mondd:

"Figyelmezzem minden teremtmény hangom közelében. Legyetek tudatában, hogy mágikus cselekedet lesz végrehajtva e helyen. Minden hívatlan vendégnek ajánlatos MOST távoznia."

Még mindig a kör közepében, arccal kelet felé állva, emeld kezeidet a fejed felé és mondd:

"Tűz hullik alá az égből." Eközben ereszd le kezeid derekad magasságába.

Ezután emeld kezeid az arcod elé, és mondd: "És a Föld felemelkedik."

Majd engedd le kezeid a tested mellé, keríts velük egy képzeletbeli kört, majd újból hozd középre kezeid a derék magasságában. A mozdulat közben mondd:

"De mindeme zavar közepén Levegő és Víz elegyedik, hogy létrehozza a lehetőségek ködét."

Emeld fel mindkét kezed együtt a szíved magasságába, és mondd: "Mind körülöttem." Eközben tárd ki kezeid, testeddel keresztet formázva.

Törrel jobb kezeden menj a kör keleti oldalára, arccal kelet felé fordulva, és mondd: "Raphael nevében, most elűzöm a levegőt." Ezután a törrel rajzold fel az Egyensúly Aktív Elűző Pentagramját, miközben az Ehje nevet rezgeted. Azután mutasd be a Portál jeleit: kezeid kinyújtva magad előtt tenyerekkel kifelé fordulva, majd válaszd

szét őket, mintha függönyt vagy fátylat húznál szét. Ezután ismét érintsd össze kezeid, mintha engednéd, hogy a fátylat becsukódjon. Ezután engedd, hogy kezeid lehulljanak oldalra.

I. szám

2021. TÉL

Az Egyensúly Aktív Elűző Pentagramja

Az előző pentagram tetejére rajzold fel a Levegő Elűző Pentagramját, miközben rezgesd a Jahve nevet.

A Levegő Elűző Pentagramja

Ezután mutasd be az eget tartó Shu isten jelét: állj összezárt sarkakkal, a lábfejeid 90 fokos szöveget zárjanak be, egyenesen előre nézz. Mindkét karod nyújtsd ki két oldalra vízszintesen, hajlítsd könyököd felelé, hogy 90 fokos szöveget zárjon be alkarod a felkaroddal. Tenyereid fordítsd kifelé, mintha az eget tartanád.

Shu

Thoum-aesh-neith

Auramoth

Szet

Két kézzel döfj előre a törrel, egyenesen a pentagramok közepébe. Ennél a pontnál érezned kell, amint a meleg és nedves levegő kikényszerül a körből, mögüled indulva, át az előtted lévő pentagramokon.

Miután a légáramlat megállt, menj a kör déli pontjára, arccal fordulj dél felé, és mondd: "Michael nevében, most elűzöm a tüzet." Ezután a törrel rajzold fel az Egyensúly Aktív Elűző Pentagramját, miközben az Ehje nevet rezgeted. Ezután mutasd be a Portál jeleit.

Az előző pentagram tetejére rajzold fel a Tűz Elűző Pentagramját, miközben rezgesd az Elohim nevet. Ezután mutasd be Thoum-aesh-neith istennő jelét: Állj összezárt sarkakkal, a lábfejeid

A Tűz Elűző Pentagramja

90 fokos szöget zárjanak be, egyenesen előre nézz. Hajlítsd be mindkét karod könyökben, a kezek a homlok előtt találkozzanak. Hüvelykujjak alul, összeérintve, a többi ujj összezárva felfelé álló háromszöget formáz. A két mutatóujjnak is össze kell érnie.

Két kézzel döfj előre a törrel, egyenesen a pentagramok közepébe. Érezned kell, ahogyan a forró, száraz tűz kikényszerül a körből, mögüled indulva, át az előtted lévő pentagramokon.

Amikor a tűz árama elállt, menj a kör nyugati pontjára, fordulj arccal nyugat felé, és mondd: "Gabriel nevében, most elűzöm a vizet." Ezután a törrel rajzold fel az Egyensúly Passzív Elűző Pentagramját, miközben az Agla nevet rezgetted. Ezután mutasd be a Portál jeleit.

Az Egyensúly Aktív Elűző Pentagramja

A Víz Elűző Pentagramja

Az előző pentagram tetejére rajzold fel a Víz Elűző Pentagramját, miközben rezgesd az El nevet. Ezután mutasd be Auramoth istennő jelét: Állj összezárt sarkakkal, a lábfejeid 90 fokos szöget zárjanak be, egyenesen előre nézz. Kezeidet hajlítsd be könyékben, találkozzanak köldök magasságában előtted. Hüvelykujjak felül, összeérintve, a többi ujj összezárva lefelé álló háromszöget formáz. A két mutatóujjnak is össze kell érnie.

Két kézzel döfj előre a törrel, egyenesen a pentagramok közepébe. Érezned kell, ahogyan a hideg, nedves víz kikényszerül a körből, mögüled indulva, át az előtted lévő pentagramokon.

Miután a víz árama megállt, menj a kör északi pontjára, arccal észak felé fordulva, és mondd: "Uriel nevében, most elűzöm a földet." Ezután a törrel rajzold fel az Egyensúly Passzív Elűző Pentagramját, miközben az Agla nevet rezgetted. Ezután mutasd be a Portál jeleit.

A Föld Elűző Pentagramja

Az előző pentagram tetejére rajzold fel a Föld Elűző Pentagramját, miközben rezgesd az Adonai nevet. Ezután mutasd be a harcoló Szet isten jelét: Jobb lábad told előre, lábfej egyenesen előre néz. A bal láb hátul marad, a lábfej derékszögben a jobb lábfejhez képest. A jobb karod nyújtsd előre felfelé átlósan, tenyér kifelé fordulva. A bal kart nyújtsd lefelé és hátrafelé, lefelé néző tenyérrel, nézz egyenesen előre.

Két kézzel döfj előre a törrel, egyenesen a pentagramok közepébe. Érezned kell, ahogyan a hideg, száraz föld kikényszerül a körből, mögüled indulva, át az előtted lévő pentagramokon.

Miután a föld árama elállt, menj vissza a kör keleti pontjára, és érintsd meg a korábban ott felrajzolt pentagramok közepét a törrel. Ez teszi teljessé a kör felvetését.

Emeld magasra a tört, miközben visszamész a kör közepébe, majd fordulj arccal kelet felé. A tört fogd két kézre, összekulcsolt ujjakkal emeld a szíved magasságába és mondd: “És azután a Minden a Semmi; Semmi, csak a pentagramok a bennem lévő hexagram körül.” Majd rezgtesd a következő nevet: “IYEHShTUAH ALOAH AYIN”.

Mutasd be a Kabbalista Keresztet.

B) Menj az oltár nyugati oldalára, kelet felé fordulva. Majd menj az óramutató járásával megegyező irányban az oltár körül délre. Gyűjtsd meg az ott álló fehér gyertyát, majd tovább mozogva ugyan ezen irányban, gyűjtsd meg a másik hármát is, egymás után. Azután térj vissza az oltár nyugati felére, arccal kelet felé, mindig csak az óramutató járásával megegyező irányban mozogva.

C) Az óramutató járásával megegyező irányban menj az oltár keleti oldalára, és gyűjtsd meg a füstölőt. Azután menj tovább a kör vonalán álló, keleti, lila gyertyához, és gyűjtsd meg. Tovább

mozogva ugyanabban az irányban, gyűjtsd meg a másik nyolc gyertyát a kör körül, majd menj vissza az oltár nyugati oldalára, arccal kelet felé fordulva. A tör nyelével koppants az oltárra és jelentsd ki: „Én vagyok:... (mágikus neved és esetleges fokozatod).”

D) Mondd el az esküt: „Halljátok most és tudjátok, hogy meg fogom idézni LUNA szellemét és erejét, hogy elnyerhessem az Univerzum Gépezetének Látomását, megismerjem az illúzióvilág erőit és fejlesszem képességeimet az asztrálsíkon. Nem hagyom el ezt a kört, míg nem sikeres a műveletem, mert szükséges számomra ahhoz, hogy spirituális utamon előrébb jussak.”

Ezután koppants egyszer a tör nyelével az oltáron.

E) Balra indulva menj a kör keleti pontjához. Élesen fordulj jobbra, és kezd el körüljárni a kört az óramutató járásával megegyező irányban, kilencszer. Minden alkalommal, amikor keleten vagy, állj meg és mutasd be a Belépő Hórusz jelét: Kezeid húzd hátra magasan a fejed mellett, bal lábaddal lépj előre nagyjából 12 inchet, majd engedd, hogy kezeid egyenesen előre lendüljenek. Mikor teljesen kinyújtottad őket, engedd, hogy magad mellé hulljanak az oldaladhoz. Ezután a Csend jele következik (Haropkratész jele): Lábfejek előre néznek, egymás mellett, egymástól 6-8 inch távolságban, térdek enyhén behajtvva, jobb kezéd mutatóujját emeld némán ajkaidhoz, mint ha csendre intenél valakit.

Hórusz

Harpokratész

A kilencedik kör után térj vissza (mindig az óramutató járásával megegyező irányban mozogva) az oltár nyugati oldalára, arccal kelet felé fordulva.

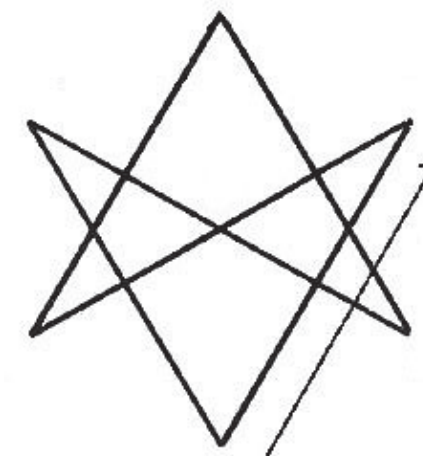
F) Vedd a pálcát a jobb, a kelyhet pedig a bal kezébe. Tartsd őket a fejed fölé és üsd össze őket finoman kilencszer, hármass csoportban (3 koppantás, szünet, 3 koppantás, szünet, 3 koppantás, szünet). Majd kezd el az idézést, miközben az eget tartó Shu isten alakját veszed fel, s melyet tarts fenn az egész idézés alatt.

“A kör felvettett, minden látomás eltűnt. Minden szellem és lélek megfelelően elűzetett. Eltávozott minden földi gondolatom és csalódásom, amint várom, hogy megtapasztalhassam az illúzióvilág erejét. LUNA, téged idézlek! Szállj alá és világosíts meg engem. Jeszod gyökerétől indulva szellemem virágozni fog, amint megpillantom az isteni hatalom visszatükröződéseit. Szállj alá most, Luna, akaratommal összhangban. Ürességben vagyok, melyet csak te tudsz megtölteni. LUNA, téged idézlek! Szállj alá és világosíts meg engem. Halld a hívásom: Luna! Diana! Shu! Gertek és emeljete fel engem a földi mocsárból. Jöjjetek segedelmemre és irányítsátok a művészetnek e munkálatában, és teljesítetek szívemben égő kívánságaimat! LUNA, téged idézlek! Szállj alá és világosíts meg engem! Szállj alá, Luna, üdvözlöm az ölelése. Mutasd meg, mi rejlik e maszk mögött, az én hamis arcom mögött. Egyedül az úrben, várom hatalmas jelenléted megnyilvánulását. Szállj alá most, Luna, töltsd el köröm fényeddel. LUNA, téged idézlek! Szállj alá és világosíts meg engem!”

G) Pálcáddal rajzold fel Luna Idéző Hexagramját a fejed fölé, miközben az ARARITA nevet rezgeted. Majd érintsd pálcád hegyét a hexagram közepéhez, és rezgessd a Shaddai El Chai isten nevet. Ekkor Luna erői el fogják önteni köröd, és magukba burkolnak mindent lunáris rezgésükkel. Fürödj meg ebben az energiában és szívj annyit magadba, amennyit csak tudsz.

4. Zárás

A) Amikor úgy érzed, ideje végezni a rituáléval, menj keletre, és az óramutató járásával ellentétes

Luna Idéző Hexagramja

irányban haladva fújd el az összes lila gyertyát, egyiket a másik után. Majd, szintén az óramutató járásával ellentétesen haladva, térj vissza az oltár nyugati oldalára, arccal kelet felé.

B) Mutasd be a Kígyó Elűző Rituáléját.

C) Tartsd töröd a fejed fölé, és mondd: “És most azt mondom néktek, távozzatok békében lakhelyeitekre és szállásaitokra, s legyen a legmagasabb áldása rajtatok ARARITA Shaddai El Chai nevében, és legyen béke köztetek és köztem. És legyetek készek ismét eljönni, bármikor is szólítalak és hívlak benneteket, akár szóval, akár akarral, akár a mágikus művészet ezen hatalmas idézésével.”

A tör nyelével koppants az oltár tetejére tízszer (háromszor, szünet, négyszer, szünet, háromszor), és mondd: “Most kijelentem, hogy a templom megfelelően bezárult.” Ezután koppants még egyszer az oltár tetején.

A rituálé ezzel véget ért. Ajánlatos elhagynod a helyszínt legalább egy órára, ez idő kiválóan alkalmas a mágikus napló bejegyzésének megejtésére. Majd térj vissza, mutasd be a Kisebb Elűző Pentagram Rituálét és a Kisebb Elűző Hexagram Rituálét. Ezután elrakhatod az eszközöket.

Steve Savedow

www.asterion.hu